

கல்கி

KALKI மார்ச் 15, 1953

4

அணு

விண்மையாக

சுவை செய்பப்
பட்டுள்ளன

பிரகாசமாக

சுவை செய்பப்
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால் தான்**

துணிவின்
அடித்துத் துறவக்கமலே
வேள் மைவகவும்
பிரகாசமாகவும்
சுவை செய்கிறது!

பொருளடக்கம்

பக்க 12 }
இதழ் 83 }

1953 மார்ச் 15

தந்தன
பக்க 26

சரித்திரம் கண்டிராத நல்லவர்	(நல்லவர்க்கம்)	...	3
பூதத்தின் தீராய் படு	...	...	4
இலக்கணவின் நலம் புதல்வர் (அட்டைப் படி)	சுந்தரகம்	...	5
வானிலும் புவிவிலும்	(கார்ட்டு)	...	7
பொன்னிலின் செல்வம்	கல்வி	...	8
மிண்டிச் சம்பத் (வெள்ளித்திரை)	...	...	15
பேராள காரியம்	...	...	19
ஆ! ஆ! ஆ. நெக்கர்!	ரா. வி.	...	20
அறிக்கைக் குழந்தை (பாப்பா மணி)	விஜயம்	...	27
மார்ஷல் ஸ்டாலின்	ஜெயமணி	...	31
அவன் சகலன்	பிஷ்மன்	...	33
என் பேத்தி	வெங்கடாட்சுமி	...	38
புத்திர பாக்ஷம்	எம். வி. எம்.	...	43
அகதிப் பெண்	கமலஜோஷி—ரா. வி.	...	46
அபூர்வ மனிதர்	ஜாக் பிளேமி—யாஞ்சி	...	53
ஒரு குபாய் தோட்டு	ரா. கோ.	...	59
பெரியம்மாள் செல்வம்	கோமதி கந்தாமணியம்	...	63
பம்பாயின் புது ஆசனம்	...	...	66
மருத்து எங்கே?	கடகம்	...	69
ஆரோக்கிய சகலியம்	வி. எம். குமாரசாமி	...	71

"கல்வி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; உண்மையானவற்றும் கற்பனையே.

பெங்களுர் விடி. சாமரத்தியேட்டை
ஸ்ரீ ராம வேளா மண்டலியின் ஆதரவில்
15-வது ஆண்டு ஸ்ரீ ராம நவமிக் கொண்டாட்டம்
சாமரத்திய பட்டாளிகேட மனோநாதத்தின் ஆரம்பக் கட்டுரை

பெங்களுர் விடி. சாமரத்தியேட்டை விடி. இன்குடிபுட்ட
கம்பலிஷ்மன் பிரத்தியேகமாக தீர்மானித்துள்ள பத்திரிகை

16-3-1953 திங்கட்கிழமை மாலை 6 மணிக்கு

ஸ்ரீமதி எம். எம். சுப்புலக்ஷ்மி	...	பாட்டு
கமலா ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கடராம சாஸ்திரி	...	பிடி
நஞ்சாஜ் ஸ்ரீ டி. கே. ஸுந்தரி	...	மிருதங்கம்
புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ காமாதிநாத பிள்ளை	...	சஞ்சிரா
ஆயங்குடி ஸ்ரீ ராமசுந்தரன்	...	கடம்

**ஜீபிடர்
மேகலா**

கொடுமைகளை ஒழிக்க
வாழ்வையே பணயம்
வைத்த தியாகியின்
வீர வரலாறு!

எம்.ஜி.ராமச்சந்தர்
நடிகராகும்;

நாடம்

சென்னை **ஸ்ரீ கிருஷ்ண... சிக்ரா... ராஜகுமாரி**
மற்றும் தென்னாடுபெரும் நடைபெறுகிறது

கதை: ஜனகம்: மு. கருணாநிதி... பாடல்: A. காசிவிங்கம்... சங்கீதம்: C. ச. ஜெயராம்... நடிகர்கள்: எம். ஜீவா

மார்ச் 12

புதிதே திருநாடு தங்கைப்+பெற்ற
தாயென்ற குழந்தை பாய்மா. —பாடிமா

திரு 13

மூன்று நகரங்கள்

மேற்கூறிய இராஜ்ய மெய்க்கும் சமீபத்தில் தவிர எப்போதே தோததங்கள் தடைபெற்றன. மிகப் பெரும்பாலும் முடிவுகளும் வேண்டியாகி விட்டன. தோ தவிரவரின் கருத்துகள் எவ்வளவுக்கு அம் முடிவுகள் ஓரளவு நிரூபி அளித்திருக்கும்.

இந்த இராஜ்யத்தில் புதிய ராஜாஜி மத்திரி சபை ஏற்பட்டு மெய்க்கேதிரி மெய்க்கே தவிரவரின் தோததங்கள் வந்து விட்டன. (மத்திர இராஜ்யங்களில் இப்படி தடைபெற விட்டன.) புதிய ஆட்சியினால் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை மக்கள் உணர்வதற்கும் அவரவர்களுடைய மனப்பான்மையில் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கும் அவசியமான அவகாசம் அளிக்கப்படவில்லை. புது மத்திரி சபை ஏற்பட்டு முழுதமையாக ஆறு மாதங்கூட ஆகவில்லை. சேருகின்றிருந்த, காவிரல் ஸ்தாபனங்களின் தகையடியாகச் சேருகின்ற அமைத்துக் காவிரல் மெய்க்கேதிரி புதிதுயிர் தாயென்றவா காரியமும் சரியான தடைபெற்றவில்லை. அதற்குள்ளே இந்த தவிரவரின் தோததம் அவரவர்களுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டது. அவரவர்களை அளித்த தெளிந்த கதையாகவே பல இடங்களில் காவிரல் ஸ்தாபனங்கள் தவிரவரின் தோததங்களில் சேரப்பட்டன. மற்றும் பல இடங்களில் காவிரல் ஸ்தாபனங்கள் தவிரவரின் தோததங்களில் தோடியாகக் கதையாகக் கொள்ளாமலே இருந்து விட்டன.

எல்லா நிலைமைகளையும் சேர் தாக்கே எப்பதற்குக் கணக்குப் பார்க்கும் போது, போதுவாக இந்தோததங்களில் காவிரல் கணியமான வேற்றி அடைத்திருக்கிறது என்பதே சொல்ல வேண்டும்.

காவிரல் அடைந்த வேற்றியைக் கட்டினதும் முக்கியமான அம்சம், காவிரலுக்கு விசேஷமான முக்கிய கட்டுகையும் போடியுள்ளும் சேர்ந்த இராஜ்ய மெய்க்கும் படுதோர்வி அடைத்திருப்பதாலும்.

இப்படி இரண்டு விதமாகவும் தோததம் முடிவுகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது இந்த இராஜ்யத்தில் அரசியல் கதையாக காவிரலுக்கு அதுகாலமாகத் திரும்பி விடுகிறது என்று நினைவாகக் கொள்ளலாம்.

மேற்கூறிய தவிரவர்களுக்கும் சேர் கோயமுத்தூரிலும் மதுரைலும் காவிரல் மார்பெரும் வேற்றி அடைத்திருக்கிறது.

கோயமுத்தூர் அப்போதும் காவிரல் பற்றுகள்ள தவிர, சேன்ற பொதுத் தோததிலும் காவிரலுக்கு அந்த தவிர வேற்றி விடைத்தது. அந்த நிலைமை தீவிர திருக்கிறது. இன்னும் சேன்று அபிவிருத்தியும் அடைத்திருக்கிறது என்று தவிரவரின் தோததின் மூலம் தெரிய வந்திருக்கிறது.

மதுரை தவிர காவிரலின் வேற்றி மிக மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். சேன்ற பொதுத் தோததில் காவிரலின் சரியான மதுரை தவிரவரின் ஆரம்ப மாயிற்று. அந்த நிலைமை இப்போது மாறிவிட்டது என்பது தவிரவரின் தோததில் காவிரல் அடைந்துள்ள மகத்தான வேற்றியின் மூலம் தீவிரமடைந்தது. ராஜாஜி முதல் மத்திரியானதும் முதல் மதுரை மார்பெரும் தோததத்தால் சேன்றிருந்தார். அப்போது மதுரை மக்கள் ராஜாஜிக்கு அளித்த வாய்ப்பு அதற்கு முன்னாலும் கண்ட தீவிர, இவையும் காணப்போவதில்லை என்று சொல்லக்கூடியதாக இருந்தது. மதுரை மக்கள் அப்போது கட்டிய உதராயம் தீர்க்குமறி யோவந்த வேளிப் பட்டான உதராயமென வேன்பது தவிரவரின் தோததின் மூலம் வேண்டியாகி விடுகிறது.

போதுவாகவர்களுக்கு எவ்வளவு உதராயம் இருந்தபோதிலும் அது காரியத்தில் பயன்படுவதற்கு வேண்டிய வறி முறைகளாக வகுத்துக் கொடுப்பது காவிரல் தவிரவர்கள் — ஸ்திரியர்களின் உதராயம் உரிமைமையாகும்.

மதுரை தவிர காவிரல் கவிட்டிருந்த அமைக்கப்பட்டதும், பூர்வ. கவந்திர தாதயார் அந்தக் கவிட்டியின் தவிரவரின் தோததம் நடத்தி வைக்கும் பொறுப்பை

எனவே, காலஞ் சென்ற கட்டாலின் பூத உட்கைத் தரிசிக்கப் பத்து மூலம் தூரத்துக்கு குய்ய மக்கள் கண்ணிருப் கம்பியடிமுகக் காத்து கின்றதைக் குறித்துப் பிரமிப்பு அடைவதற்கிணம்.

இன்று கட்டாலின் பூத எட்டுத் திரைகளிலும் எதிரொலிக்கின்றது.

மாரியும் கட்டாலிற்றுக்கு உலக காடுகள் யாவும் மயிசாதை செலுத்துகின்றன.

கட்டாலிற்றுக்குப் பிறகு அவரது மந்தரத்தின் பரீ குய்யாவின் பிரதம மந்திரிபாக வகுபவராகிய பற்றிப் பவந்த போட்டியும் போராட்டமும் ஏறிலும் என்று அமைக்கப் பத்திரிகைகள் கூறிய ஜோஸ்யம் செய்க்த்து விட்டது.

பாதொரு அம்பலவீதமாயிற்று, மிகவும் ஓடின என முறைமிக் குய்யாவின் புதிய மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போலீஸ்க்கு கட்டாலின் மூக்கிய நகரங்களில் ஒருவரும், ஒரு மையம் கட்டாலின் அந்தரங்கம்

காலவந்தியாக இருந்தவருமான ஸ்ரீ ஜார்ஜ் மாலங்கன் குய்யாவின் பிரதம மந்திரி பதவியை ஏற்றிருக்கிறார்.

ஏற்கெனவே பத்து வருஷங்களுக்கு மேல் குய்யா சர்க்கார் வெனிகாட்டம் மந்திரிபாக இருந்த பழம் பெருஞ்சாஸியான ஸ்ரீ மாலடாப் மறுபடியும் அதே பதவிக்கு வந்திருக்கிறார்.

மும்பத்தொன்ற வயதான மாலங்கன், கட்டாலின் சபை அட்டைத்திரை போது கூறிய வார்த்தைகள், குய்யாவின் எதிர்க்காலக் கொள்கையை நுழைத்திருக்க இடமின்றி, இரண்டு அத்தரத்துக்கு இடமின்றித் தெனியாக்குகின்றன.

பரம்பரா கம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலக மொதானம் தான் குய்யா சர்க்காரின் வெனிகாட்டுக் கொள்கை; வெகுவேறு முறைபாட முறையாத்ததமும் அபிபதயாதமும் ஒத்த குழுகக் கெண்டும் எப்போதே குய்யாவின் கொள்கை என்று மாலங்கன் கூறிவிடுகிறார்.

அவரது வார்த்தைகள் சில நேர மொதானத்தின் ஆர்வம் கொண்ட உலக மக்களுக்கு மிருத்த கம்பிக்கை அளிப்பதாக இருக்கின்றன.

பூதத்தின் திராப் பசி

மூலத்தில் வீசுகள் பல வருஷங்களுக்கு முன்பு காலமான ஒரு பூதத்தைக் கிருஷ்டித்தார்கள். அதன் பெயர்தான் வகுப்பு வெதி!

அத்தப் பூதம் இத்தியாவை இரண்டால் பிரித்தது. ஏதனை எத்தனையோ நரித்துக்களை யும் முல்லியங்கையும் பரி கொண்டது. அவை ஐண்டல சொத்துக்களைக் கவனமும் செய்ந்தது. அப்படியும் அதன் பரி தீர்த்தபாடியும்.

திராப் பரி படைத்த மேற்படி பூதம் இப்போது வேறு வழியின்றித் தன்னைக் கிருஷ்டித்த வானின்மீதே பாய முற்பட்டிருக்கிறது.

முல்லியங்களுக்குள்ளேயே ஷியாக்கன், ஸாக்கின், கலாபியாக்கன், அகமதியாக்கன் என்று சில பிரிவினர்கள் உண்டு. ஏற்கெனவே, நரித்துக்களைக் கவனமும் எந்த கூறி வகுப்பித் துவைத்துத் தோப்பி விட்டார்கள். இப்போது தங்களுக்குள்ளேயே ஒரு பிரிவினரான அகமதியாக்கன் கலாபியாக்கன் என்று கூறிய பெரும் கைத்தெயில் இறங்கி விடுகிறார்கள்.

அதன் காரணமாகக் கலாபி, ஸாக், கலங்காட் முதலிய பரிவினரான உலக பல மூக்கிய வாரங்களிலும் வெருக்கையும் ஸாக்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

மூலத்தில் கலங்கத்தைச் சேர்ந்த காலியாவி அளித்த அகமதியப் பிரிவைச் சேர்த்தவர்கள் இவ்வாறு மத பத்திரிகை வாகுக்கும் குறைந்த வர்க்கள் அல்ல. ஆனால் மற்றப் பிரிவிடங்கும் அகமதியங்களுக்கும் ஒரு வேற்றுமை உண்டு. மற்றவர்கள் முமை கலி ஒருவர்தான் இவ்வாறில் ஏத தலைவர் என்று கூறுகிறார்கள். அகமதியர்களோ எவ்வில், முமை கலி காலகத்ததப் பிரிவ் மற்றும் பல மகால்கள் இவ்வாறு மத சித்தாக்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கொள்கை உடையவர்கள்.

பரிவினரின் வெனிகாட்டு மந்திரி சர்க்காரினர் கான் அகமதியப் பிரிவைச் சேர்த்தவரானதால், ஆத்திரம் கொண்ட பரிவினரானவர் அவரீதும் பாய ஆய்வித்திருக்கிறார்கள்.

கைக்களர்கள் போலீஸ்காரரும் போலீஸ் கட்டுவார்களையும் தாக்க முற்பட்டதால் கிணைம மீதமிருக்கி விட்டது. ஸாக்கின் இராஜ்யம் கட்டப் பிறப்பிக்குடியடிமான கிணைமமும் ஏற்பட்டது.

ஸாக் தெருக்கின் பரிவினரின் படைகளும் பங்குளையும் கலவப் புரித்து வருகின்றன எனில், வெருக்களின் தன்மையை கணித்தாக் கொள்ளலாம்.

மேற்படி கை கம்பித்தமாக இதுவரையில் ஆவிரம் பெருக்கு மேல் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

பரிவினரான அரிபெல் சிணைப சபை அமைக்கப்பட்டும் பல மாதங்கள் ஆகியிட்டு. ஆனால் இன்னும் அரிபெல் திட்டம் உருவாகவில்லை.

பரிவினரின் சர்க்கார் அறுஷ்டித்து வருடம் மத அடிப்படையான அரிபெல் ஐந்து கலாசாரத்திற் போன்ற பிரமுகிகள் கலாபித்து வருகின்றனர்.

மத்தத அடிப்படையாகக் கொண்ட சர்க்காரை அமைக்கப் பரிவினரின் தலைவர்கள் முற்பட்டிருப்பதானேயே அங்கு பல பிரிவினர்கள் எழுக்கிறார்கள். அத்தப் பிரிவினரை மறுப்பி மறுப்பித்ததானேயே அவர்கள் மதவெறியைத் துண்டிட்டு இத்தியாவுக்கு விசேஷமாக இடைவிடாது பிரதமம் செய்து வருகிறார்கள். அவ்விதம் துண்டிவிட்ட மதவெறி பூதம் இப்போது அவித்துக்கை விசையாக முடித்திருக்கிறது.

பரிவினரான எழுத்துள்ள கலவம் பாரத காட்டுக்குத் தெரிந்த ஸுப்பிரீன் ஆளும்.

இத்தியாவின் வகுப்பு வார்த்தாக்குத் தெரிதம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்கு இடம் கொடுப்பது. ஆபத்தாக முடியும் என்று ஐயாணர் வாக்ஸ் முதலிய தலைவர்கள் அடிக்கடி எச்சரித்து வருகிறார்கள்.

வகுப்புவாதம் உக்காட்டும் ஒற்றுமையைக் குறித்து, உக்காட்டுக் கலவங்களையும் கிருஷ்டித்த விடும் என்பதைப் பரிவினரானவர் தன்மையம் உடைபெரும் கிணைக்கின் கிருஷ்டிக்கின்றன.

இசைக்கலையின் தவப் புதல்வர்

இரகுநிபதி ராஜேந்திர பிரகாசர் அவர்களைத் தங்கியாகப் பெற்ற பாரத கதக்திர சர்க்கார் ஒரு காரியத்தைச் செய்தார்கள்.—அமரத் திருச்செந்தூர் முருகன் “சபாஷ்!” என்று ஆமோதித்து அருளிஞர் என்றும்.—அது எங்கையு விசேஷ நிகழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்!

பாரத தேசம் முழுவதும் அந்தச் செவ்விய ஆமோதித்தது என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது:—மன்னுயலரும் விண்ணுயலரும் ஆமோதித்த மகிழ்ச்சிதான் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இந்த ஆண்டில் கமது இத்திலக் குடியரசு சர்க்கார் கிராடக சந்தேக கலையைக் கொண்டுவந்ததாகத் தென்னாட்டுச் சந்தேக விதவாக்கள் இயங்காத் தெரிவித்தெனத் திருக்கிஞர். அவர்களில் ஒருவர் சந்தேக வாகிதி செம்மங்குடி சேவியாசனியர் அவர்கள்.

இந்த மகிழ்ச்சியுமான செய்தி வெவ்வேறான இடங்களிலுள்ள செம்மங்குடி சேவியாசனியர் திருச்செந்தூர் முருகன் பெருமானின் சந்தேகத்தில் சந்தேக கிராடக சந்தேக விதவாக்கள் இயங்காத் தெரிவித்தெனத் திருக்கிஞர். முருகன் பெருமானோடு சேர்த்து ஆயிரக் கணக்கான மருக வாகியர்கள் கேட்டு ஆவதித்தார்கள். கிராடக ஆமோதனை அளவிற்கு.

இந்த சந்தேகத்தைத் திருக்கெவலி லீய்வா சந்தேக ராஜ்கர்கள் கங்கு பாயப்படுத்திக் கொண்டார்கள். கிராடக சந்தேகத்துக்கு இந்திய சர்க்கார் அளித்த கிறிஸ்தவத் தாக்கணம் பரிசீலித்து கொண்டு அதுபயிதக் கிறிஸ்தவர்கள். செம்மங்குடி சேவியாசனியருக்குப் பாராட்டு விழா நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள். கலாபி ஸ்ரீ என். என். சோமபாஜாஜி எம். எம். ஏ., பேராசிரியர் அ.

சேவியாசனியர், ஸ்ரீ எம். ஆர். மெகாநாதன் ஆகியவர்களும், திருச்செந்தூர் பிரமுகர்களும், ஆலய டிரஸ்டிகளும் உற்சவமாக நடத்துமாற்றிப் பாராட்டு விழா வைச் செய்தார்கள். பாரத அரசாங்கத்தின் ஆதரவு விதவாக்கள் குடி பொன்னுடைபொரித்திக் கொண்டாட்டங்கள். மகிழ் மகிழ்ச்சி குடியும் படி மலர்மாளிகைச் சூட்டினார்கள், கொண் மகிழ்ச்சியும் அணிவித்தார்கள்.

மேற்கூறிய வைபவத்தில் ராஜ்கர்கள் சர்க்கார் கொற்போழிய நிகழ்த்திய பேராசிரியர் சேவியாசனியர் இசைக் கலையின் மனமொழையப் பற்றிய பாரதியின் பாடல் வரிகள் சில வற்றை யெழு பொருத்தமாக எடுத்துச் சொன்னார்.

“எத்தனை கோடி இன்பம் கையத்தால்! இதைவா!” என்று இவ்

வாசலில் உள்ள இயற்கை இன்பங்களைக் குறித்துப் பெருமித்தோடும் பாடிய பாரதியார், அத் தனியோடி இன்பங்களிலும் இசை இன்பத்துக்கு இணையானது வேறு எதுவுமில்லை பென்று குயில் பாட்டில் கூறிவிடுகின்றார். பிரம்மிதவ கீழ்ப் பார்த்து இருமுறை ‘அடா’ போட்டுப் பாரதியார் பாடியிருப்பதாவது:—

“கருணை தந்தக் கதாபங்கி பானிபே
புதுதாப் படைத்த டேவ் மிக் கிதாபலா!
டேவ்மேத வானம் டேவ்க்கொம் கிதாபலா!
பாட்டிலுமே கதாபங்கி பானிபே இக்கலா!
பூக்கொத்தப் புதுதாபக் கிதாபலா!
தாங்கிக் கோல் தாத்தித்துத் தோமே!
கதாபங்கி கோல் கதாபங்கி கதாபங்கி
கதாபங்கி இக்கலா கதாபங்கி இக்கலா அக்யே!”

குறியில் தேத்ததைக் கேட்டுவிட்டே பாரதியார் இயங்கிய பாரதியாட்டுப் பொருள்.

ஆதிசைத்து மனிதர்கள் இயற்கையில் ஏற்படும் இசை கதாபங்கிக் கேட்டு இசை இன்பத்தை அதுபயித்தார்கள். பட்டி ஜாலங்களில் இன்ப தெய்விகக் கேட்டு அதுபயித்தார்கள்.

மனித குலத்தின் பண்பாடு வளர வளர, இசையை ஒரு கலையாக வளர்த்து அதுபயிப்பதற்கு மக்கள் கற்றுக் கொண்டார்கள்.

எவ்வாறு வளரவில்லை எல்லா இசைத்திலரும் தந்த மக்களுக்கும் சந்தேக பானிகை வகுத்து வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவற்றிலே பெங்களும் கமது தென் பாரத டாட்டம் இரண்டாவும் ஆண்டுக்குத் தோறும்

வளர்த்து கொடுக்கும் கிராடக சந்தேகத்துக்கு இணையாக வேறு எதை யும் கூற முடியாது.

பிரப்பாடு பெற்ற மனிதர்கள் வகுத்துக் கொண்ட சந்தேக பானிகைப் பகிவைய இசைக் கருவிகள் மூலமாகக் கையாண்டு அதுபயித்து மகிழ்வாம்.

ஆனால் இக்கமபொருள் இவ் மனிதக் குலம் மூலம் கேட்டும் வளர வித்ததற்கு எவ்வளவு உயர்ந்த இசைக் கருவியும் இணையாக வளர்த்து.

மனிதக் குறியில் உள்ள நிலை சந்தேக எந்த இசைக் கருவியிலும் எந்திப் பார்த்த முடியாததானே! மக்கள் எல்லாருடைய குறையும் வளர வித்ததற்கு உதவித்தாக இப்ப நிலை. “மனிதர் எவ்வளவும் சமம்” என்ற கொண்மை மறித எவ்வளவு துறைகளிலும் பொருள்பி னாலும், சந்தேகத் துறைக்

திருச்செந்தூர் முருகன் சந்தேகச் சந்தேக ராஜ்கர்கள் ஸ்ரீ செம்மங்குடி சேவியாசனியருக்குப் பொன்னுடைபொரித்திக் செய்தித்தார்கள்.

குப் போடுகிறது. பூர்வ ஜன்ம புன்களிப்பதினால
உண்மையில் அந்த பெற்றோர்களை இதைக்
கவிக்ருத் தருகிற இவ்வ குடும்பப் பெற்றோர்கள்.

பூர்வ பிறப்பில் இன்றையதுக்குக் குடும்புட
மாகத் தேன் அபிஷேகம் செய்வதற்குள் இப்பிறப்
பில் இவ்வ சாரீர எம்பத்தான அடைந்துகண்
என்று பெரியோர்க்குக் கொள்வதுண்டு.

செந்த கவாதி செம்மங்குடி. சேவியாசம்பர்
பூர்வஜன்மத்தில் குடும்புடமாகத் தேனாபிஷேகம்
செய்திருப்பார் என்று சொல்ல முடியாது.

"இதற்கு இரண்டு குடும்ப இரண்டு கவி
தும் எடுத்துக் கொண்டுபோய் இன்றையதுடைய
நிகுமேனிலே தேய்க்கொட்டி. அபிஷேகம் செய்
திருப்பார்!" என்று உயிரிவண்டி. வீடுகிறேது.

சுனென்க, இப்பிறப்பிலேயே இரட்டை காதல்
உள்ள சாரீர எம்பத்தானவர்களை செம்மங்குடி
சேவியாசம்பரிடம் காண காண்கிறோம்.

கன்குடக் கருதி சேக்கிழப்பட்ட தம்புரானில் ஒரு
தனினைத் தட்டிப் பாடுகண்; இவ்வ காதல்
கேள்புகிறது. அநே தம்புரானல் இரண்டு தனி
கண்க் சேக்கிழார்போல் தட்டிகண்; அப்போது
புறப்படு இரட்டை காதல் சேவி படைத்த
வர்களை பெயலாப் பரவாப்படுத்தும் அம்மையா!

"அத்தகைய இரட்டை காத சாரீரக் செவ்வுத்
தைச் செம்மங்குடி. சேவியாசம்பருக்குக் கவியாணி
அருளிப்புகிறோனே! அந்த எம்பத்தாப் பெறு
வதற்கு இவர் முற்பிறப்பில் என்வ தனம் செய்
தாரோ! அம்மது இதைக்கண் தெய்வகாண் என்ன
தனம் செய்த இவ்வாரப் பெற்றோரா!".....

இத்தகைய எண்ணக்கப் படுகெட்டு ஆண்டு
களுக்கு முன்னால் செம்மங்குடி சேவியாசம்பர்
செந்தக் கச்சேரியை முத்து முத்தாகக் கட்டி
போது என் மனதில் எழுந்தன.

அந்தக் கச்சேரியில் அவர் அன்று ஆவாயம்
செய்த கரையப்பா, கண்டமுக்கியா, கட்டக்
குறிஞ்சி தாண்டியும், 'பக்கவையடி', 'மலியோர்'
'மாணவ ஸ்திரீயர்' சித்ததாண்டியும் இவ்வுடம்
என் குரபகத்தில் இருக்கின்றன.

"செவினில் சிவாரம் செய்து வட்டமிட்டுத்
கொண்டிருக்கின்றன" என்று உதவது இப்
பொழுதெல்லாம் விமரிசை பாணியில் வேறும்
செய்யாதவாறே விட்டது. ஆனால் படுகெட்டு
ஆண்டுக்கு முன்பு முற்றம் உண்மையான
அதுபயமா வீடுகிறது.

அதற்குப் பிறகு செம்மங்குடியில் அபூர்வமான
இரட்டைகாதக் குரலுக்கு ஏதேனும் அபாயம்
சேர்க்குமோ என்று கவியாசம்பர் செந்த சாரீ
ரின் பவமுறை அதுபயிக்க கோத்தது. ஆனால்
சாரீரக்கண் காட்டினும் செந்ததேவியே அங்க
கவைய கொண்டு அவருடைய இவ்வ சாரீர
எம்பத்தான கங்குடக் சம்பாந்திக் கொடுத்திருக்
கினார். இது கச்சேரி செந்ததும் செந்த சாரீர
களும் செந்த பாக்கியமாகும்.

செம்மங்குடி சேவியாசம்பர் கச்சேரி செய்வுத்
தொடங்கி இருப்பதற்கு ஆண்டுக்க ஆண்டான.
இந்தக் காலத்தில் செந்தத் துறவிலும் வாய்க்
காதத் துறவிலும் அவர் எவ்வாறோ மேன்மை
களை அடைந்து விட்டார். திருவாங்குர் ஆந்தரன்
விதவான் ஆனார்; செந்த விதவத் தனபக்குத்
தரிசும வய்த்துர் செந்த கவாதி ஆனார்;

கவாதித் திருவான் செந்த கவாசாரியின் தரிசு
மைய, பேராசிரியர் பதவியைத் திறமைவாக
வருத்துப் பெயரும் புறமும் பெற்றார்.

இவ்வாறு மேன்மையுட்கும் சென்வ வய்த்தது
போன்ற மேன்மையை இப்போது இவ்வியலின்
சந்திர அரங்கத்தார் செம்மங்குடி சேவியாசம்ப
ருக்கு அளித்திருக்கிறார்கள்.

காது மார்த்த மாதம் 15-க்குதேதி துறவிப்பதி
தாரோத்திர பிரதாரத்தில் முன்னிலையில் செம்மங்
குடி கச்சேரி செய்து, முப்பத்தாறு கோடி
இத்திய மக்களின் சார்பில் கௌரவிக்கப்பட்டுப்
போகினார். அவர் கச்சேரி செய்வுத் தொடங்கி
இருப்பதற்கு வரும் பூர்த்திவாரத்தாக்க
கடத்த கவையடிப வெள்ள விழாக்க் கொண்
டாட்டம் அநெ இத்தியக் கொண்டாட்டமாகவே
கடைபெறப் போகிறது.

இத்தகைய அருமையான செந்தப்பத்தில்
"கவி" வெள்ளின் சார்பில் கவி மனமார்த்த
வாழ்த்துக்கண் செம்மங்குடி சேவியாசம்பருக்குத்
தெரிவித்துக் கொடுக்கிறது.

செந்தக் கவியை காதோபாணியாகக்
கொண்டு வழிபடும் கவியாசம்பர் செம்மங்குடி
சேவியாசம்பரும் ஒருவர். சோழ காட்டில் பவ துற
ஆண்டுக்காலமும் பரம்பரைக்காலமும் கவாதி
வந்த கச்சேரி செந்தத்துக்கு, இன்று செம்மங்
குடி சேவியாசம்பர் தனித்திருந்த வாரிசு தரிசும
பெற்று விளங்குகிறது. பழையமையிலுக்கு மாறு
படாத புதிய செந்த பாணியைத் தமக்கென்று
வருத்துக் கொண்டார், அவருடைய செந்தத்தில்
முக்கியமான அம்சம் தாக ஆவாய முறைமாகும்.
முக்கியக் கவி பழையமையாகக் கவாய சோ
போத்திர கவி தாண்டிக்கச் செம்மங்குடி சேவிய
ாசம்பர் ஆவாயம் செய்வுத் தொடங்கி விட்ட
தானும், ஆயிரம் பதினாறாம் நூற்றாண்டு மத்தி
யில் இருத்தியாதினும், தானும் காதமும் தம்புரானு
மாகத் தனித்த காதக் கிண்குப்பி போல் வீடு
கினார். கவாதிப் பதவி வட்டமிடுகினார்;
கவயத்தில் இறங்கியும் கௌரவிக்கினார். கவிதேவத்
ஆகாச விமானி மேக மண்டலங்களுக்கு மேலை
சென்றதும் மேம குறித்து இறங்கி வந்ததும்
குறிப்பிட்ட திசையிலே சென்று கொண்டிருப்பது
போல், செம்மங்குடி சேவியாசம்பரும் தாக ஆவ
ாயக்கண் எப்படி எப்படி பெயலாப் மனோ
தம்மத்துக்கு இடக்கொடுத்துச் சந்திரம் செல்
தானும் ஸ்ரீமேதி வந்தத் பாட்டையிலுக்குத்
என்னளவும் அப்பா இப்பா செவ்வின்கண்.

காவ கிளமணி ஸ்ரீ முத்தையா பாணதர் அவர்
களுக்கு உதவியாற்றினும், பின்னர் தாமதமும்
கவாதித் திருவான் சித்ததாண்டி பவத்தாறுப்
பிரபயப் படுத்திச் செம்மங்குடி செந்தத்துக்குத்
செம்மங்குடித் தொண்டு அளிவரும் அறிந்தது.

செந்த வட்டாரங்களில் கௌரவம் குறைத்
துக்கும் சிவக தம்மத்துக்கும் பெய் போகவி
செம்மங்குடி சேவியாசம்பர், செந்தப்பம் செரும்
பொருதெல்லாம் தமது குருவான மகாராஜபுரம்
விவகாதப்பதாரிப் பரார்ட்டிப் போகாமலிருப்ப
தரிசும், அரிக்க குடி தாமதாது அப்பயக்காட்டில்
விருந்து பத்தி கொண்டவர். முனி அன்னாடியில்
செந்தா காத்நாயகம் கொண்டவர்.

ஆயிரம் காட்களில் கும்பிகோணம் ஸ்ரீ தாது
மாணக்கம் பின்னர் தமக்குப் பக்க வாத்நாயகம்

வாசிக்க முன் வந்ததினும் தாம் அடைந்த கண்மையை அடிக்கடி கவற்புடன் சொல்லிக் கொள்வார். சந்திர உலகத்தைச் சேர்ந்த எவருக்கும் தம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்ய அவர் தயவுவதில்லை.

சீர்தந்திர பாரத சர்க்கார் இரண்டாவது ஆண்டிலேயே செம்மங்குடிவைக் கௌரவிக்கத் தீர்மானித்ததில் ஒரு விசேஷப் பொருத்தம் இருக்கிறது. இக்கீழா தேசம் கத்திரம் அடைபெற முயற்சியில் செம்மங்குடியும் அவருடைய சகோதரர்களும் ஈடுபட்டார்கள். மனதமாவீனிடம் பரம் பக்தி கொண்டவர்கள், கதர் இலக்கம் ஆரம்பமான கான் முதல், தங்களை கையினும் தூற்ற தூய்க் கொண்டு சென்ற கதாரடை தரித்து வருகிறார்கள்.

தாழ்ந்தவனின் பொருளில் விசேஷ கவனம் செலுத்தாத ஸ்டீவின்னிடம் கூட செம்மங்குடி சேலியாசெய்து,

"என்று தன்முயற்சித் கத்திரம் தாகம்!
என்று மடியும் இந்த அடிமையின் மேகம்!"

என்று பாரதியார் பாடல் மனமுருகிப் பாடிக்கேட்டவர்களின் மனத்தையும் உருக்கி விடுவார். அப்படிப் பாடிய காவத்தியே, பாரத காடு கத்திரம் அடைந்ததும் ஏற்படும் அரசாங்கத்தார் தம்முடைய சந்தேகத்துக்கு கௌரவம் அளித்துச் சௌகான் செயல்படுபவர்களை என்று அவர் எதிர் பார்க்கிறார்களே யாட்டா, பலன் எதிர் பாராது செய்க எல்லா வாரியக்காரர் என்றற்கும்கூட சந்தேகமான பலன் அளிக்கும் என்பது எம்மக்கடாகக் காணும் உண்மை அல்லவோ!

மீத கண் வாரியத்தினும் திருத்தி அடைவாய் குறையப் படுகிறவர்கள் கை உண்டு. "செம்மங்குடி வயதில் சிற்பவர் தானே! சந்திர உலகம் இவரை விட மூத்தவருக்கு அவ்வளவு பரிசு அளித்திருக்க வேண்டும்!" என்று புலவர் சிவமூலிகனில் கணம்விதமாக அறிவித்தான். காருக்குப் பரிசு அளித்தாலும் இம்மாதிரி ஆட்டோயும் ஏதாவது சொல்லுவான். வயதியே மூத்தவரைத் தேர்ந்தெடுத்தால், "வித்தையேயே பெரிபவர் இவர்களுக்குக் இருக்கிறதே!" என்று கூறலாம். வித்தையிலும் வயதிலும் மூத்தவரா விருந்தாலும் "அவருடைய பாட்டை இப்போது வார் கேட்கிறார்கள்! எம்மேயோ மூலியில் இருக்கவரைத் தேடிப் பிடித்தாகிறேன்!" என்று ஆட்டோயிக்கலாம்.

இப்போது, பெல்வார் போவது தமிழ் மக்களின் பெரும் தர்மம்கூடும் பண்பாட்டுக்கும் உக்கிரத்தன்று; குறுகிய உச்சத்தில் அறிவுநிலையாகும்.

யிமிய் ஒருவருக்குக் கிடைத்த கௌரவம் கான் கவனமும் அடைந்தது என்று என்னி் மெடுக்கி வரும் மனப்பாசனம் நம்மிடையே இன்னும் கைஞ்சல் பரவி கிடப்பதே வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டில் ஸ்ரீ அரிப்பிசுடி இராமானுஜ அவ்வய்வரைத் தேர்ந்தெடுத்தது எவ்வளவு பொருத்தமோ, அவ்வளவு இவ் வாரியல் ஸ்ரீ செம்மங்குடி சேலியாசெய்வரைத் தேர்ந்தெடுத்ததும் பொருத்தமாகும். இதன் மூலம் அரிபக் குடிலும் செம்மங்குடிக்கும் ஏற்பாடு மெற்கைப் காட்டலும், கிடைக்க சந்தேகத்துக்கு ஏற்படும் சிறப்பியை முக்கியமாகிறது. இதை எண்ணிக் கிடைக்க சந்தேகத்தில் பற்றுடைய கிதவாக்கன், கார்ட்கள் அகலவரும் பெருமீதத்தினும் பூரிப் பார்த்து என்று எம்புகிறேன். — கிபிடாகம்"

வானிலும் புவிமீதும்

கட்டாளின் காணு சென்றது குறித்து "மரணம் யாவரையும் விட்டு விடாது!" என்று ராஜாஜி கூறினார். வானுளவில் கட்டாளின் ஜலம் விவோதியான டிராட்டன்டு அனவா இப்படி வரவேற்றிருக்கலாம்.

"எவ்வளவு வழுக்கம் போல் தடை பெறும். கட்டாளின் கந்தாணத்தை இவ் ன்னெருவர் சிக்கலில் பூத்திசெய்துவிடுவார்" என்றும் ராஜாஜி தெரிவித்தார். ஆம்; மானக்காய் பூத்தி செய்தே விட்டார்.

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 48

படகு நகர்ந்தது!

வந்தியத் தேவன் ஒரு பக்கத்தில்
விரைந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

மற்றொரு புறத்தில் மணிமேகலை,
"அக்கா! உனக்கு சித்தமா யிருக்கிறது!"
என்று சொல்லிக் கொண்டு நெருங்கி
வந்து கொண்டிருந்தாள்.

கரிகாலர் இருபுறமும் பார்த்து விட்டு,
"நந்தினி! என்னைக் கடம்பூர் மாளிகைக்கு வரவேண்டாம் என்று தடுக்க வந்தியத் தேவன் மட்டும் முயலவில்லை. ஆழ்வார்க்கடியான் என்னும் வைஷ்ணவனும் அதேமாதிரி செய்தியைக்கொண்டு வந்தானே? என் தந்தையின் உயிர் நலன்பதும் என் பத்திக்கு உரிபவருமான முதன் மந்திரி அகிருத்ததும் சொல்லி அனுப்பினாரே?" என்றார்.

"முதன் மந்திரி அகிருத்தார்! தங்கள் தந்தையின் பிராண சிபேகிதர்! ஆகையினால் தங்கள் தந்தையின் பிராணனைத் தாமே அபகரிக்கப் பார்த்திருர். தங்களுடைய பத்திக்கு உரிபவர்! ஆகையால் தங்களுக்கு அடுத்த பட்டம் இவ்வாமற் செய்யப் பார்த்திருர்....."

"ஏன்? ஏன்?"

"தங்கள் வெறிபிடித்தவர் என்றும், தேவன் பக்தி இல்லாதவர் என்றும் அவருக்கு எண்ணம். தங்கள் தம்பிக்குப் பட்டம் கட்டி வைத்து அவனை வீர வைஷ்ணவனுக்கி இந்தச் சேஷ நடைபடையே வைஷ்ணவ நடாடக்கி விட வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். தங்களுடைய தம்பி நடுக்கடையில்

காணாமற் போனபோது அவருடைய எண்ணத்திலே மண் விழுந்தது!"

"அதற்காக என்னைக் கடம்பூர் வராமல் தடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன?"

"அவர்களுடைய அந்தரங்கத்தை யெல்லாம் தங்களிடம் நான் சொல்லி விடலாம் அல்லவா?"

"உனக்கு எப்படி அவர்களின் அந்தரங்கம் தெரியும்?"

"ஐயா! அந்த வைஷ்ணவன் ஆழ்வார்க்கடியான் சகோதரி நான் என்பதை மறந்து விட்டார்களே....."

"உண்மையாக நீ அவனுக்கு உடர்பிறந்த சகோதரியா? அந்தக் கதையை என்னை நம்பச் சொல்வாயா?"

"நானும் அந்தக் கதையை நம்பவில்லை தங்களை நம்புமாறு சொல்லவும் இல்லை. அவனுடைய தந்தையின் விட்டில் நான் வளர்ந்து வந்தேன். ஆகையால் என்னைச் சகோதரி என்று அழைத்து வந்தான். என்னை ஆண்டாளின் அவதாரம் என்று அந்த வைஷ்ணவன் சொல்வது வழக்கம். ஊர் ஊராக அவனுடன் நான் சென்று ஆழ்வார்களின் பாகரங்களைப் பாடி வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்பது அவனுடைய ஆசை."

"புத்த சந்நியாசினிகளைப் போல் உன்னை யும் வைஷ்ணவ சந்நியாசினி யாக்க அவன் விரும்பினானா?" என்று. ஆதித்த கரிகாலர் கேட்டார்.

"அப்படி ஒன்று மில்லை. நான் அவனைக் கனியாஸம் செய்து கொண்டு

தம்பதிகளாகப் பாகரம் பாடிக்கொண்டு ஊர் ஊராகப் போக வேண்டும் என்பது அவன் ஆசை. கவலுணவத்தைப் பிரகாரம் செய்ய நான் பல முயற்சிகளைப் பெற்று அளிக்க வேண்டும் என்பதும் அவன் விருப்பம்....."

"சேரீ! அந்தக் குரங்கு முஞ்சித் திருமலை எங்கே? நீ எங்கே? உன்னை அவன் தனக்கு மனைவியாகக் கொள்ள விரும்பினான்?....."

"ஐயா! என் தூதிரிஷ்டம் அது! நான் பிறந்த வேளை அப்படி! என்னை நெருங்கி வரும் ஆன் பிள்ளைகள் எல்லாரும் தூர் என்னததுடனேயே என்னை நெருங்குகிறார்கள்....."

"இறவன் பழுவேட்டையனுடைய புத்தி போன பாட்டில் மற்றவர்களைப் பற்றிக் கொல்வானே?"

"கோமகனே! பழுவேட்டையனரைப் பற்றி என் காதில் படத் தூயிணியாக எதுவும் சொல்ல வேண்டாம். அவர் என்னிடம் ஆசை கொண்டார். என்னை உலகமறிய மனந்து கொண்டார். அநாதைப் பெண்ணுயிருந்த என்னை அவருடைய திருமாவிகையில் பட்டத்து ராணியாகிப் பெருமைப் படுத்தினார்..."

"ஆனால் உன்னுடைய விருப்பம் என்ன. எந்தினி? நீ அநாதை உண்மையிலேயே உன் பதியாகக் கொண்டு புதித்கிறவா? அப்படியானால்....."

"இல்லை. இல்லை. அவரிடம் நான் அனலில்லா எந்தியுடையவன். ஆனால் அவருடன் நான் மனை வாழ்க்கை நடத்த வில்லை. அவரும் என்னை வற்புறுத்த வில்லை. ஐயா! நான் ஏழைக் குடியில் பிறந்தவன்; பிறந்தவுடனே கைவிடப் பட்டவன். ஆயினும் என்னுடைய நெஞ்சை ஒரே ஒருவருக்குத்தான் அர்ப்பணம் செய்தேன். அதை ஒரு நாளும் மாற்றிக் கொண்டதில்லை....."

"எந்தினி! அந்தப் பாக்கியசாலி யார்? வேண்டாம்; அதைச் சொல்ல வேண்டாம். நீ யார்? உண்மையைச் சொல்! நீ என் தந்தையின் மகள் இல்லாவிடில், என் சகோதரி இல்லாவிடில். ஆய்வார்க்கடியானுடன் கூடப் பிறந்தவளும் இல்லை என்றால். பிறகு நீ யார்? அதை மட்டும் சொல்லிவிடு. எந்தினி! அதைத் தெரிந்து கொள்ளா விட்டால் எனக்குப் பைத்தியம் உண்மையிலேயே பிடித்து விடுமீ!" என்றார் கரிகாலர்.

"அதைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றுதான் நானும் விரும்புகிறேன். ஆனால் தங்களுடைய தோழரும்

என்னுடைய தோழியும் இதோ நெருங்கி வந்து விட்டார்கள். மறுபடியும் சந்தர்ப்பம் வரவக்கும்போது அவசியம் சொல்லுகிறேன்" என்றான் எந்தினி.

மிசர் சமீபத்தில் வந்துவிட்ட வல்லவரைப்பின்பு பார்த்துப் பழுவூர் ராணி, "ஐயா! இது என்ன வேறுக்கையுடனே திரும்பி வந்திருக்கிறீர்கள்? புதியின் தலை எங்கே?" என்று கேட்டாள்.

"தேவி! புதியின் தலையைக் கொண்டு வந்து தங்கள் காலடியில் எதர்ப்பிக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டவில்லை!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"ஆகா! இவ்வளவுதானா உமது வீரம்? உமது முன்னோர்களின் வீரத்தைப் பற்றிப் பாட்டுகள் எல்லாம் சொன்னீரே! மூன்று குயத்து வேந்தர்களின் தலைகளைப் பறித்துக் கழனியில் நடவு நடத்தார்கள் என்று சொன்னீரே!"

"அது என்ன அப்படிப்பட்ட பாடல்?" என்று கரிகாலர் கேட்டார்.

"ஐயா! நீர் சொல்கிறீரா? நான் சொல்லட்டுமா?" என்று எந்தினி வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து வினவினான்.

"நானி! அப்படி ஒரு பாடல் சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லையே?" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"உமக்கு ஞாபகம் இல்லை. ஆனால் எனக்கு என்னுள் சினைவு இருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். ஐயா! 31-ம் நவம்பர் 11-ம் நேரத்தில் 31-ம் ஆம் பித்த அருளுதேவி—மனை பாள் பாய்ந்தா தங்கேந்தா மனைப் பந்தா நடவது மனேந்தா தங்கேந்தா!"

அப்படி விரைவாகப் பாட்டு கோமகனே! தங்கள் பாண்டியம் ஒருவனுடைய தலையை மட்டுமே கொண்டார்கள். இந்த வீரருடைய முன்னோர்கள், சேர சோழ பாண்டியர்களுடைய தலைகளைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து கழனியில் நடவு நடத்தினார்கள்.....!"

கரிகாலருடைய முகத்தின் அருவரும் புறமுரேதமும் தாண்டலும் ஆடின.

"நல்ல உழவு! நல்ல நடவு!" என்று சொல்லி விட்டு அவர் இடி இடி என்று ஊய் விட்டுச் சிரித்தார்.

வந்தியத் தேவன் கரிகாலருடைய முகத்தையே ஏறிட்டுப் பார்க்க முடிய வில்லை. அவன் தட்டுத் தடுமாறி, "தேவி! இத்தகைய பரடல் ஒன்றைத் தங்களிடம் நான் சொல்லவே இல்லையே?" என்றான்.

"அதனால் என்ன? ஏற்கெனவே தெரிந்து கொண்டிராவிட்டால் உமது குலத்தின் பெருமையை இப்போதாவது தெரிந்து கொள்ளும்! அல்லாது முக்குலத்து வேந்தர்களின், முடிசுளைப் பறித்து கட்ட வம்சத்தில் பிறந்தவர் கெவலம் காவம் பட்ட புலி ஒன்றின் தலையைக் கொண்டு வர முடியவில்லையே?" என்று.

"தேவி! காவம்பட்ட அந்தப் புலி செத்துத் தொலைந்து போய் விட்டது. சேத்த புலியின் தலையை வேட்ட நான் விரும்பவில்லை."

"அது எப்படி? புலி தத்தித் தத்திப் படலில் ஏறியதை நான் பார்த்தேனே!" என்றார்.

"நான்தான் அந்தக் காட்சியைத் தங்களுக்குக் காட்டினேன். படலில் ஏறிப் படுத்துக்

கொண்ட பிறகு அது செத்துப் போயிருக்கிறது. பழநூர் இளைய ராணியின் திருமேனியைக் காயப்படுத்தி விட்டோமே, என்ற பச்சாத் தாபத்தினால் அது பிராணனை விட்டு விட்டதோ, என்னமோ?" என்று வந்தியத் தேவன்.

கரிகாலரின் முகத்தில் கடு கடுப்புச் சிறிது தணிந்து புன்னைக அரும்பியது.

"ஆனால் அது தன்னையே செத்துப் போயிருக்கலாமே? பட

இல் ஏதிரச் சாக வேண்டிய நிலையே?" என்றார் கரிகாலர்.

"என்னைப் போல் அதற்கும் தண்ணீரைக் கண்டால் பிடிப்பதில்லை போலிருக்கிறது. எவ்வாச் சாவுகளிலும் தண்ணீரிலே சாவதுதான் எனக்குப் பயனாகிவிடுகிறது!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"ஆயினும் சற்று முன்னால் கதகிவமாகத் தண்ணீரில் குதித்து விட்டாயே? இந்தப் பேதைப் பெண்களின் பேரில் அவ்வளவு கருணை போலிருக்கிறதா?"

"தேவி! தண்ணீரைக் காட்டிலும் எனக்குப் பெண்களைக் கண்டால் அதிக பயம் உண்டாகிறது. இளவரசருடைய வற்புறுத்தலுக்காகத்தான் குதித்தேன். உண்மையில் அப்படிக் குதித்திருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று இப்போது தெரிகிறது!" என்றான் வல்லவரையன்.

"ஆம், ஆம்! நீர் தண்ணீரில் விழுந்து சாவது பற்றித்தான் உமக்குப் பயம். பிறரை மூழ்க அடித்துச் சாகச் செய்வது பற்றி உமக்குப் பயமே இல்லை!" என்றான் கந்தினி.

இந்தப் பேச்சுக்கள் ஒன்றும் மணிமேகலைக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது அவனுடைய முக பாவத்திலிருந்து கன்கு வெளிபாயிற்று.

"அக்கா! சமைத்த உணவு ஆறிப் போய் விடும். வாருங்கள், போகலாம்!" என்றான்.

நீரில்வரும் பனிவகு மண்டபத்தை நோக்கி நடந்தார்கள். அப்போது இடைவிடாது மணிமேகலை வந்தியத்தேவனை நோக்கினாள். அவனுடைய மனத்தில் ஏதோ சங்கடம் ஊறப்பட்டிருக்கிறதென்றும், இளவரசரும் கந்தினியும் அவனுக்கு ஏதோ தொல்லை கொடுக்கிறார்கள் என்றும் அவள் தன் உள்ளுணர்ச்சியால் அறிந்தாள். "யார் தங்களுக்கு எதிரி யானாலும் நான் தங்களுடைய கட்சியில்

இருப்பேன்; கவலைப்பட வேண்டாம்!" என்று அவள பாவலாயின் மூலம் வந்தியத் தேவனுக்கு ஆறுதல் கூற முயன்றாள். ஆனால் வந்தியத்தேவனோ அவள் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை. அவன் கவலைக்கடலில் அடியோடு மூழ்கிப் போனவனுக்கே காரணப்பட்டான்.

நீர்வீழ் தேவியின் வஞ்சக வார்த்தைகளும் வந்தியத்தேவன் மீது அவள் கமத்திய பாவச்சரமான் பறியும் இந்தக் கதைவைத் தொடர்ந்து படித்து வரும் நேயர்களுக்கு அருவருப்பை அளித்திருக்கக் கூடியது இயல்பேயாகும்.

எனினும், காம் அறிந்துள்ள வரையில் அவனுடைய பிறப்பையும் வாழ்க்கை சிகழ்ச்சிகளையும் நினைவு கூர்ந்தால் அவ்வளவாக வியப்பு அடைய மாட்டோம்.

மனிதர்களின் குணநிலைகள் பரம்பரை காரணமாக இரத்தத்தில் ஊறியுள்ள இயல்புகளினால் அமைகின்றன; குழந்தையிலிருந்தும் பழக்க வழக்கங்களினாலும் வாழ்க்கை அதுபவங்களினாலும் மாறுதல்டைகின்றன.

எனதமையும் செவிசுமான மந்தாவினி காட்டியே பெரும்பாலும்

வாழ்த்திருந்தவர். வன விவங்குகவிட மிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள அவன் எவ்வளவோ ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டியிருந்தது. தான் உயிர் தப்புவதற்காகச் சில சமயம் அந்த மிருகங்களைக் கொடூரமாகக் கொல்ல வேண்டியும் நேர்ந்தது.

வேரு காலம் வரையில் பால்போல் தூய்மையாக இருந்த அவன் உள்ளத்தில் ஒரு சமயம் அன்பு என்னும் அமுத ஊற்றுச் சரந்தது. விரைவில், அந்த ஊற்று வறண்டு அவனுடைய ரெஞ்சத்தை வறண்ட பாலைவனம் ஆக்கியது. விதியின் விளையாட்டு அவனை ஒரு பெரிய ஏமாற்றத்துக்கு உள்ளாக்கி விட்டது. அதனால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சி அவனுடைய புத்தியைப் பேதலித்துப் போகும்படி செய்துவிட்டது. எனினும், நான்குடையில் அவனுடைய ரெஞ்சின் காயம் ஆறியது. அன்பாவிய அமுத ஊற்று மீண்டும் சரந்தது. சுந்தர சோழனின் மீது கொண்ட காதல் பெய்வாய் அவனுடைய அருமைப் புதல்வனுடைய அருள்மொழிச் செல்வனிடம் பிள்ளைப் பிரேமையாக மாற்றிக் கொண்டான்.

மந்தாவனியின் புதல்வியாகிய ரத்தினி வீடம் தாயின் குணநிசையங்கள் பல இயற்கையில் தோன்றி யிருந்தன. ஆனால் தாயை உலகம் வஞ்சித்ததைக் காட்டிலும் மகளை அதிகமாக வஞ்சித்தது. பெற்ற தாயினாலும் கைவிடப்பட்டாள். பிறர் வீட்டில் வளர்ந்தாள். காட்டு மிருகங்களினால் அண்டைக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகளால் காட்டிலும் காட்டு மனிதர்களால் மகன் அதிக கொடுமைகளுக்கு உள்ளானான். இவ் பிரயாத்தில் அரச குலத்தினரால் அவமதிக்கப்பட்ட தெய்வாய் அவனுடைய ரெஞ்சில் நாவரம் பாய்ந்து நில்லாது விஷத்தினும் கோடிய துலேஷமாக மாறியது. துலேஷத்துக்கு மாற்று அளிக்கக்கூடிய அன்பு என்னும் அமுதம் அவனுக்குக் கிட்டவில்லை. அவள் வார் வாரிடம் அன்பு - நவத்தானோ அவர்கள் ஒன்று அவளை அலட்சியம் செய்து புறக்கணித்தார்கள்; அல்லது துரதிர்ஷ்டத்துக்கு உள்ளாகி மாண்டு போனார்கள். அவளை அவமதித்தவர்களும் அவளால் வேறுக்கப் பட்டவர்களும் மென்மையுடன் வாழ்ந்தார்கள். ஒரு பெண்ணின் உள்ளத்தை ரஞ்சிதமும் கோடிய தாக்குதலுக்கு வேறு என்ன காரணங்கள் வேண்டும்? தன்னை வஞ்சித்தவர்களையும் அவமதித்தவர்களையும் பறி வாங்குவதைத் தவிர அவனுடைய உள்ளத்தில் வேறு எதற்கும் இடம்

இருக்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய குழந்தைத் திறன்கள் அன்றையின் கர்ப்பத்தில் இருந்த நாளிலேயே அவனுடைய இரத்தத்தில் சேர்ந்திருந்தன. வாழ்க்கையில் அவன்பட்ட அகலங்களும் ஏமாற்றங்களும் பயங்கர அநுபவங்களும் அவனுடைய உள்ளத்திலிருந்து இரக்கம், அன்பு முதலிய மிருதுவான பண்புகளை அடியோடு துடைத்து இரும்பினும் கல்வினும் கடினமாக்கி யிருந்தன.

இக் கதையில் இனி வரப் போகும் நீகழ்ச்சிகளை நன்கு அறிந்து கொள்வதற்கு இந்தக் குணநிசைய விளக்கத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று கருதி எழுதினோம்.

உளவருந்தும் வேளையிலும் அவர்களுக்குள் உற்சாகமான பேச்சு எதுவும் நடைபெறவில்லை. ரத்தினியும், கனிகாவும், வந்தியத்தேவனும் அவரவர்களுடைய கவியியலே ஆழ்ந்திருந்தார்கள். இதனால் மணிமேகலைக்குத்தான் மிக்க ஆதங்கமா யிருந்தது. பழுதுர் ராணியுடன் உல்லாசமாகப் பேசி உற்சாகமாகப் பொழுது போக்கும் எண்ணத்துடன் அவன் அன்று ரீர் விளையாடலுக்கும் வள பொதுஷத்துக்கும் ஏற்பாடு செய்திருந்தான். இவ்வரசரும் வந்தியத்தேவனும் எதிர்பாராமல் வந்து சேர்ந்து கொண்டவுடன் அவனுடைய உற்சாகம் அதிகமாயிற்று. ஆனால் அதற்குப் பிறகு மற் ற மூவரும் பேசிய வார்த்தைகளும் நடந்து கொண்ட விதமும் அவனுக்குச் சிறிதும் திருப்தி அளிக்கவில்லை. ரத்தினியையும் வந்தியத்தேவனையும் சேர்த்துப் பார்த்த போது ஏற்பட்ட வேதனையை அவனுடைய குழந்தை உள்ளம் உடனே மறந்து விட்டது. அதைப் பற்றித் தவறாக எண்ணி அகுதைக்கு இடங்கொடுத்தது தன்னுடைய தவறு என்று எண்ணித் தேறினான். அதற்குப் பிறகு மற் ற மூன்று பேரும் கலகலப்பில்லாமல் சிடு சிடு வேன்று முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்ததும் கபடமாகப் பேசி வந்ததும் அவனுக்கு விளங்கவும் இல்லை; பிடிக்கவும் இல்லை.

எனவே, உளவருந்திச் சிறிது நேரம் ஆனதும் மணிமேகலை "அக்கா! நாம் திரும்பிப் பிரயாணப்படலாமா? படகைக் கொண்டு வரச் சேரவில்லாட்டுமா? இவர்கள் இருவரும் நம்முடன் வருகிறார்களா? அல்லது குதிரைமீது வந்தவழியே போகிறார்களா?" என்று கேட்டாள்.

அப்போதுதான் கரிகால் கிந்தனை உலகத்திலிருந்து வெளி உலகத்துக்கு வந்தார். "ஆ! ஆ! இந்தப் பெண்ணின் பாழிசையைக் கேட்காமல் திரும்புவதா? ஒரு நாளும் முடியாது. கந்தின! மறந்து விட்டாயா, என்ன? மணிமேகலை எங்களை ஏமாற்றி விட்டாள்!" என்றார்.

"அதை நான் மறக்கவில்லை. தங்களை யும் தங்கள் கிணைதரையும் பார்த்தால் காணத்தைக் கேட்கக் கூடியவர்களுக்கத் தோன்றவில்லை, முன்னின்மேல் நிற்பது போல் நிற்கிறீர்கள். ஆயினும் பாதக மில்லை. மணிமேகலை! எங்கே! பாதை எடுத்துக் கொண்டு வா!" என்றான்.

"எதற்காக, அக்கா! விரும்பாதவர் களின் முன்னால், எதற்காக என்னை யாழ் வாசிக்கச் சொல்கிறீர்கள்?" என்று மணிமேகலை சிறிது கிராக்கி செய்தாள்.

"இல்லை, இல்லை! இவ்வரசர் தான் கேட்பதாகச் சொல்லுகிறாரே! அவரு டைய நண்பருக்குப் பாட்டுப் பிடிக்கா விட்டால் காதைப் போதில்க் கொண் டட்டும்" என்றான் கந்தினி.

"கடவுளே! அப்படி யொன்றும் நான் இசைக் கலைவின் விரோதி அல்ல! கோடிக் கதையில் பூங்குழலி என்னும் ஓடக் காரப் பெண்,

அகிலமும் ஒய்த்துக்
அகட்டெதன் போங்குறையே?"

என்று ஒரு பாட்டுப் பாடினான். அதை நீண்டதால் இப்போதும் எனக்கு உடம்பு சிலிர்க்கிறது!" என்றான் விதிபத்தேவன்.

"சில பேருக்குச் சிலருடைய பாட்டுத் தான் பிடிக்கும். என்னுடைய பாட்டு உங்களுக்குப் பிடிக்குமோ என்னமோ?" என்றான் மணிமேகலை.

"பிடிக்காமற் போனால், யார் விடு கிறார்கள்? அதற்கு நான் ஆயிற்று; நீ யாழை எடுத்துக் கொண்டு வா!" என்றார் கரிகாலர்.

மணிமேகலை யாழை எடுத்துக்கொண்டு வந்தாள். பணிக்கு மண்டபத்தின் படிக்கட்டின் மேற்படியிலே உட்கார்ந்து கொண்டாள். கரம்புகளை முறுக்கிச் சுருதி உட்டினான். ஏழு தந்திகள் கொண்ட யாழ் அது. ஒவ்வொரு தந்தி யிலும் பாதி வரையில் ஒரு ஸ்வரமும் அதற்கு மேலே இன்னொரு ஸ்வரமும் பேசக் கூடியது.

சிறிது நேரம் யாழை மட்டும் வாசித்து இன்னிசையைப் போழிந்தான். கரிகாலரும் வந்தியத்தேவனும் உண்மையி லேயே மறந்தக் கவலைகளை பெல்லாம்

மறந்து விட்டார்கள். யாழின் இசையில் உணர்ந்ததைப் பறி கொடுத்துப் பரவச மாணர்கள்.

பின்னர், மணிமேகலை யாழிசையுடன் குரவிசையையும் சேர்த்துப் பாடினான். அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரரின் தெய்வீக மான பாசரங்களைப் பாடினான்.

சிறிது நேரமானதும் இவ்வரசர், "மணிமேகலை! உன்னுடைய கானம் அற்புதமா யிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாம் பக்திமயமான பாடல்களையே பாடி வரு கியாய். அவ்வளவாக நான் பக்தியில் ஈடு பட்டவனல்ல. சில பக்தியை பெல்லாம் மதுராத்மகனுக்கே உரிமையாகக் கி விட்டேன். உதாவது காதல் பாட்டுப் பாடு!" என்று சொன்னார்.

மணிமேகலையின் அழகிய கன்னங்கள் காணத்தினால் குழிந்தன. சிறிது தயக்கம் காட்டினான்.

"பெண்ணே! ஏன் தயங்குகிறாய்? இங்கே நீ காதல் பாட்டுப் பாடினால் என்னை உத்தேசித்துப் பாடுகிறாய் என்று நான் எண்ணிக் கொள்ள மாட்டேன். ஏன் கிணைதனும் எண்ணிக் கொள்ள மாட்டான். ஆகையால் தயக்கமின்றிப் பாடு!" என்றார் கரிகாலர்.

"அப்படி யாராவது எண்ணிக் கொண் டால் மணிமேகலை அதற்காகக் கவலைப் படவும் மாட்டாள்!" என்றான் கந்தினி.

"போங்கள், அக்கா! இரண்டு புரு ஷர்கள் இருக்குமிடத்தில் இப்படிப் பரிகாசம் செய்யலாமா?" என்றான் மணிமேகலை.

"இவர்கள் புருஷர்கள் என்று நீ நீனைப் பதுதான் யோகு. ஒரு செத்த புலியின் தலையைக் கொண்டு வர முடியாதவர்களை ஆண் பினைகள் என்று சொல்ல முடியுமா? முற்காலத்தில் தமிழ் நாட்டு வீர புருஷர்கள் உயிருடன் புலியைப் பிடித்து அதன் வாயைப் பிளந்து பற்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டு வந்து தங்கள் காயகி சூக்கு ஆபரணமாகச் சூட்டுவார்களாம்! அந்தக் காலமெல்லாம் போய் விட்டது! போனால் போகட்டும்! நீ பாடு! அன்றைக்கு என்னிடம் பாடிக் காட்டி னாயே! அந்த அழகான பாட்டைப் பாடு!" என்றான் கந்தினி.

மணிமேகலை யாழ்வாசித்துக் கொண்டு பின் வரும் தீதத்தைப் பாடினான். அது என்னமோ, இத்தனை நேரம் பாடியதைக் காட்டிலும் இந்தப் பாட்டின் அவன் குரல் இனைப்பற்ற இனிமையுடன் அமுத வெண்ணத்தைப் போழிந்தது:—

"இவ்வயுடன் அருதி நல்ல
இன்பமே! அருவியே
கனிவாயும் மாதிரி
காம்பியும் உகந்ததென்றாம்
கனவு நானே—அருவியே
நீயே நானே!"

புன்னையர் போனியே
பொன்னெயரும் பாணியே
கன்னையர் போனியே
கன்னையர் பரிந்ததென்றாம்
பொன்னெயர் நானே—அருவியே
அருவியே பொன்னையே!"

கட்டுக்காவல் தாண்டி
கன்னையர் போனியே
கட்டுக்காவல் தாண்டி
கட்டுக்காவல் தாண்டி
கட்டுக்காவல் தாண்டி
கட்டுக்காவல் தாண்டி

இவ்வாறு மேலும் மேலும் பல கண்ணி
களை மணிமேகலை வெல்லவேறு பண்களில்
அமைத்துப் பாடி வந்தான். அந்தக்
காண வெள்ளத்தில் மற்ற மூவரும்
மூழ்கிப் போனார்கள். பல காரணங்
களினால் கெஞ்சைக் கல்லிலும் இருப்பி
தும் கடின பாக்கிக் கொண்டிருந்த
கந்திரியின் கண்களிலும் கண்ணீர்
ததும்பியது. ஆதித்த கரிகாலர் இந்த
உலகத்து அடியோடு மறந்து விட்டார்.
வந்தியத் தேவன் அடிக்கடி திடுக்கிட்டு
விழ்த்துக் கொண்டவன் போல் மணி
மேகலையை நோக்கினான். அப்போதெல்
லாம் அவன் தன்னைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தது கண்டு அந்த வீர
னுடைய உன்னம் மேலும் திடுக்கிட்டது.
"ஐயோ! இந்தப் பெண்ணுக்கு நாம்
என்ன திங்கு செய்துவிட்டோம்?" என்று
அவன் கெஞ்சம் பவத பதைத்தது.

காண வெள்ளத்திலும் உணர்ச்சி
வெள்ளத்திலும் மூழ்கி யிருந்தவர்கள்
வரவரக் காற்று கடுமையாகக் கொண்டு,
வருவதைக் கவனிக்க வில்லை. ஏரியில்
முதலில் சிறிய சிறிய அலைகள் கிளம்பி
விழுந்ததையும் வரவர அலை பெரிதாகி
வந்ததையும் கவனிக்கவில்லை. காற்று
கடும் புயலாக மாறிக் காட்டு மரம்
ஒன்றை அடியோடு பெயர்த்துத் தன்னிய
போதுதான் நால்கிரும், விழ்த்துக்
கொண்டு சுற்று முற்றும் பார்த்தார்கள்.
கடுமையான புயல் காற்று அடிப்பதை
யும் ஏரி கோந்தளித்துப் போனிகள் 'ஓ'
என்ற இரைச்சலுடன் எழுந்து விழுந்
ததையும் பார்த்தார்கள்.

திடீரென்று கந்திரி, "ஐயோ! படகு
எங்கே?" என்று அவறினான்.

கட்டிப் போட்டிருந்த இடத்தில் பட
கைக் காணவில்லை. உற்றுப் பார்த்த
போது வெகு தூரத்தில் படகு அலை
ளால் மொத்துண்டு நகர்ந்து நகர்ந்து
போய்க் கொண்டிருந்தது.

"ஐயோ! இப்போது என்ன செய்வது?"
என்று கந்திரி அவறினான்.

"உங்கள் இருவருக்கும் குதிரை ஏறத்
தெரிந்தால் ஏறிப் போய் விடுங்கள்.
நாங்கள் சமாளித்துக் கொள்கிறோம்"
என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"இந்தப் புயல் காற்றில் காட்டு
மரங்கள் பெயர்ந்து விழுந்து எங்களைச்
சாக அடிப்பதற்கு வாய் செய்திருக்கனா?"
என்று கந்திரி கேட்டான்.

"அதெல்லாம் வேண்டாம். புயலின்
வெகம் தனியும் விரைவில் இங்கேயே
இருந்து விடுவோம். அங்கே போய்
என்ன செய்யப் போகிறோம்? சமைய
லுக்குப் பண்டங்கள் இருக்கின்றன;
பாடுவதற்கு மணிமேகலை இருக்கிறாள்.
இவ்வளவு சந்தோஷமாகச் சமீபத்தில்
நான் இருந்ததில்லை!" என்றான் கரிகாலர்.

"இவ்வரசே! அது சரியல்ல! சம்பு
வரையரும் கந்தமாறனும் என்ன நினைப்
பார்கள்?" என்றான் வல்லவரையன்.

"இவரே புலியைத் தேடிச் சென்ற
போது படகை அவிழ்த்து விட்டு விட்
டார்போலிருக்கிறது!" என்றான் கந்திரி.

"அக்கா! ஏன் வீண் பழி சொல்வி
நிற்கன்? இவர் வந்தபோது படகு கரை
யோரமாகத்தானே இருந்தது. யாரும்
கவலைப்பட வேண்டாம். என் தந்தை
இந்தப் புயல் காற்றைப் பார்த்ததும் நம்
தூண்க்குப் பெரிய படகுகளை அனுப்பி
வைப்பார்!" என்றான் மணிமேகலை.

அவன் கூறியது சற்று நேரத்துக்
கெல்லாம் உண்மையாயிற்று. ஏறக்
குறைய கப்பல் என்று சொல்லத் தக்க
இரு பெரும்படகுகள் அத்திவை நோக்கி
வந்தன. அவற்றில் ஒன்றில் பெரிய
சம்புவரையரே இருந்தார். நாலுபேரும்
பந்திரமாய் இருப்பதைக் கண்டு மிக்க
மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

அவர்களை ஏற்றிக் கொண்டு அலை
கடல் போல் பொங்கிக் கொந்தளித்த
ஏரியில் இரண்டு படகுகளும் திரும்பிச்
சென்றன. சம்புவரையரைத் தவிர,
மற்ற நாலவரின் உணர்வுகளிலும் கடும்
புயல் வீசிக் கொந்தளிப்பை உண்டாக்கி
க் கொண்டிருந்தது.

"பொன்னியின் செல்வன்" தாணம் பாகம் முடிவுற்றது.

கடைசிப் பகுதியான ஐந்தாம் பாகம் அடுத்த இதழில் தொடரும்.

மிஸ்டர் சம்பத் வந்தார்
என்றே, விஜயம் செய்தார்
என்றே, எழுந்தருளினார்
என்றே ஒன்றும் திட்ட
வட்டமாக அவரைப் பத்
திச் சொல்ல முடியாது.
அவர் வரலாறு, எழுந்தருள
லாறு, விஜயம் செய்வார்,
திருவாய் மலர்க்குருளுவார்—
பிறகு மறைந்திருப்பார்.
எங்கும் இருப்பார்; எங்கு
மாக இருப்பார்.

அவர் மிஸ்டர் சம்பத்!
அவ்வளவுதான் சொல்ல
லாம். அதற்கு மேல் அவ
ரைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு
அவராலேயே முடியாது.

மிஸ்டர் சம்பத் தமது
கொண்டு ஒரு விசேஷ யோக்
வியாதியோ, நோயிலோ,

குறுதியையோ வைத்துக் கொள்ளவில்லை,
அப்படி வேறொரு வைத்துக்கொள்ள ஆரம்
பித்தால் அவருக்குக் கட்டிவராது! அவ
ருடைய கொள்கை, நோக்கம், எடுத்து, அபிப்
பிராயம் எல்லாம் 'சம்பயோகிதம் போய்
புரோகிதம் மாற்றப்படும்' என்பதுதான்!

தன்னின் தனக்கென்று ஒரு சிறம் வைத்துக்
கொள்ளாமல், பாலில் கலந்தால் பாலாகிறது;
மருளில் கலந்தால் மருளாகிறது; சர்க்கரை
யில் கலந்தால் தித்திக்கிறது; எலுமிச்சம்
பழ ரசத்தில் கலந்தால் புளிக்கிறது; பச்சை
விறக் கண்ணாடி டம்ளரில் விட்டால் பச்சை
யாகிறது; சில சிறக் கண்ணாடி டம்ளரில்
விட்டால் நீலமாகிறது!

மிஸ்டர் சம்பத் இதே வகையைச் சேர்ந்த
வந்தான். இதில் மட்டும்தான் தன்னின்
அவருக்கு உதாரணம் என்பதில்லை. உலகத்தி
லுள்ள சில கலைகளும் அவருக்குத் தன்னின்
பட்ட பாடுதான்!

மிஸ்டர் சம்பத்தைப் பற்றியே இவ்வளவு
சொன்னால் அப்புறம் அவர் கதைையைப் பற்றி
எவ்வளவு நீளம் சொல்ல வேண்டி,
வீக்குமோ என்று யோசிக்க வேண்டாம்.
கதையில் விசேஷமாக ஒன்றும் இல்லை;
எல்லா விசேஷமும் மிஸ்டர் சம்பத்திடம்
தான் இருக்கிறது! கதையைத் தெரிந்து
கொண்டு சம்பத்தைப் பற்றித் தெரிந்து
கொள்ள முடியாததை விட, சம்பத்தைத்
தெரிந்து கொண்டு கதையைத் தெரிந்து
கொள்ளுவது கலையும், இந்தப் படத்தில்
அவரையே ஓர் அணுவும் அகையவில்லை!

அவர் வரலையில் முதலில் சிக்கியவர்
அனுமான் வல்லாஸ் நேறாட்டம் சொந்தக்
காரர். அந்த நேறாட்டத்தில் காப்பி காப்பிடும்
பேரது நடிகை மாணியின் படம் மிஸ்டர்
சம்பத்தின் கண்ணில் படுகிறது! அதே
சமயம் அவர் சித்திர மாணியை அறிமுகம்
செய்து கொள்ளுவதில் ஈடுபடுகிறது.

கொன்னித் திரை

அடுத்தபடியாக அவர்
வரலையில் ஒரு பெரிய மீன்
சிக்கிக் கொண்டது. பெயர்
மக்கல்லாமி! அவர் பிரபல
சொல் விவாபாசி. முனிசிபல்
தேர்தலில் சிறக விரும்பிய
அவருக்கு மிஸ்டர் சம்பத்
என்றும்பத் துபயம் போட்டு,
தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் சிக்க
வைக்கிறது.

மாலினி கலா மந்திரத்
தின் நடிகை. அந்த கலாப
சந்தை அதன் டைரக்டர்
ரான ஒரு இளைஞர் மிகத்
திறமையாகவும் கன்யமாக
வும் நடத்தி வருகிறார்.
கடனாக கலைவிலும் நடப்பி
திலும் மாலினி முன்னேற்
றம் அடைந்து புகழ் பெறு
வதில் அந்த இளம் டைரக்டர்

மிகவும் அக்கறைபுடன் இருக்கிறார்.
கேல் விவாபாசி மக்கள் வாலுக்கு. மிஸ்டர்
சம்பத் சரியானபடி 'குல்லாப் போடுகிறார்!'
"சம்பத் கன் பாக்!" என்று ஒரு பெரிய
வந்தாபனத்தைத் துவங்கி நடத்தச் செல்கிறார்.
இதற்குச் சாதகமாக மிஸ் மாணியைப்பும்
இழுத்துப் போடுகிறார். மாலினிக்குக் கலா
மந்திரத்தில் சிரத்தை குறைகிறது. கலா
மந்திரத்தின் டைரக்டர் மாணியை இது
விஷயமாகக் கண்டிக்கிறார். மாலினி சம்பத்
தின் யோசனைப்படி "மாலினி தேவி தியேட்ரிக்ஸ்
சம்பெனி" என்று ஒரு புதித நடன,
கடைகக் கலைக் கடத்தை சிறுக்கிறது.

இதுவரையில் கைமாகப் போலக் கொண்
டிருந்த கதையில் கஷ்டம் ஆரம்பிக்கிறது.
கஷ்டம் கதைக்குச் சவாரஸ்யத்தைவும், பாத்
திரங்களுக்குப் புதுமையும் தேடித்தருகிறது.
மாலினியாக நடக்கும் பத்மினியின் நடப்பில்
விசேஷ மெருகு ஏறி விடுகிறது. அதி
விரைவு கதையிலும் விறுவிதப்பு ஏறுகிறது.

“என்பின் பாகம்” முற்றிற்று; பக்கம் லாய் மண்டி அன்னிப் போட்டுக் கொண்டு இருர். அந்த மண் தம் தலையில் விழாமல் சமையலிதமாக மீஸ்டர் சம்பத் தப்புகிறார். மாலினியின் கைக்கடம் கவித்து விடுகிறது.

இந்தக் கட்டங்களில் பத்தினி என்னடி கடித்திருக்கிறார். அவர் பாதையில் இருக்கும் கனங்கமற்ற தண்ணீர் கடிப்பில் இருக்கும் கவர்ச்சி எம்மாமாகச் சேர்த்து அவரைப் படத்தின் பிரதான கதையின் ஸ்தலத்திற்குக் கொண்டு போய் சிறுத்துவிட்டாள்.

புகழேணி விலிருந்து கிழே விழும்பி, மலம் முற்றித் தலையில் இருக்கும் மாலினிக்குக் கலா மக்திர டைரக்டரின் உதவி எதிர்பாராத விதமாகக் கிடைக்கிறது. கடன் திருமறது! மிஷ்டர் மல்கிறது; படம் முடிகிறது.

மீஸ்டர் சம்பத் படம் ஜெயின்மீன் தயாரிப்பு. ஏற்கெனவே பல வருஷங்களுக்கு முன்பு வெளிவராத தமிழ் “மீஸ் மாலினி” படத்தின் திரைத் திரை.

இடைவேளை வரையில் தான் படம் பழைய படமாயிருந்தது. இடைவேளைக்குப் பிறகு, படத்தில் பல கவர்ச்சிகரமான மாறுதல்களைப் புகுத்தி விருக்கிறார்கள்.

திரைத் படமாயிருந்தாலும் பல கச்சாடக மெட்டுக்களைச் சேர்த்திருப்பது மெச்சத் தகுந்தது.

குதுபயினார், தாழ்மலர், அசோகர் கந்தம் பம், வடாசட்டுக் கோலில் கோபுரம், இவற்றுக் கெய்வம் மேலாகத் தென்னிந்தியக் கோலில் கோபுரத்தையும் பிரதானமாகப் பின்னணியில் காட்டி, அங்கு பரத காட்டியத் தையும் காட்டுவது பாராட்டுக்குரியது.

இந்தப் படத்தின் இடையில் ஒரு சம்பவம் தலிவாக வருகிறது. கதைபோடு அதிகத் தொடர்பில்லாததுதான். ஆனால் புதுமாதிரி யாக அமைத்திருக்கிறது.

ஒரு ஏழை மனிதன் தாக்கொணுப் பரி யோடு தேருவில் கருண்டு விழுந்து விடுகிறார். வழியே சென்ற மேடைப் பிரசங்கிலும், பிரஸாங்கிலும், அரசாங்கத்தாத் குறை உறுவகையே தொழிலாகக் கொண்ட

வெறும் கட்டை வாதிலும் அந்த ஏழைமையப் பார்த்து அதுதாபப் பட்டுவிட்டு கடைசியாக் கட்டுகிறார்கள். கடைசியில் ஒரு கிச்சா வண்டிக்காரன், அந்த வழியோடு வந்தவன், பரிவாய் வரடிய அந்த மனிதனைப் பார்த்திருன்; என்னர் விடுகிறான்: அவனை வாரிப் போடுத்துத் தன் வண்டியில் போட்டுக் கொண்டு போகிறான். கஷ்டப்படுகிறவர் களுக்குத் தான் பிறர் கஷ்டம் தெரியும்—என்பதை இந்தக் காட்சி கங்கு விளக்குகிறது. மீஸ்டர் சம்பத்தாக கடிக்கும் ஸ்ரீ மோதி லார் கங்குப் பெத்திருக்கிறார்.

ஒரு சமயம் வண்டியில் ஆரம்பமாகும் படம் ஒரே சமயம் ஸ்காட்டியே ஸ்காட்டியைத் திறு. தேயே மலமாக்கப்பட்ட டிசான்ஸ் போர்ட் பிரசங்கிலும் பற்றி மறப்ப் பிரசாங்கிலும். ஒரே சமயம் ஆடிக் கொண்டு சிறுக்கும் பிரசாங்கிலும் மீஸ்டர் சம்பத், வெகுத்து வங்குகிறார்.

அப்பொழுது டிக்கெட்டுப் பரிசோதகர் வருகிறார். அவரைக் கண்டதும், டிக்கெட்டில் லாப் பிரசாங்கிலும் மீஸ்டர் சம்பத்தின் சமையலித் புத்தி வேலைச் செல்கிறது. சமீபிலே உலர்ந்த அழகரி ஒருவரின் பெயரைச் சேர்த்து உபயோகப்படுத்தி, அவருக்கு உத்தி யோக உயர்வு வாங்கித் தருவதாகக் கூறி அவரைச் சர்க்கட்டி அனுப்பி விடுகிறார்.

படத்தின் முடியில் சம்பத்தின் சரஸ் வெகுத்து படவத்துக்குப் பிறகு, மீண்டும் சமீபப் பிரசாங்கில் படலம் ஆரம்பமாகிறது. மீஸ்டர் சம்பத் சாமியாசாக மாறி, பிரசாங்கிலுக்கு அற போதனைச் செல்கிறார். மீண்டும் பழைய டிக்கெட் பரிசோதகர் வருகிறார். சம்பத் சாமியார் அவருக்கு விழுதிப் பிரசாங்கில் வழங்கி, “ஆனந்தம் பரமாத் தம்” என்று பரடியப் பரவல் படுத்துகிறார்.

பல பேர்களுக்கு விழுதிப் பட்டைமையக் குறைத்துப் போட்ட மீஸ்டர் சம்பத், தாமஸ் அதே விழுதிப் பட்டைமையப் போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பாரக்கும் போது, “ஆனந்தம் பரமாத் தம்” என்று வங்கும் பாடத் தொன்றுகிறது.

பார்ப்பவர்களைக் கண்ணர் கட்டிச் செல்பும் பரமாத் சோகம் இதைப் படத்தில் இட்டி; வீட்டை விட்டு எம்மோரும் வெளிப்பறி மூலக்கு ஒருவராக இருந்து கொண்டு தல விதியை கிணத்து சேர்த்து கொள்ளும் வேதனைக் காட்சியும் இவ்வி; இயற்கையின் விசார வரப்பட்டு வரும் இந்தப் படத் தில் வழுக்கி விழுந்து பிரஸப்பட விவ்வி! விபீதம் இவ்வாத சம்பவங்களுடன் கலாசல் பரமாத் செல்லும் “மீஸ்டர் சம்பத்” தூலிய சமயம் கிருந்து எல்லோரும் சர்க்கைக் கூடிய குறையில் அமைத்திருக்கிறது.

படம் திரைத் படமாயிருந்தாலும் திரைத் தெரிவாதவர்களும் பார்த்து அதுபவிக்கும்படி யான பொழுதுபோக்குப் படம்.

பந்தோபஸ்துக்கு

சுட்டி எக்ஸ் ரைடர்கள்

குட்டுங்கள்

டிலக்ஸ்

எம் டீரோன்
 டிலக்ஸ் ரைடர்கள்
 உங்கள் ஸ்போர்ட்ஸ் ரைட்
 ஸைட்டில் தயாராக இருக்க
 தயக்கம் இல்லாமல்

குட்டியர்

ரெபர்ட் ஸ்டோன்ஸ் மென்

‘ஸிஸர்ஸ்’

1900

1925

1935

பு 40043 18

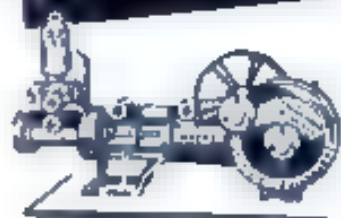
உருவாக்கிய பி
பெற்றதற்குமட்டுமே

மூன்று தலைமுறைகளாக
பிரசித்தி பெற்றவை

MYERS

PRESSURE
SELF-OILING
BULLDOZER

POWER PUMPS

மேலிய தொழிற்சாலைகளில்
மும், எக்ஸ்கேவேட்டர் திட்ட
தெக்கங்களிலும் ஏற்ற
உருவியான பம்புகள். சாதா
ரண உபயோகத்துக்கு ஏற்ற
வித்திலிக் மிகவும் பலமாகத்
தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
தானே என்னைப்போட்டுக்
கொள்ளும் தன்மை புள்ள
னது; தங்கியவைவாய்த்தது.
எந்தவிதமான மேலட்டை
ரினும் இயங்கும்படி தயா
ரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வாட்டர் ஸ்பீன்
ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ் லிட்.

45, நம்புர் செட்டர் தெரு
சென்னை - 1

பேஷான காரியம்

டி. ஜி. என்.

“அப்பா வாங்கி வந்திருக்கும் இந்தப் புதுவையைப் பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு கன்கு விருக்கிறது!”

“ஹும்.....சொம்ப வட்சணமாகத்தான் இருக்கிறது! அந்தப் பணத்தை என்னிடம் கொடுத்திருந்தால் இதை வடப் பேஷானதாக வாங்கி வந்திருப்பேன்.”

“ராமசாமி தான் இன்று மார்க்கெட்டிலிருந்து கறிகாய் வாங்கி வந்தான். அவனுக்கு எப்போதுமே காய் கறி வாங்குவதில் சாமர்த்தியம் உண்டு. எத்திரிக்காய் வாங்கு எவ்வளவு ருசியாகிறது!”

“ஹும்...பேரிய காய் கறி வாங்கி வந்து விட்டான்! போதுமே! அந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு நான் போயிருந்தால்...”

நனசரி மேற்கண்டபடி கமலாவுக்கும் அவள் கணவன் நடராஜனுக்கு மிடையே சம்பாஷனை நடக்கும்.

பாசாவது நவ்வதாக ஏதாவது வாங்கி வந்து விட்டார்களே என்று கமலா சொல்ல வேண்டியதுதான்! “ஹும், அதென்ற பிரமாதம்!” என்று தன் சாமர்த்தியத்தைப் பற்றி ஆசம்பித்து விடுவான் நடராஜன்.

ஒரு நாள் மார்க்கெட்டிலிருந்து சமைத்தக்காயிப் பழம் வாங்கி வந்தான் நடராஜன். மைத்தனன் ராமசாமி. வரும் அதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கேட்பதற்கு முன்னரே அதில் ஒன்றைக் கையில் எடுத்துப்பார்த்து, “பழமா இது?” என்று ஆசம்பித்தான் நடராஜன்.

ராமசாமி தன் உணர்ந்தில் குழுவியகேசபத்தை உதட்டில் கொண்டு வரவில்லை. சிதானயான ரூரிலேயே, “அத்திம்பேரே! நீங்களே போலப் பார்த்து இதைவிட நல்ல பழமாக வாங்கி வாருங்களேன்! நான் பத்து ரூபாய் பத்தியம் கட்டுகிறேன்” என்னுன்.

“சரி” என்று சொல்லி விட்டுச் ஸைக்ளில் ஸபையை மாட்டிக் கொண்டு மார்க்கெட்டுக்குக் கிளம்பினான் நடராஜன்.

அரைமணி ரேரம் பொறுத்து, அவன் அருகையாய்ப் பொறுக்கி வரங்கவந்த தக்காளிப் பழத்தை முறத்தில் கொட்டிக் குப்பையில் கொட்டும்படி வேண்டுகாரி “முனிவம்மாஸிடம் கமலா சகலியமாய்க் கொடுத்த போது அவன் “கன்கு” என்று சிரித்தான். பின்னர், “ஐயையோ! நான் உரக்கக்கூடச் சிரிக்கக்கூடாதம்மா! மாப்பிள்ளை ஐயா காதில் விழுக்தவிட்டால், தனக்குத்தான் பேஷாகச் சிரிக்கத் தெரியும் என்பாக்க!” என்னுன்.

கூடைசெயில் நடராஜனே, “எனக்குத்தான் எல்லாம் செய்யத் தெரியும்” என்று சொல்லிக் கொள்வது வின்றுபோகும் நாளும் பிறத்தது. அந்த மாறுதலுக்குக் காரண பூதமானவர் அவன் மாமனார் ராமகாதந்தான்.

“மாப்பிள்ளை! நீங்கள் எந்தக் காரியத்தையும் பேஷானதாகச் செய்யலாம்...ஆனால் ஒரு காரியத்தை நானும் பேஷாகச் செய்தேன் என்பதை உங்களால் மறுக்க முடியாது” என்னார் ராமகாதன்.

“என்ன அது?” என்று சற்றுக் கோபத்துடனேயே கேட்டான் நடராஜன்.

ராமகாதன் புன்னகையுடன், “கமலாவுக்கு உங்களை மாப்பிள்ளையாகத் தேடிப் பிடித்தேனே! அதைத்தான் சொல்கிறேன்” என்று அவர். அன்றுடன் நடராஜன் வாய் அடைத்து விட்டது!

உபசாரம்

யம்பரம். இத்தியம் மர்த் சென்ட்ஸ் செம்பத் காரிய தர்சியான ஜி. ஏ. என். ராமலிங்கம் அவர்களுக்கு, யம்பரம் வர்த்தமப் பிரமுடிகள் ரூ. 61,091 தன்கொடை அளித்து கொண்டித்தாராம். வர்த்தமிகள் குழுவுக்கும் மேற்படி செம்பருக்கும் சென்ற திருபத்தாது வருஷம் கனாக ஜி. ஏ. என். ராமலிங்கம் அவர்கள் செய்துள்ள சேவைகையப் பாராட்டினே இந்த தன்கொடை அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது.

யம்பரம் தகர்தித் ரீச சித்திரெத்தரிடத் தோட்டில் நடத்த இத்தக் கூட்டத்துக்குப் ரோஸ வர்த்தமப் பிரமுடிகள் விஜயம் செய்து, ஜி. ராமலிங்கம் அவர்களின் அரிய சேவைகையப் பாராட்டிப் பேசினார்.

ஆ! ஆ! ஆ. தெக்கூர்!

ரா. இ.

மீறிப்புகுரீய சுன்பர் ஒருவரிடமிருந்து சில நாளைக்கு முன்னர் வடிதம் ஒன்று வந்தது. அதில் "எங்கேயோ ஓர் ஊராக! ஆ. தெக்கூர் என்று போராக! அங்கே உள்ள கலாசாலை ஆண்டு விழாவில் நீர் தலைமை தாங்கப் போவதாக அழைப்பு வந்தது. ஊர் எந்த நிலையில், எந்தத் தாறுக்காவில் இருக்கிற தென்று தெரியவில்லை. ஆ. தெக்கூர் என்றால் உடைமெல்லாம் பிரசித்தமாகத் தெரிவிக்கும் என்பது அந்த ஊர் வானிலின் எண்ணம் போலும்!.....ஆயினும் வாழ்த்துக் கூறும் ஒன்று அரை குறை கிலாசைத்துடன் எழுதி அனுப்பினோன். அது அங்கிலம் வந்து சேர்க்கதா!" என்று கேட்டிருந்தார்.

காள் அந்த எண்புகுக்கு எழுதியதாவது:— "தங்கள் கூட்டத்தின் மெல் விவரம் எப்படி எழுதி யிருந்தாலும், விழாவிற்கு ஆ. கிலாசை சரியாக இருந்தது. ஆகையால் தங்கள் வாழ்த்துக் கூட்டமும் ஆ. தெக்கூரைத் தேடிப் பிரித்து வந்து சேர்க்கு விட்டது. இங்குமிருந்து ஆ. தெக்கூர் எங்கே இருக்கிற தென்பது வெளியில் பலருக்கும் தெரியாமலிருக்கலாம். ஆனால் சில ஆண்டுகள் போதுதெரிந்த பாலுங்கள் ஈர்தரது ஆண்டு களுக்குள்ளே ஆ. தெக்கூர் என்றும் ஊர் 'தமிழகமும் கலாசாலையும்' நூலுள்ளும், அதற்கு அப்பாலும், புத்த பரப்பி விவகார விட்டால் எங்கே கெளுங்கள். அப்போது ஆ. தெக்கூர் எந்தத் தாறுக்கா, எந்த நிலை என்று கேட்டு வேண்டிய அவசியமே இராது. ஆ. தெக்கூரை வைத்து அந்தத் தாறுக்காவிற்கும் நிலைமையிலும் பிரித்த உண்டாகும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்.....ஆண்டு விழா மிகச் சிறப்பாக நடக்கத் தெரியது. குதாரியித் திருவிழாவும் மீ பண்டிக் கட்டிப் போய்விட்ட விழாவுப் போது கண்டிய தலைமையிற் சேர்ப்போடு தட்டித்தொட்க. விழா சிறப்பாக நடப்பதற்குக் கேட்பானோன்!"

இம்மாதிரி ஊர் எழுதியதன் பலன் என்ன மென்றும், அந்த மதிப்புகுரீய சுன்பர் மெல்லியில் எங்களுடைய பொது சுன்பர்களான பலருக்கு என்னுடைய தேவ நிலைமையை அவர்தான் மாகக் கவனிக்கும்படி வடிதம் எழுதி விட்டார்! மெல்போனில் சிலர் "கலாசாலையிற் இருக்கிறீர்கள்!" என்று என்னை விவரித்தார்கள். இங் றும் சிலர் கேரீய வந்து பார்த்து என் உடம்பும் உன்னமும் சரியாகத்தான் இருக்கின்றன என்று தெரிந்து கொண்டு போனார்கள்!

ஓர் ஊருக்குப் பெயரும் புகழும் பல காரணங் ளினால் ஏற்படக்கூடும். ஆனால் கவினி சிந்தாப னங்கனின் மூலமாக ஏற்படும் புகழ்தான் என்றும் அறிபாயல் தீவிரத்து தீரும். இவ்விவரத்தில் மூக்கிபமான் கதரம் கண்டன் என்று அனை வரும் அறிவார்கள். அடுத்தபடியாகப் பெரிய கலாசாலை பல அரங்கங்களில் இருக்கின்றன;

ஆனால் மேல்பிரித்து, ஆக்சு போர்டு கலாசாலை தான் புகழினும் சிறந்து பிரபல மடைந்திருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் அந்த கலாசாலையில் உள்ள கவினி சிந்தாபனங்களே யாகும்.

புராதன பாரத காப்பிய தலையெம், காலந்தா ளன்னும் இரு காலிகள் இருந்தன. இந்த காலிகள் இன்று இல்லை; இடைக் காலத்தில் அழிந்து போயின. ஆயினும் அவற்றின் பெயர்கள் பாரத கால்டிசு சரித்திரத்தில் சிஃபெற்ற புகழை அடைந்து விட்டன. அந்த ஊர்களில் பழைய காலத்தில் மிகச் சிறந்த கவினி நிலையங்கள் இருந் ததுதான் காரணமாகும்.

தமிழகத்தில் மதுரைக்கும் காஞ்சிக்கும் உள்ள புத்த வேது எந்த கலாசாலைக்கும் இல்லை. தமிழர் சங்கத்தினும் மதுரை சிறப்பு அடைந்தது.

'புத்தோஷு ஸ்ரீ பூதோஷு' சித்திரம்
தாக்கு மெல் தாக்கு எந்தர்

என்று கடைமொழிப் பாவனர் ஒருவர் காஞ்சிமான் கலாசாலை போற்றினார்

"கட்கிளித் கலாசாலை கஞ்சியா
தாக்கு தன்னை"

என்னும் அப்பர் பெருமானின் வாக்கியம் காஞ்சி யில் சிறப்புக்குக் காரணத்தை அறிவோம்.

'மேற்கூறிய கலாசாலைப் போல ஆ. தெக்கூர் புத்த அடைப் போய்விடுதென்று கூறலும், அது 'மிகையாகக் கூறல்' என்னும் இலக்கணத்திற்குள் வந்து சேரும் இலக்கணத்திற்கும் எனக்கும் அது

ஸ்ரீ கருமத்து தி. கால்க்கலாசாலை தந்தி உரை
கருமத்து. பக்கத்தில் அமர்த்திருப்பவர் அவருடைய
சகோதரர் ஸ்ரீ கருமத்து தி. கந்தரம் கேட்டியார்.

பாதிமங்குளி. விஷயம்
நிகழ் பொருத்த மாகவும்
தாமசாகவும், இருந்தது
பெருமளவு; இவையையே
பெரும்பாலும் அறியக் கல்
வித் தொண்டு கடும் அடிப்
படைப் போன் வேண்டும்
உத்தரவேண்டும் பொருத்தி
கொண்டன.

ஆளுகை வகைத் தயிர்நெய்
விநாயகம் (மேல்) தயிர்நெய்

மேலும் மேலும் வறண்ட பிரதேசங்களில் உடல்
மீட்டு முயற்சி எதிர்ப்பாட்டாளர்கள் பதிலிடுத்
திருக்க, இந்தப் பிரச்சினைத் தொடர்பாக
இந்த உலகமேலே உலகம் தான் தாதுதி அமை
மேலும் தீவிரம் குறித்து தாதுதிமீதில் பிரதேசத்தான்
தாதுதி இந்த உலகத்திலேயே இந்த அநி
தாதுதிமீதில் பிரதேசத்தான் தாதுதிமீதில் தாதுதி.

கனம் நெதர பண்டாட்டுக்கு உயரத முறையில்,
தமிழகம் சத்தியமும் உதேவசத்தமும் கை
பாசனமும் என்பதற்கு, வள்ளலார் வீர பாண்டி
யுமும் உயர்ந்தவரென இந் திருவிழாவுக்கு உத்திய
கொடுத்தவர் உதவப்பெற இருக்கிறது.

கூட்டு நிதித் துறை முக்கியமான கருத்தி, திருத்தங்களும் சீர்ப்பாட்டுகள் கிட்டி செலவுகள் மேம்பட்டு வருவதற்குத் தயாரிப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

மற்ற உதவி ஆசிரியர்களைப் பற்றி அளவிடத்
போது இவர்களுக்கு முக்கியமான விவரம் தெரிவித்
தொன்றேன். நான் கூறிய ஆசிரியர்களுக்கு அறிவு
சம்பளம் கொடுத்து வருவதுபோல் மற்ற கண்கா
-ஆசிரியர்களுக்குமே சர்க்கார் நிபந்தனையைக் காட்
டினும் அதிவரைக் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிற
வாறு தெரிந்தது. இதற்குக் காட்டிலும் மிகுந்த
அளிக்கக் கூடிய வேல்தி வேறு என்ன இருக்க
முடியும்? உடனடியும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம்
பொருதுவது என்று அறிவித்த பதிலில் மெய்ச்சி
கூட்டி வரும் வரையில், இங்கே ஒரு ஸ்காலர்
ஸ்க் ஆசிரியர்களை "சர்க்கார் நிபந்தனையைக் காட்
டினும் அதிவரைச் சம்பளம் வரக்குமே" என்று
சர்க்காரை மூலமாகச் சொல்லிச் சொல்லுகிறார்.

34

இருவித

[illegible][illegible]

௧. அகலாஜ சமயத்தினர்
 சீர்திருத்த சத்தியம் காட்டினர் என்றும்
 இயற்கையின் புகழை மிகவும் விரைவில்
 பாரிசு ஆர்தம் விடையினை நிறைவேற்றியுள்ளதன்
 மூலம் நமது மனம் அகலாஜின் தாமத பரிசை
 பாரிசு உண்மையான அகலாஜின் மீது நிறைவேற்றம்
 செய்து விடவேண்டும் என்று முன் வைக்கப்பட்டு
 நிறைவேற்றம் செய்ய இது விவாதத்துக்கு அனு
 வரணம் பாரிசுக்குரியதாய் அகலாஜின் சமயத்தினர்
 விட சமீபத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்று
 அகலாஜின் மனம் மகிழ்ந்தது.

ஸ்காட்ஸ் எம்ஸ்டென்

இந்தியாவைப் பிழைத்தல் யுத்தியை
புதிதாகியவர்க்கு இவ்வாறு திருத்தியுள்ளதாம்

விதிகளாக உருவாகும் :
இயற்கைப் பேரீச்சம் இடமடரில் (இடமடர) மீட்ட.

சுந்தரபாரதியார் - கவிஞர் - 1

Grassroots—our only 24-7 source of ideas

விஜயம்

8. அபிசேக விருத்தாளிகள்

“சரி! சரி!”

“கெளரவ! கெளரவ!”

காசியாரு வாக உரையித்தன. ‘டக் டக்’ என்று கத்திமேல் கத்தி மோதும் போது எய்தித்தன. ‘டனூர் டனூர்’ என்று குவித்து அந்த வாய் பிரதேசத்தையே அதிர்ச் செய்தன. வெற்றி, நோய்க் தெரியாமல் வரம்போல் நடத்தது.

அிடமிட! ராஜா யாரோடு இவ்வளவு கடுமையாகச் சண்டை போடுகிறான்! ஜாய்க் ராணி கங்குலியாய் மாநில அமைதி எதிர்த்து நின்று சேதிக்க மொக மாகப் போர் புரியும் அந்த அழகிய வீரப் பெண்மணி யார்?

ஆகா! அந்தப் பெண்மணி கௌசல்யா அல்லவா! இது என்ன விபரீதம்! உயிருக்குரியோடு தேசத்துற கௌசல்யாவிடமா ராஜா வாய்ப்பார் புரிகிறான்?

“கௌசல்யா, யாவு? நொய்யப் பிர மாதம்! வான் எடுத்து உன்னுடன் போர் புரிய யாரானும் ஆகாது! இன்று இத்தடும் பிரதும்!” என்று சொன்னார்.

“ராஜா, உங்கள் ராஜாட்டெக்களும் அப் புறம் இருக்கிறும். கத்திச் சண்டையின் உங்களுக்கு இன்ன தீவகந்தாக். மின்னெட்டுப் போர் தீவகன் கத்தியைச் சுழற்றும் எவ்வய் எவ்வா மெய்மறக்கச் செய்யிறது. உங்கன் விரத்தையும் பிரதத்தையும் பார்க்கும்போது எனக்குக் கையின் கத்தியைத் தொட்டே கூர்மர இருக்கிறது. கம்பிர சேனத்தையும் குடி கொண்புருக்கும் உங்கன் மூகத்தை ஒரு நடவைய நிமித்திர தேருக்கு நேர் பார்த்து விட்டால், உங்களுடன் போர் புரியும் எண்ணமே போய் விடுகிறது. நான் என்ன செய்யட்டும்? தீவகன்

மேண்டுமென்றே எவக்காக விட்டுக் கொடுத்து, எவ்வா வானளவைய் புகழ்த்து நன்சூழலிடுகன் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது!” என்று கௌசல்யா.

“இக்கா, கௌசல்யா! உனக்கு யார் அப்படிச் சொன்னது!” என்று கேட்டான்.

“யாராவது வந்து சொன்ன மேண்டுமா? உங்களுடைய சண்டையிலும் எனக்குத் தான் அது தகய்யத் தெரிகிறதே! கடுமையான கத்திச் சண்டைக்கு மத்தியின் தீவக என்று தீவகன் சண்டையை நிறுத்திவிட்டு எவ்வா போர்க்கிடுகன். பிரகு எவ் மேட்டுக்கண் மெய்களும் இவ்வாசைத் தடுத்துக் கொண்டு போர் வாக உ ஆரம்பிக்கிறீர்கள். என் கத்தி வீக்ககண் மொன்க்க மூடியாமத் போய்விட்ட மாநிலி பாரவகு செய்யுகிறீர்கள்!” என்று கௌசல்யா, போய்க் கோபத்துடன்.

ராஜா ‘நாநம், நாநம், நா’ என்று கரட்டே எதிரெனியிறும்படி சிரித்தான்.

“கௌசல்யா, கோபத்துக் கொண்னாதே! நான் உன் வாக வீக்ககளுக்குப் பயப்பாடவில்லை. உன் விழிகளின் பாரவைய வீக்கக்குத்தான் பயப்படுகிறேன். சண்டையிலும்போது உன் கண்ணின் கத்தித்து விட்டால் என்னால் மேலும் சண்டை போட முடியுமில்லை! அவ்வளவுதான்.”

“சரி, போனாக போடுறது. இனிமேல் என் கண்ணைப் பார்க்காமல் கத்தி வீக்கக் கணக் கவனித்துச் சண்டை போடுங்கள்!” என்று கத்தி உவவவமென்று சிரித்தான் கௌசல்யா.

“ஆகா, இனிமேல் ராணியின் உத்தரவுப்படியே நடத்து கொள்கிறேன்!” என்று ராஜா மிகவும் பணிவாக.

மாந்திரிசூத்ர வேதாசனாவலிப் பூவும்
எட்டென்று வரடி விட்டது.

"சத்தோஷமா வீடுக்குள் மெய்ததில்
அந்தப் பெயரை எங்கெங்குக்கொரு கோல்
கிழிச்சா? எங்கெங்கு வர வர ராஜா ராணி
படத்தையப் பார்த்தால் கூடக் கோபம்
கொடியாக வருகிறதா!" என்று மிகவும்
வருத்தத்துடன் கோவாளுள் வேதாசனா.

"வேதாசனா, விசுவாசமுக்கொரு
கோவோகம்! கோபித்துக் கொள்ளாதே,
அது திருக்கட்டுமே. உண்மையிலேயே
நான் வித்தாயில் நீ நல்ல நேரிடு
யடைத்து விட்டாய். இனிமேல் உனக்குத்
கோவிலித் தருவதற்கு அதில் ஒன்றும்
இல்லை!" என்றுள் ராஜா.

"ஆறுதலும் திண்போதலும் நான் வான்
நிரல் பவிரிசெய்ய நடத்தி வர வேண்
டுமே, இக்கவா?" என்றுள் வேதாசனா.

"ஆமாம். அது தயாராயிந்தால், மேலும்
நான் இருவரும் சத்தித்துப் போவதற்கு
இந்த யுக்தம் பவிரிசெய்யவும் வேதாசனா
வீடுக்கொடு!" என்றுள் ராஜா.

இந்தச் சமயம் வானத்தில் 'ஹும்,
ஹும்' என்று பவங்கரமாக இடி துடித்
தது. காற்று காணாதது மரங்களின் வேல்
களும் அரித்துக் கொண்டு மிகவும் பரமமாக
அடிக்க ஆரம்பித்தது. மரங்களின் அடி
யில் விழுந்திருந்த சூதுகளேனென்றால் உய
ர்ப் பறந்து தாடியுறங்கினாலும் தெரின.
கவிய பெரிய மெய்க்கடி வானத்தில் வேக
மாகச் சுழன்று எங்கும் இருகிறப் பரப்பின.

"வேதாசனா, புறப்படு. உம். சிக்கெனம்,
பெரிய மழை வந்து கொண்டிருக்கிறதா.
முன்னில் உங்களைக் கொண்டு போய் விட்
டல் சேர்த்து விடுகிறேன்!" என்று ராஜா
மிகவும் பரபரப்போடு கூறினான்.

வேதாசனா புறப்பட்டு நயராணன்.
அருந்த திரிவும் அந்தக் கடுங் காற்றையப்
பொருட்படுத்தாமல் ஒரு குதிரை ராஜா

வைபுல் வேதாசனாவையும் தாங்கிக்
கொண்டு காட்டு வழியில் பறந்தது.

வேதாசனா அவன் விட்டு வானில்
இறங்கினான். வானத்தில் மெய்க்கடி
பெரிய மழைக்குப் பரமமான முன்பு
செய்து கொண்டிருந்தான்.

"வேதாசனா, நான் தாண்டி உன்னைப்
பார்க்கிறேன். மழை பரமமாகப் பிடித்
துக் கொண்டுபோக இறங்கு. நீ
உன்னை போ. அம்மாவிலும் கொண்டு!"
என்று கோவிலித் கொண்டே ராஜா குதிரை
மேல் தாவி ஓடினான்.

ராஜா விட்டுக் குப் போய்க் கோவாறம்மூர்
கடுங் மழையும் காற்றும் வந்து அடிக்க
ஆரம்பித்தது. மழையில் வேகம் அந்த
வானமே வேண்டாததில் அமிழ்ந்தவிடுங்
போக இறங்கினான்.

கோட்டிச் செட்டி. திவந்த ராஜா விட்
டுக்குப் போய்க் கோவாறம். குதிரையைக்
கொண்டு போய்க் கோட்டியில் கட்டி
விட்டு விட்டுக்குள் வந்தான்.

ராஜா விட்டுக்குள் மழைத்தொழுவை
அவனாகக் கு அநியாயம் காத்துக் கிடத்
தது. உயர்ந்த சாதிக்குதிரைகள் இவ்வு
விட்டு வானம் முன் தாழ்வாரத்தில் கட்டி
வீடுத்தான். ராஜா, வந்தவர்கள் வர
வீடுக்கும் என்ற கோவிலை செய்து
கொண்டே, உன்னை அழைத்தான்.

கூடத்தில் வித்திருந்த பரயில் இவ்வு
வெய்யான பருஷன் கட்டிவிட்டிருந்த
னா, அவர்கள் தாடியுறங்கி மேலே எவ்வளவு
பொருத்துக் கொண்டு வேறு நேரத்தால்
சேர்த்தவர்கள் மாநிசி நோக்கினார்.

ராஜாவைக் கண்டதும் உயர்ந்தவரையப்
தித்தியானந்தம், "வா, அப்பா ராஜா!
நல்ல மழை பிடித்துக் கொண்டுவிட்டதே,
நீ எங்கே அப்பாவிட்டுக் கொண்டு விட்
ட்டாயோ என்று இத்தனை நேரம் நான்மிக்
கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். நல்ல
வேகம், நீ வந்து விட்டாய்! இவ்வளவு
இன்று நான் விட்டுக்கு வந்திருக்கும் அநி
திதான். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால்
நான் மழைக்கூட இங்கே வந்தேன்!"
என்று கோவிலிவிட்டு, ராஜாவை அவர்
கருங்கு அழிமுறப்படுத்தி வைத்தார்.

பிறகு, அன்று இரவு தித்தியானந்தத்
தன் விட்டில் அவர்களுக்கு ஒரு விருந்து
தட்டினான். விருந்து முடித்து எங்கோசூர்
பெரித் கொண்டு வந்தவர்களை. ராஜா
அங்கம் வந்துவிட்டே போய்ப் பருத்துக்
கொண்டான். வந்தவர்கள் மேலே நேரம்
பெரித் கொண்டு வந்தனர்.

ராஜா அங்கம் வந்து வந்து உட்
காத்தான். மழை நன்று 'ஜி' கோவா
குளித்த காற்று விட்டுக் கொண்டிருந்தது.
தித்தியானந்தரும் விருத்தானியும்
பெரித் கொண்டு வந்த பெரித் இது வித்
தன்னைப் பற்றிய பெரித் அடி பருவதை
அவன் வளக்கடி ஆரம்பித்தான். (தொடரும்)

மாதர் சேமிப்பு வாரம்

15-3-1953 முதல் 21-3-1953 வரை

பணத்தைச் சேமித்து உங்கள் வருங்கால வாழ்க்கையைச் சுபிஷ்டமடையச் செய்யுங்கள்

★

தேசிய சேமிப்பு ஸ்டாம்புகளையும் தேசிய சேமிப்பு பத்திரங்களையும் வாங்குங்கள்

நாய் நாடு வாழ்க என்று கோஷமிடுங்கள்!

"இரத்தத்துக்கு இரத்தமி!" - எதிர்பார்த்த கர்ஜித்தாய். "வந்தே மாதரம்" என்று கோஷித்தவர் கத்தாளிக்க, வான்கள் மின்னின! குதிரைகள் வெறி பிரித்தத் தாவித் குதித்தன! குதிரைப் படையின் குளப்புகள் டெக்ட வேன்று சபித்தது. தேழ் விழுந்து சிடர்ந்த மண்டை ஓடுகளின் மேல் மிதித்து கொளுத்தின. இவை யெல்லாம் இருநூறு வருஷங்களுக்கு முன்னால்.

பிலிம்ஸ்தானின்

ஆனந்த மடம்

தமிழ் & தமிழ்

பிஞ்சுபாதி, பாதிபிஞ்சு, கதாபாதி, பித்தி, பித்திபாதி

தமிழ் 13-3-53 முதல் 21-3-53 வரை

அரோக் & பாரத் ... மதராஸ்
ஸாகர் & பாரத் ... பெங்களூர்
மகிளன் ... கொழும்பு
மற்றும் தமிழ்நாடு முழுதும்

எதிர்பார்ப்புங்கள்!

தமிழ்

ஜம்ருத் & ஸோனகிட் ... கைதாபாதி
மஜேஹர் ... செக்திராபாதி
மற்றும் பல இடங்களிலும்

விவரங்களுக்கு: ப்ரீதிவாஸ் பிக்சர்ஸ் சர்க்யூட்

தமிழ்: ப்ரீதிவாஸ் - தபால் பெட்டி நெ. 94, பெங்களூர் 11டி - போக்: 3095

எம். ஏ. என். டிஸல் ஜெனரேட்டிங் செட்டுகள்

66 கிலோவாட்ஸ் 100 கிலோவாட்ஸ் 133 கிலோவாட்ஸ்
கொண்ட டிஸல் ஜெனரேட்டிங் செட்டுகள் ஏராளமாகக்
கைவசம் உள்ளன.

மிக மூலம் இது விவரங்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவும்

எஸ்கார்ட்ஸ் (ஏஜண்ட்ஸ்) லிமிடெட்

தபால் பெட்டி நெ. 1878 - - - மதராஸ்

தினாக் கதைமிகிலே
ஒரு புதுமை...

அலுப்பு சலிப்புத்
தட்டாமல்
மார்க்கக்கூடிய
புதுமாதிரியான
நவீனம்...

ஜெமினிபின்
மீஸ்டர் சம்பத்
(ஹிந்தி)

இப்பொழுது

சென்னை வெலிங்டனில்

கொத்தியூடன் தடைபெறுகிறது
தொடர் 3 வட்டிகள் : 8, 6-15, 6-20

மார்க்ஷல் ஸ்டாலின்

ஜெயமணி

“எங்கிருந்து வருகிறாய்?” என்று தாயார் பிள்ளையைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

“தெருவில் இருந்து வருகிறேன்” என்று பதில் அளித்தான் அப்பன்.

சிறிது நேரம் கழித்துப் அப்பன் தாயா ளிடம் சொல்கிற கொள்ளாமலேயே விட்டி விருந்து புறப்பட்டான்.

இதைப் பார்த்த தாயார் கோபத்துடன் “எங்கே போகிறாய்?” என்று கேட்டாள்.

“தெருவுக்குப் போகிறேன்” என்று பதில் சொன்று கூறினான் அப்பன்.

இருபத்து ஈழு மணி நேரத்தில் பெரும் பருந்தையையும் அப்பன் தெருவினாலேயே கழித் தான். ஏறவளை விட்டியும் காண்பதே அரி தாகி விட்டது தாயாருக்கு.

செருப்பு தைத்து ஜீவனம் செலவும் பரம ஏழைக் குடும்பத்தில் பிரசித்தம். மிகச் சிறு வயதிலேயே தக்கதைய பிழித்துவிட்ட தான். அப்பனுக்கு விட்டு வாழ்க்கை வேய் பாவிவிட்டது.

போதக் குதறிகு. அப்பனின் விருப்பத் துக்கு விரோதமாக அவன் தாயார் அவளை மதக் கல்வி காங்கு அனுப்பி வைத்தான். தன் மகன் ஒரு பாதிசியாக விளங்க வேண்டும் என்பது அவளது விருப்பம்.

தன்னைடைய ஜீவனத்துக்காகவும் மகனு னுடைய ஜீவனத்துக்காகவும் தாயார் பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டியிருந்தது. அவள், செல் வந்தாளுக்கு ரோட்டி கட்டுக் கொடுத்தும், அவர்களுடைய தனிகளைத் சலவை செய்தும் அற்பத் தொகை சம்பாதித்து வந்தாள்.

அப்பனுக்குப் பத்தொன் பது வயது ஆகிற்று. அவன் அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்து ஆப்பாட்டம் செய்யத் தொடங்கினான். எனவே, அவளை “அடல் கரப் பிராசி” என்று கூறி. மதப் போதகாசிரியர்கள் பண்ணிக்கூடாதி விருந்து விவக்கி விட்டார்கள்.

பிறகு அவன் ஒரு கார் வாகனத்தில் குமாவ்தா வாகல் சேர்ந்து வேலை பார்த்து வந்தான். தன் னுடைய இரகசியப் புரட்சி அதுவர்களுக்குக் குமாவ்தா வேலை குறக் காசுகின்றதால் அவன் அத் விருத்தம் விவக வெக்தது. அதன் விளைவாக அவனுக் குக் கையில் காச இல்லை; சாப்பிட உண வில்லை. கடைசியில்-இரக்கம் கொ ண்ட, அவளது கண்பர்கள்

உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்த அவனைத் தாப்பாற்ற வேண்டி விருந்தது.

சீவந்திரமே கண்டிராத வகையில் இரு பது கோடி மக்களின் ஏகமனதான அன்பு, ஆதரவு, மகிழ் விசவாசத்துக்குப் பாத்திர தான குடிய சிவாதிவாரி ஜோசப் ஸ்டாலி னின் வாழ்க்கை மேலே குறிப்பிட்ட விதம் தான் ஆரம்பமாகிற்று!

ஸ்டாலின் குடிய சர்க்காரின் தலைமைய் பதவியை ஏற்ற பின் அவரைப் பல பிரபல துவாசிரியர்கள் பேட்டி கண்டது உண்டு. அவர்களில் சிலர் ஸ்டாலின் பால்வ வாழ்க் கையைப் பற்றி அவரைக் கேள்வி கேட்டனர். “நீறு வயதில் பெற்றோர்களுால் துன்புறுத்தப் பட்டதால் தானே நீங்கள் மனம் கசந்து அவர் களை வெறுத்துப் புரட்சிக்காரராக மாறினீர் கள்?” என்பதுதான் அவர்களுடைய கேள்வி.

“என் பெற்றோர்களை என் வெறுக்கவே இல்லை. மார்க்ஸ் கொள்கையால் ஆரம்பிக் கப் பட்டு என் புரட்சிக்காரனாக மாறினேனே யன்றி, அதற்கு வேறு காரணம் ஏதாவும் இல்லை” என்று ஸ்டாலின் பதில் கூறினார்.

ஸ்டாலின் தீவிர அரசியல் வாழ்க்கை அவரது இருபத்திரண்டாவது வயதிலிருந்து ஆரம்பமாகிற்று அதாவது 1901-ம் வருஷம் அவர் இரண்டாவியம் தொழிலாளர்களுடன் தெருவில் ஊர்கவம் சென்றபோது, போலீ சர் அதைக் கண்டு தாண்டர். அப்போது பலருக்கு உயிர்த்தோஷம் ஏற்பட்டது.

பத்தொட்டு வயதில் ஸ்டாலின்

அதன் சம்பந்தமாக ஊர் சர்க்கார் அதிகாரிகள் பல ஊர்க் கைது செய்தனர். ஆனால் ஸ்டாலின் மாந் திரம் அப்போது அவர்கள் கையில் அகப்படாமல் தப்பி, கருவடைக்காரையில் உள்ள பழம் என்ற கை குக்கு ஓடி விட்டார். அந் திருந்து பல மாதங்களுக் குப் பிறகே போலீசார் அவரைக் கண்டு பிடித்தது க்கது செய்ய முடிந்தது.

அதன் பின் அவர் பிறு கடந்த வழக்கில் அவரை மூன்று வருஷ காசத்துக்கு ஊர் சர்க்காரைத் தி சர்க் கார் அதிகாரிகள் கைபிரி வாவுக்கு நாடு கடத்தி விட்டார்கள்.

அதிவிருந்து பல வரு ஷ்க்கள் வறையில் சிறையில் இருந்து தப்புவதும், மறு படியும் போலீசார்களிடம்

சிக்கிக் கொள்வதுமாக அவரது வாழ்க்கை கடத்த வந்தது. சிறையிலிருந்து தப்பியபின் ஸ்டாலின் பல் வேறு பெயர்களுடன் தலை மறைவாக இருக்க சேர்ந்தது.

ஸ்டாலின் உண்மையான பெயர் ஜே. வி. ஜுகாஷ்விலி என்பதாகும். ரூஷ்யப் புரட்சிக்காரர்களை ஒவ்வொருவருக்கும் புனை பெயர் உண்டு. அதற்கெனக் குகாஷ்விலிக்கு 'ஸ்டாலின்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

ஸ்டாலின் என்ற வாழ்க்கைக்கு 'எரிசு மனிதர்' என்று பொருள். ஸ்டாலினுக்கு இருதப் பெயர் எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை!

இளமையிலேயே ஸ்டாலின் முதலியோரை ஆக்கிரமித்து ரூஷ்ய சமுதாய இனாயசாக் டெரி, போல்ஷிவிக் பிரிவு என்றும் சொல்லித் திரிவு என்றும் இரண்டாகப் பிரித்தது. அப்போது ஸ்டாலின் லெனினைத் தலைவராகக் கொண்ட போல்ஷிவிக் பிரிவில் சேர்ந்து கொண்டார். அதிலிருந்து அவர் லெனின் விட்டுப் பிரியவே இல்லை.

1907-ம் ஆண்டில் பர்வின் நகரிலே போல்ஷிவிக் கட்சியினரின் இரக்கிய மகா காடு லெனின் தலைமையில் நடத்தது. அதில் ஸ்டாலினும் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டார். 1912-ம் ஆண்டு ஸ்டாலின் போல்ஷிவிக் கட்சியின் தலைவர் கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கலானார். அதிலிருந்துதான் ஸ்டாலின் அரசியல் ஏனையில்க் வெகு வேகமாக மேலே செல்வத் தொடங்கினார்.

1917 மார்ச் மாதம் ஜார் சக்கரவர்த்தி வீழ்ச்சியுற்ற போது, வெகு தொலைவில் உள்ள ராசீபீரா மூலக்கு ஸ்டாலின் காடு கடத்தப்பட்டிருந்தார். மேற்படி புரட்சிக்குப் பிறகு சகல அரசியல் கைதிகளும் விடுதலை அடைந்தனர். அதை அனுசரித்து ஸ்டாலினுக்கும் விடுதலை கிடைத்தது.

அச்சமாம் லெனினும் காடு கடத்தப்பட்டு ஸ்பிட்ஜர்வாசுதில் இருந்தார்.

ஜார் சக்கரவர்த்தியின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ரூஷ்யாவில் அமெக்காண்டி கொஞ்சுத் தலைமையில் சிறுவரது சர்க்கார் அமைக்கப்பட்டது. (அமெக்காண்டி கொஞ்சுத் இன்றும் ரூஷ்யாவில் தீவ தகவலுடன் இருந்து வருகிறார்.)

ஜார் சக்கரவர்த்தியின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கொஞ்சுத் சர்க்கார் லெனினையும் அவரது கட்சிவைச் சேர்ந்த பிரமுகர்களையும் கைது செய்ய முற்பட்டனர். கட்சிப் போட்டியும் பொருளுக்கியமே அதற்குக் காரணம் அச்சமவம் லெனின் மேற்படி சர்க்கார் கையில் அகப்பட்டிருந்தால் அவரது உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அப்போது அத்தகைய ஆபத்து எதுவும் கொஞ்சுத் லெனினைக் காப்பாற்றியவர்க் ஸ்டாலின் தான்.

இதன் பயனாக லெனினுக்கும் ஸ்டாலினுக்கும் இருந்து வந்த கட்டி இன்னும் பன்மடங்கு அதிகமாயிற்று.

ஏனவே, 1917 ஈயம்பர் மாதப் புரட்சியில் போல்ஷிவிக் கட்சி வெற்றி பெற்றதும் ஏற்பட்ட லெனின் சர்க்காரில் ஸ்டாலினும் இடம் பெற்றார். அதே சர்க்காரில் லெனின் முதலிடமும் மகிழ்ச்சிப் பதவி ஏற்றார்.

1918ம் ரூஷ்யாவில் கொஞ்சுத் உண்டிப் போர் மூண்டது. போல்ஷிவிக் சர்க்காரும் ராஷ்யசகக் கட்சியினரும் பரஸ்பரம் மோதிக் கொண்டனர். அப்போது ஸ்டாலின் போல்ஷிவிக் படைகளுக்குத் தேவையான உணவும் பொருள்கள்க் கிடைக்கும்படி செய்வதில் வெற்றி பெற்றார். அத்துடன் அவர் முதலிடமில்லாத அனுமதி பெருமல் பல இராணுவகருவர்களையும் மேற்கொண்டார்.

அப்போது முதலிடம் இராணுவ மகிழ்ச்சியாக இருந்ததால், அவருக்கும் ஸ்டாலினுக்கும் பரஸ்பரம் போட்டியும் பொருளமையும் ஏற்பட்டன. அந்தப் போட்டியும் பொருளமையுமே ஸ்டாலின் மேலோங்குவதற்கும் முதலிடம் கொடுக்கும் இறப்பதற்கும் காரணமாக அமைந்தன.

ரூஷ்யாவின் உண்டிப் போரில் போல்ஷிவிக் கட்சியினரே வெற்றி பெற்றிருக்க. ஆனால் அந்த வெற்றியின் பரனை அனுபவிப்பதற்குக் லெனின் கோல் வாடிப்பட்டார்.

ஸ்டாலின், முதலிடம் போன்ற தமது சகாக்கரிடையே குழறி வரும் புறக்கணிக்கண்டு லெனினின் மனம் புழுங்கியது. அவர்களுக்குக் சமரசம் ஏற்படுவதற்கான முறைகளைக் கைக்கொள்ள லெனின் விரும்பினார். அந்த கோக்கத்துடன் அவர் ஸ்டாலினைத் தமது கட்சியின் பொதுக் காரியதரிசியாக சீய மித்தார். அந்த சீயமனமே போல்ஷிவிக் கட்சியின் பிளவுக்கு ஏமாக்காரணமாயிற்று என்று கூறப்படுகிறது. ஸ்டாலின் மேற்படி முக்கியமான பதவியை ஆயதமாக வைத்துக் கொண்டு மற்றத் தலைவர்களை மிஞ்ச விடாமல் தாம் உயர்ந்த பதவியைக் கைப்பற்றியதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

அது எப்படியாவியும், ஸ்டாலின் தம்முடைய இளைப்பாற்ற சிறுமையினால், மகர வல்லமை பொருந்திய ரூஷ்யாவின் ராடுகுடா சக்கரவர்த்தியாக விளங்கினார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அவரது தலைமையில் மேல் ரூஷ்யா பல ஐந்து வருஷத் திட்டங்களையும் பத்து வருஷத் திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக சிறைவேற்றித் தொழில் துறைகளில் இன்று அகிய உலகமும் பிராந்தியப்படியான முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது.

நவீனவரின் நாகரண இரண்டாவது உலக மகர யுத்தத்தில் ரூஷ்யா பெற்ற வெற்றி மார்துல் ஸ்டாலின் வாழ்க்கைக்கே சிறமமாக விளங்குகிறது.

அவன் ரசிகன்

விஷயம்

அதிலே மங்கலமானதும் அமைந்து போய், வெளியில் இருட்டு பரவத்தொடங்கி விட்டது. ஊக்கைப் போட்டு விட்டு காதலியை வந்து மறப்பதும் உட்கார்த்து கொண்டேன். எதிரே மேஜை மீது தயாராக அடுக்கி வைக்கப் பட்டிருந்த வெங்கைக் கடிதாசிகன் மிகச்சா ஒளியில் எங்கைப் பார்த்து நகைத்தன. கதை எழுதும் முன்பு கழுடன் மாலை ஊர்து மணக்கு உட்கார்த்தேன். ஆயிற்று, மணி ஒரு ஆகப்போகிறது. இன்னும் ஒரு வர எழுதிய பாடலாயிற்று.

"என்ன, சிறுத்து கத்தாயோ! உங்கம் படைப்புக்குச் சாங்கலாயேனாதான் கிடைத்ததா...?" என்று என் பிணுவிருந்த அறிமுகமான குரல் ஊர்ந்தது.

சிறுநீர்ச் சழியினின்று விடுபட்டுப் பிணு திரும்பிப் பார்த்தேன். கையில் தேய் வைப்புடன் அவருக்கே உரிய தனிப்பட்ட நகைப்புடன் ஊப்பர் பரவ விள்குர்.

"இனிமேல் எழுதினாற் போலத்தான்!" என்று மனக்குள் மூலகிக் கொண்டாலும் "வாங்கேன, ஸார்!" என்று வாய் அவருக்கு வரவேற்பளித்தது.

"புகை வெளியில் கரடி புகுந்த மாநில இருக்கா...?" என்று கேட்டுக் கொண்டே எதிரே காந்தாலியில் வந்தமர்க்கார் பரவ.

"இங்கே வரணும் என்று சிறப்போடு மத்தியானம் இரண்டு மணிகளை விட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுடன், ஸார்! ஆனும், நான் எதிர்பாராத விதமாக வழியிலே கொஞ்சம் தாமதிக்ஞம்படி ஆகிவிட்டது. அதனாலும் பரவாயில்லை! ஒரு சமமான சம்பவத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது!" ஊப்பரின் பிடினை பலமாக இருந்தது.

"அது என்ன ஸார், தனபுரம் குழப்பம்?" என்று என் ஊர்.

"எங்கை சந்தே சபாக்காரியதரிசி சங்கரை உங்களுக்குத் தெரியுமோ? அந்த ஆசாமி தேற்று சாங்கலால் 'நான் எங்கே போகிறேனென்று எனக்கே தெரியாது! என் வரங்கை எங்கேனும் சௌகரியமாய் இருக்கும். இங்கேயிருந்து கணியை வரங்கைக்கு பங்கம் செங்கம் கூடாது என்றுதான் புறப்பட்டுப் போகிறேன்" என்று என்னவோ எழுதி வைத்து விட்டு சரியேறி விட்டான். இங்கே வரும்போதுதான் எனக்கு விஷயம் தெரிந்தது. வைப்பிருந்த வெற்றிவிச் சிவலை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டதே தொடங்கினாற் ஊப்பர்.

சந்தே சபாக்காரியதரிசி சங்கரை எனக்கு தெரியே ஊல் பரிச்சயம் கிடைப்பாதாயினும் ஆகை ஒரேனாடு முறை பார்த்திருக்கிறேன். ஊல் ஊரட்ட சாட்டமான தேகம். ஒட்டுச் சிவப்பு, படிந்த கிராப்புடன் எட்டு முழுவெடிதும் ஊப்பாயுமலத்தான் எப்போதும்

தொன்றுதான். ஊல் 'குளி'ப் போவழி கூட அவருக்கு என்ன வந்தது திகழென்று?

"அவர் கைக்கு அப்படி என்ன ஊர், பங்கம் செங்குவிட்டார்!" என்று கேட்டேன்.

"அவசரப்படுகிறே! முழு விஷயத்தை உம் சொல்ல வேண்டும் என்றுதானே அங்கே யிருந்து வந்திருக்கிறேன்!" என்று சொல்லி எழுந்த சொன்று வெற்றிவிச் சாந்தை வெளியே உயிழித்துவிட்டு வந்து உட்கார்த்தார் ஊப்பர்.

அவர் சொல்வதைக் கேட்பதற்கு என்னைத் தயார் செங்குதொண்டு சௌகரியமாய் உட்கார்த்தேன்.

ஊப்பர் தொடங்கினார்:

★

சீரன்வழி சந்தே சபா எங்கை ஊரில் ஆரம்பமாகி அப்போது இரண்டு வருஷம் ஆகி யிருந்தது. அந்த வருஷம்தான் ஊர் காரியதரிசியாக ஆகியிருந்தான். சபையின் கலை வளர்ச்சியும் அப்போதுதான் பிறந்தது— என்று கூடச் சொல்லலாம்.

சாங்கலின் புகைவின்போது சபாவில் நடந்த சந்தேக் கச்சேரி இந்த எண்ணத்தைய்தான் எல்லோர் மனத்திலும் கங்குக் விதைத்தது. அப்படி சொன்னும் பிரதித்தமான சந்தே விதவானே சீரபல பாடலியோ வந்து அன்று பாடிவிடலாயிற்று. எங்களுரிலேயே பிறந்து வளர்ந்து பெரியவர்களை குமார் கார்த்தம்— கணகம் இருவரின் அரங்கேற்றம் கச்சேரி தான் அது. ஆயினும், அன்றுவரை எங்கை சபையில் அமைப்போன்ற அற்புதச் சந்தேக் கச்சேரிக் நடத்ததே யில்லை என்றுதான் எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். குழைவு கலை பரவ. கொஞ்சம் மறைபரவ இன்னமயின் குயில் குரலியே அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்த பாடும் போதும் சரி, கார்த்தம் தனியே தரவில்தாரத்தின் ஆழ்ந்த போதும் சரி, சபா பிரயித்த ஒருமைப்பட்டுத்தான் போயிற்று.

இவற்றைவரவையே ஊல் தரவ லூனம் படைத்த ஊர் கார்த்தம் இதைக்கும் தரவ ஆரம்பலையில் தனியே இழித்து விட்டான். கலமாகக் கார்த்தம் எழுப்பும் தரவில்தார தங்கை அவரை மெய்சினிக்கச் செய்தான்.

அன்று கச்சேரி முடிந்து வந்ததினால்தான் கூறும் கட்டம் வந்தபோது, ஊர் உணர்ச்சிப் பெருக்கில் அவர்களின் சந்தே மோதனைப் குறித்து ஒரு பிரசங்கமே செய்து விட்டான்.

அன்றைய அவர்களின் அரங்கேற்றம் கச்சேரியைப் புகழ்ந்து பத்திரிகைகளால் லாம் பாராட்டின. அவர்களை எதிர்பாராத வகையில்—அதன் பின் 'எங்கு நோக்கினும் கார்த்தம்—கணகம் சகோதரிகளின் கச்சேரி' என்று சிறு கூட வந்து விட்டது.

கார்த்தமும் கணகமும் உடல் பிறந்த சகோதரிகளாய், கார்த்தத்தின் சிறப்பா சின்ன வயதிலேயே தன் மகன் கைகத்தை விட்டு விட்டு மறைந்து போனார். ஆகவே கணகம்—கார்த்தத்தின் விட்டிலேயே தான் வளர்ந்து

பெரியவனாகும். ஒருவருக்கொருவர் நேர்நிதி உட வித்தியாசம் என்று பிடிக்க முடியாது. அதைப் போலவே சந்தையும் அவர்களிருவரிடமும் பாரபட்ச மில்லாமல் சரணடைவதில்லை. குரவின்மையும் சாதகத்திறமையும் சிறைத்திருத்ததாலும் கைகத்திற்கு, காத்தத்தின் பெயரான தாக ஞானம் இவ்வதான். இவன்பாலே சாதத்தின் கெளியுணியுணுக்குத் தன் உணர்ந்தை விரித்துக் கொடுக்கும் ரவிகன் சங்கருக்குக் காத்தத்தின் இந்த தாக ஞானம் மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. புதிய புதிய பாணியில் அவன் ஞய்வொரு சாதத்திற்கும் கொடுக்கும் மெருவில் அவன் உவகையே மறந்து போவான்.

ஒன்று சொல்ல மறந்து விட்டேனோ! கைபயில் கடத்த அவர்களில் அரங்கேற்றக் கச்சேரியின் பின், சங்கர், காத்தம், கைகம் குடும்பத்தில் ஒருவனாக ஆகிவிட்டான்.

இருந்தாலும், விவியாட்டுப் போக்காக ஒரு நாள் அவன் இடம் சொல்லி வைத்தேன்.

"சங்கர், உனக்கோ வயசு இருபத்தைந்த ஆகிறது. காத்தம், கைகம் இரண்டு பேரும் சல்ல பருவத்துடியில் மயங்கிப் பெண்டை, கடைவெயில் ஏதாவது சாதம் போட்டியில் கொண்டு விட்டுவிட்டுப் போகிறது!"

அவன் அழகாகச் சிரித்தான்.

"அதெல்லாம் உங்கல் கைவியே, பாது! வாழ்க்கையிலே அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் கடக்கிறதில்லை. மேலும் எனக்கு அவர்க ளிடத்திலே அந்த மாதிரி எடுபாடு இல்லையே அப்பா!" என்று சொல்லிவிட்டான் அன்று.

அதன்பின் ஒரு மாதம் கழித்துத்தான் அவனை மறுபடியும் சந்திக்க முடிந்தது.

"என்னப்பா, ஆகக் காண்கிறதே யில்லையா?" என்றேன் காண்.

சங்கர் அசட்டுச் சிரிப்புச் சிரித்தான்.

"காத்தத்தின் சந்தைம் எப்படி இருக்கு?"

"காத்தத்தின் சந்தைம், சந்தைத்தின் சாதம் எல்லாம் ஒரே காத்த மயமாக இருக்கிறது. பாது!"

சங்கர் ஒரு வறியாப் இளையவின் பாசகலையில் செவிவிட்டான் என்று தான் நினைத்தேன்.

"கைவியே கடத்திற சமாளரம் எப்படி சங்கர்? வாழ்க்கைதான் கதை."

இப்பொழுது சங்கர் எவ்வளவு எதிர்த்துப் பேசவில்லை. சிரித்து விட்டுப் போய்விட்டான். அதன் பின் சில மையங்களில் அவன் சொன்னவற்றி விருத்து கைவியின் முழு உருவம் எனக்குக் கிடைத்தது.

காலுக்கு கை மூன்றை விடவும் காத்தத் தின் புதிய தாகக் கற்பனையில் சங்கர் தன்னைவே அப்பணித்துக் கொண்டு விட்டான். ஆரம்பத்தில், காத்தம்-கைகம் இருவருடனும் பொதுப் பண்டவாசச் சர்க்கை செய்து கொண் டிருந்த அவன், காத்தத்துடன் தனிப்பட்ட முறையில் செல்லும் சர்க்கைகளில் தன்னை அதிகமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டான்.

ஆனால், அதே நகரத்தில் கைகத்தின் மனத் தளத்திலே புதிதாய்! பருவ உணர்ச்சிக் பர உருப்பெற்று வளர்ந்து கொண்டிருந்தன. சங்கர் ஏற்கெனவே கல்ல அழகும் வலியான உடலும் கொண்டவன். அவன் பேச்சின் குழுவில் கைப்பக்கே மயங்கித் திணறுவார்களும், கைகம் அந்நித தம்னை இழந்து போனதில் விவியில்லை அல்லவா...!

அவன் மனத்திலே இந்தப் புதிய உணர்ச்சி, இளமை ஊட்டிய புதிய பாசம் பிறந்த போதுதான், சங்கர் காத்தத்தின் தாகக் காத்தத்திலேயே ஒரேயடியாக ஓட்டிக் கொள்ளத் தொடங்கினான். கைகத்தின் இந்த வத்திற் றைத்து கொண்டிருக்கும் இந்த மாதிரி அவன் புரிந்து கொள்ளவேயில்லை.

ஆகையோடு, தன் ஏதிரே வைக்கப்பட்டிருக்கும் வானப் பொய்க்கையை எடுக்க முடியவும் குழக்கத்துக்கு, அதன் கிட்டே அது எழுங்கும்போது யாரேனும் அகற்பு பொய்க்கையை எடுத்துக் கொண்டு ஓடியிட்டால் என்ன ஏமாற்றம் ஏற்படக்கூடும்...? கைகம் அந்த உணர்ச்சியைத்தான் அப்போது அனுபவித்தான். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாகச் சங்கர் இதை ஞானமையும் சிறைத்துக் கூடப் பார்த்தவில்லை. காத்தமும் இதைப் புரிந்து கொள்ளாமற் போனதுதான் விஷயத்திற்கு இத்தும் கருதி உட்டியுறு போவாயிற்று.

உட்காத்திருப்பா:—என் முன்பா! சங்கிடா தகிறெக்க ஓடுகிறா? ஓடுகிறது ஓடுகிறது கைகத் தெருப் பக்கமா ஓடி, எரும்போது 'அதிரா' பக்கத்தின் வாக்கெடுகொண்டு ஓடி வா!

"எங்கே தங்களுள் விட்டுக்கு வகுப்போ தெய்வம் தனி மையில் அவனுடன் சற்று நேரமாவது பேசிச் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று துடிவாய்க் துடிப்பான் கனகம். பெண்ணாகவே அணிவகுத்து வெட்டுக்கத்தையே விட்டு விட்டு, அவன் காத்ததுடன் பேசிச் கொண்டிருக்கும்பொழுது குறுக்கிட்டு, "என்ன ஸார், கனகம் என்று ஒருத்தி இருக்கிறதே மறந்து போச்சு போனிருக்கு" இத்தப் பக்கமிருமையிப் பேசச் கூட

நேரம் கிடைக்கவில்லை!" என்று தன் இடத்தைப் பிழிந்து குரலில் வடிப்பான். சங்கர் அந்தப் பேச்சின் உள்பே புதைத்து விட்டும் ஆகைக் கங்குலகைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வேரு சாதாரணமாக அதற்கும் சிறித்து விடுவான்.

காரணம் இதுதான். சாக ஞானத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட பிணைப்பில் பாச பரிதாபத்தையும் கட்டிக் காத்தத்தில் அவன் வலித்துப் போய் விட்டான். இத்தக் கண்ணுலாசிரிசினையாட்டில் 'கனகம்' என்ற ஆதமானவ அவன் தனித்தனியே முடியவில்லை.

மூய்ந்திருந்தாலும் மூடித்திருக்குமோ என் பது சரீதேவத்தான், அவன் 'விட்டாதரின் வெட்டென மர!' என்று விளிப்பெனப்ப பாடம் ஒப்புவித்து விடுகிறேன். ஆனால் உண்மையில், ஆகைப்பட்ட பொருள் கிடைக்காமல் எட்டிப் போகும் போதுதான் அதைப் பற்றிப் பிடிக்கும் தீவிரம் எம் மனத்திலே வலுக்கின்றது. ஏமாற்றத்தின் எதிர்ப்பைச் சமாளித்து மூலமேறும் புரட்சி வேகம் ஆகைக்கு ஏற்படும்போது அதற்குத் தலைகா தெரிவதிலும், ஆகைத்தின் அமைதியும் சிறித்த நித்திரையும் பிறக்க முடியுமா...?

கனகம் இத்தனை தக்கவர்களை புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. தன் ஆகைகையச் சொல்லக் கூடச் சந்தர்ப்பம் தர மறந்துச் சங்கர் ஒதுங்கிக் கொண்டபோது கூட அவனுக்கு அவன் மீது வெறுப்பு ஏற்படவில்லை. இலக்காக்கிக் கொண்டான்.

"அவருக்கு சாகத்தில் தனிப் பற்று இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு எப்படியோ அவரை மயக்கி விட்டான்! ஒரே விட்டும் அக்காலம் தங்கையுமாய் வாழ்ந்து பழகினால் மட்டும் போதுமா, என்ன? காத்ததின் சாகஸம் தான் எனக்குச் சற்றுவு.....!"

கனகத்தின் எண்ணங்கட இப்படிப்பட்ட பாறையில் பறக்காது. சங்கர் தனியையும் நேரத்தையும் மறந்து போய்க் காத்தத்துடன் சிசித்துப் பேசிச் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தும் போதெல்லாம் அவன் மனத்திலே குறுகும் ஏக்கம் காத்தத்தை அவன் தனிமையில் சகிக்கும்போது பொருளாய் கூடத் தெரிக்கும் வெறுப்பாய் வரிகிறது. காளுக்கு காள்

அவன் மனத்திலே இத்தப் புதைக்கல் பெருகிப் பெருகி முடிவில் ஒரு நாள் 'அரை ரோகும் கொண்டு விட்டது.

தன் காசிவத்தினால் விளைவப் போகும் பரிசைப் பற்றி அதன்பின் அவனுக்குச் சிறித்கும் திறனே அற்றுப் போய் விட்டது.

ஒரு நாள் மாலை ஆயில் விட்டு விட்டுக்குத் திரும்பிச் கொண்டிருந்தேன். ஒரு வாரத் துக்கு முன்பு கடத்த விஷயம் இது. தெரு விளக்குகள் இன்னும் ஏற்றப்படவில்லை.

எதிரே நோக்கித் துக்கத்துடன் மரித கடை போட்டுச் சங்கர் வகுவது சிறித்ப் போலத் தெரிந்தது. எப்போதும் உற்சாக வெகவத்தின் உலகை மறந்து நீக்கிக் கொண்டிருக்கும் அவன் ஏன் இன்று இப்படி இருக்கிறான்?

குவித்து கொண்டே ஒரே பொருளையில் கடத்த வந்தவன் எதிரே காள் நித்தபாதக் கூடக் கவனிவாமல் என்னைத் தாண்டி மெலே சென்றான்.

"சங்கர்!" என்றேன் உரக்க.

திடுக்கிட்டு சின்று திரும்பினான் அவன். புகள்கை செல்ப அவன் உருகென் மூலத்து நோற்றுப் போனான். மென்னை கடத்து என் அருகே வந்து சின்று. அவன் முகத்தில் வேதனை கற்பித்த விசித்திருந்தது.

"சங்கர், இது என்ன நிரொன்று?"

"பாது, உன் வாக்கிடுவ சனிதான் இருக்க திருக்க வேண்டும். அக்கறக்குச் சொன்னாலே, ஏதேனும் போட்டியில் கொண்டு விட்டுவிடப் போவதால் போட்டியில் மட்டு மில்லை. பொருளையிலும் கொண்டு விட்டு விட்டதப்பா!" என்றான் சங்கர்.

"தெளிவாகத்தான் சொல்லி விட்டேன்!" என்றேன்.

அவன் என்னையே உற்றுப் பார்த்தான். "பாது, காத்தத்தில் சாக ஞானம் ஒரு காத்தம். அதன் மூலமே காள் இருப்புத் தான் தான். ஆனால், கனகம் இதை இப்படி விப சிதமாக எடுத்துக் கொண்டான் என்று காள் சினைக்கிவவில்லை, பாது! எத்தனை அசட்டுத் தனமாக கடத்து கொண்டு விட்டான்!" இதைச் சொல்லி விட்டு அவன் சற்று நேரம் தனி குவித்து மெனனமாய் சின்று.

பிறகுமூலக வாழ்க்கை அது பவந்தோக் கேட்ட கேக்குக் கசக்கலா போகிறது? ஏதும் மொனையாய் அவன் வாய்ப்பை பார்த்துக் கொண்டு விட்டுறேன். அவன் தொடர்ந்து பேசினான்:

"பாது, காத்ததற்கும் எனக்கும் முடிச்சைப் போட்டுத் தன் கோத்த கோதார்தைப் பற்றியே இழிவாக ஒரு பெண் வதந்தி விளம்பி விடுவான் என்று எதிர் பார்த்த முடியுமா...? எனத்தின் பொருளும் அவ்வளவுக்கு முந்திப் போய் இருக்கிறதா? தன்வயத்தே நோழிகள் மூலம் காத்ததின் போக்கைப் பற்றி மனம் போன போக்கில் அவனுது விளம்பி விட்டிருக்கிறது. காட்டுத் திக்கும் வதந்திக்கும் ஒரு பொதி போதாதா? காத்ததின் குடும்பத்தைப் பற்றி உனக்குத் தெரியுமோ! அந்தோ கண்ணியமான குடும்பம். அவர்கள் விட்டது....."

எங்கள் விவரத்தான் பேசினான்.

"கேட்டு காத்ததன் எல்லா விவரங்களையும் கூறினான். நான் அவர்கள் விட்டுக்குப் போவது கூட இனிமேல் உதையில்கூட. ஆனால்; காத்தம் 'இதற்கெல்லாம் பயப்படலாம் என்ற கோழைமா?' என்கிறது. 'முடியில் கனம் இருந்தால்தானே வழியில் பயம்?' என்று அவன் வேலாகக் கேட்டு விடுகிறது. அப்பளவு எளிதாக ஊர் வாயைச் சொல்லிவிட்ட முடியுமா...?"

அவன் மறுபடியும் ஏதோ வேண்டியில் ஆழ்த்து போனான். அந்த அவனைச் சமாதானப்படுத்தி அனுப்பப் பட்டபாடு மிகவும் சிரமமாகி விட்டது. வாழ்க்கை எப்படி எந்தக் கோணத்தில் கைவாக மலர்வதோ பார்த்திருக்கோ?...!

இந்த இடத்தில் சிறுத்திக் கொண்டார் பாது. ஏதோ கண்ணக் கட்டிக் காட்டிப் விட்டாற் போலிருந்தது எனக்கு.

"அப்படியும்.....?" என்று ஒரே வார்த்தை வீசி அவரை முட்டிக் கொன்.

"அப்படியென்ன.....? ஊரிலே கெம்பி விட்ட இந்த வதந்தியைக் கேட்டுக் காத்ததின் பெற்றோர்கள் கல்கிப் போய் விட்டார்கள். அங்கே போக வேண்டாம் என்று அவன் சித்திரத்தாலும் காத்ததின் மனத்தில் காட, எங்கள் ஒரு நாள் அந்தப்பின் போலிருக்க போது.....உங்கள் காத்ததின் தாயார் உதக்கப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்."

"காத்தம், உன் பாட்டும் உத்தம் போதுமேலாய்மா! நீ இனிமேல் காத்தப் பண்ணி ஒன்றும் குழிக்கு வேண்டாம். பேசாமே விட்டியே அடைந்து விட."

"எங்கள் ரஸிக் குழிக்குப் பாராடுவது ஒரு அரை எழுத்து மாதிரி இருக்கிறது. அவன் தயக்கமில்லை."

மட்டமலென உன்னே போய் விடுகும்.

"மாமி, ஊர் வாய்க்கும் பயத்து சந்தேகத்துக்குக் கை வடைக்க விடாதீர்கள்! நான் ஊரை விட்டே போய்விட்டப் போகிறேன். காத்தம்-கனகம் சந்தேகத்தை மட்டும் வினாக்கேடுத்து விடாதீர்கள்...!"

"அவனுது உணர்ச்சிப்பெருக்கைக் காத்ததின் தாயினால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. ஏனெனில், அவனை அவர் கைது உதையைப் பற்றி எந்த விதமான சந்தேகமும் கொண்டதில்லை. ஆனால், ஊர் வாய் இருக்கிறதே!

"காத்தம் பிரமிப்பில் கண் கலங்கிவிடுகும்.

"எங்கள் குழித்தலாவதே மறு கணம் வெளி வேறி விட்டான். இன்று மத்தியானம் நான் புறப்பட்டு வரும்போது என்விடம் கொடுக்கச் சொன்னதாகச் சங்கரன் மராமலின் மகன் வழியில் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தான். அதுதான் படித்து முடிந்ததும் என்னால் உடனே மேயை கட்டக் முடியவில்லை.

"எங்கையப் பற்றிப் பிணைப்பின் பளுவில் சற்று கோம் அங்கேயே ஒரு விட்டுத் தின் கிணலில் உட்கார்க்கு விட்டேன்....." என்று பாது அந்தக் கைதையைச் சொல்லி முடித்தார்.

பிறகு பாது தம்மூலகப் கோம் தப்பி விருத்து ஒரு கடிதத்தை எடுத்தார்.

"நிங்களும் நான் அதுதான் படித்துப் பாரும்மேன்!" என்று அந்தக் கடிதத்தை எடுத்து என்விடம் கொடுத்தார்.

"அப்பளவா பாது.

கேட்டு நான் மறுபடியும் காத்ததின் விட்டிருப்ப போலிருந்தேன். நான் இன்னும் இங்கே இருக்கிறேன் நங்கி விருத்தேனாகும். காத்ததின் வாய்க்கும் பயத்து காத்ததின் சந்தேக மின்னாத்திருக்கிற தடை விடுத்து விடுவதோடு நோன்றவது. ஆகவே, ஊரை விட்டே புறப்பட்டு விட்டோம்.

காத்தக் காத்ததின் சந்தேக மேதையில் காத்தி அந்த மேதை அடங்கிப் போவதை நான் விடும்ப முடியாது. சந்தேக கையின் போதுமேலாய் தந்திருக்கிற தட்டது. அது பற்றிய கவரங்கள் வாய்க்கி விடக்கூடும். நான் வருகிறேன்.

அப்பன்

எங்கள்"

கடிதம் இவ்வளவுதான் பேசியது.

"மற்ற விவரங்களைக்கூட உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?" என்று கேட்டேன்.

"ஏனோ இந்தக் கடிதத்துடன் காத்ததின் விட்டிருப்ப போலிருந்தேன். காத்தமும், கனகமும் இப்போது வருத்திக் கண்ணி வடிக்கிறார்கள். எங்களை ரஸிக் மனத்தைச் சரிவாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை!" என்று பாது.

"என் புரிந்து கொண்டு விட்டேன்!"

"அப்போழுது ஆபத்துத்தான்!" என்று சொல்லி வழக்கம்போல கைகத்தார் பாது.

என்விடம் ஒரு விஷயம் விடைத்து விட்டால் அதன் கதி என்ன என்று அவருக்குத் தெரிவாதா.....?

வேண்டிக் காத்தம் மைமன் ஊம் பெற்றது.

அருளுதயம்
நட்சத்திரம் உதிக்கும்
வரையில் - நான் முழுவதும்
இனி வரையிலும் புகழ்

டால்கம் பவுடர்

பன பனவென்று

தொலிக்கும் புதுமைக்கு
காஷ்மீர் புகை டால்கம்
பவுடரை உங்கள் மேல் தாரா
னமாகத் தூவுங்கள். அது அதிக
க்கசுவை உறிஞ்சுகிறது... எரிச்சலையும் அறிப்பை
யும் அடங்கச் செய்கிறது... உங்களைக் குளிமை
யுடனும் இனிவ வரையிலுமும், நான் முழுவதும்
புதுமையுடனும் இருக்கச் செய்கிறது.

காஷ்மீர் புகை

மானிடர்கள் விரும்பும் பரிமளத்துடன்

1906-க்குத்து கோல்கேட் உலகத்தா கத்திற்கும் பெயர்பெறும்

வேங்கடலட்சுமி

என்பதி வேலாயுதம் குழந்தை
பெட்டத்தம் சமயம் அவரை அங்
டக்கட வாரும் பயன்படுவார்
உன். அந்நேரம் அவருடைய அந்த
தங்க வீதியில் அழகுப்பெயர்
மல் அவருடைய மனைவிட
துகைய மார்புடன், ஆனால்
பெயருவ அந்தரம் மட்டும்
அதற்கு விதிவிலக்கு, அவர்
வடக்குத் தோற்றத்தர் சேர்
தவன். என்பதி சிறப்பதற்கு
முன்னாளுக்குமே அவருடைய
தந்தையிடம் வேலாயுதம் பிறந்த
வன். தமது அக்குடிப் பேசுவார்.
இக்காரணங்களினால் அவருக்கு
அந்தக் குடும்பத்தினிடம் அன
பந்த சமூகமாய்வு. போது
மல் உடல் பயிற்சியுடன் என்
பதிலிடம் - அவர் பேசுவது
வாயருக்கும் விவரம் வீடுக்கும்.
குடும்பம் என்று எதையும் அவ
னுக்குத் தெடராது. உரையது
அவரது பந்தர் அவரின்
மேட்டு விட்டவர் - 'எப்போது
ஒரு காலத்தில் குடும்பம்,
குழந்தை எவ்வளவு இருந்ததன்.
இப்போது ஒன்றுமே தெடராது.
இந்தக் குடும்பத்தவர் என்
குடும்பம்' என்று வேலாயு
தென்று பதில் சொல்லி விடு
வார். என்பதினால் சிறு குழந்தை

உறுதி நோயித்த கவன்
நான் கணபதிக்கு விவரப்பளி
தது. பின்னிப்படன் அபாய
பாதித்து. "கீய ஒரு குழ
நதையைப் போலிருக்கிறேன்"
என்றது. அவன் ஏதென்த
துப் பாதித்தான் கணபதியை.

மேலும் பிறிதொரு இந்த மேல் கட்டிடக் கிடைத்தது! — எப்படி வெப்பமோ போலித்த இக் கந்தி தோன்றியது. அம்மையும் சித்தியும் முதலில் ஒப்பிட்டு சொன்னே இக்கி. ஆனால் அப்படி கண்டம் கண்டதால் கண்டம் ஒப்பிட்டு சொன்னார்கள். உடனே போலித் தன்மை போல வெட்டி விட்டுக் கொண்டு ஒரு கந்தி கிடைக்கும் கட்டிடமும் கண்டிக் கொண்டு வந்தேன். இங்கே கந்தியுடன் கிடைக்க மேலும் கொண்டு திரைகள் வந்த மேல் கந்தி கந்தி கந்தி விட்டு அவரை கிடைத்து வந்ததால் அந்தமே.

இரு சீர்திருத்தங்கள் காரணமாக அந்தந்த இடங்களில்
பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதற்குப் பொதுவாக
"உள் பெயர்ச்சிகள்" என்று சொல்வர்.

⁽¹⁾ தஞ்சாவூர் ரீ' சங்கரன் அமை.

"சரியான பெயர்தான். இப்பொழுது உங்களுடைய வேலுத்தான் வெளிப்படுத்தியது ஸார்!" என அவ்வெழுது ஊர்வங்கியாகக் கிரீத்தான் அரிதப் பொருளாத பெண்.

“**ஒட்டன் துறம் தீர்ப்புரிதே, குப்பு மாமா**
அவருக்கு ஈர் பெண்மொன்பது தெரியும்.
வாசிடதும் கோலவாம கிருப்பத்திரை அவருக்கு
அடிக்கடி ஏதாவது ஈர் கோடுபெயர் சித்தி
இப்பொழுது இரண்டு மாமனா வீட்டில் ஒரே
வீட்டில். அதனால் குப்பு மாமாவிற்கு ஒட்டும்
கோடுகள் குறுபயில்கிற. ஆகவேதான் அவருக்கு
ஒரே கோலம். உடனே உலகமில்லம் வந்த
பெண்மொன்பர் கோலம் வீட்டார்” என்று.

சிறப்பிப்போதுத்த, "ஆமாம்; இனிமேல் 4
என்று சொல்லிப் போனார்" என்று சொல்லி

“செல்லுதெங்கள்! இனிமேல் என் உயரணு
உடைய ஓட்டத்தில் வேலை செய்வதென்றதோடு முடி
வடைகலியும். எனக்குச்-சேரவேண்டிய சம்பந்த
தொண்டுகளில் செல்லுதன், என் பிராணிதென்”

“ஆமாம், கஷ்டம்தான்; அதற்கு என் செய்வது?” என்றான் அந்தப் பெண்.

"இரங்கு அன்புத்த என்னை வந்து பரீட்சைக்கு வேறு ஏதாவது வேலை செய்துவிட்டு வருவான் என்று பரீட்சைக்குப் பதில்" என்று அவர் பதில் தரும்போது அவர் தலையை குனிந்துகொண்டு இருக்கிறார்.

சம்பந்த தொகையை அளவிடும் சம்பந்த
கொடுத்த விட்டு மேலே ஒரு ஐந்த ரூபாயும் அ
தக்கு இரூபாய்க் கொடுத்தார் என்பது. அத
வாக்கிக் கொண்டு போனவர்தான். அப்படி
அவர்களை அப்போது சிறை.

“எப்படி எந்த சந்தர்ப்பத்தில் வந்தது?”

“இந்திய வீழ்ச்சி” என்ற கவிப்பாடல் எழுதிய
உ.ஜி. உதயசுந்தரன் அவர்கள்.

செந்துப் போதத்து ஸந்த குகத்துடன்
 ஸென்பு போத ஸந்தம் பர்த்து அரங்குடன்
 தொழுவாடிக் பவாது பேசிக் கொண்டார்,
 கிதாசம் ஸந்த ஸீரு கவாதுடன் போதார்.

மேலூர்தி மெத்த மதுக்கிளையெல்லாம்
மெத்ததக் குணம் உண்டில் போட்டு விட்டுத்
மெத்தினாலெய்தார் ஊர்ப்பு.

[illegible]

“கண்டு பிடித்து விட்டாய்! யாரை, அப்பா! யாரை, அப்போழுது?”

“அதனால் அப்பா என் பேத்தி, பிள்ளைகளையும் நோக்கியே விடுதல் என் வலியுயர்த்து என் பெரிய பிள்ளை விடுதலையே, அதுதான் போன்றதுதான்.....” என்பதற்குள் வாயை மூடாமல் விழித்தவரால், “விடுதலையே” என்பதற்குப் பதிலாக “எதில்” என்பதில் சொல்லும் விதமாகச் சொல்லி” என்ருர்.

“கனகசுர சம்பவமே கோயல் ஐரத்திரன்
அதன் கோயல்க் கிட்டெதானே யதோர்
அதக்குள்ளே என்னு அனாதையோ? கோயல்
மீண்டும் இங்கே வந்த போகலோ? அந்தப்
பெண் ஐரன் என் தெத்தி தூக்கம் பாய்
அனாதைய கிட்டக்குப் போனபோது சிவன்
பித்தர், அவன் பெண்ணி என்னெதையுப் பசித்
தோர். தூக்கவசைய அப்பதன் என்னுடைய
பெண் பித்தர். அதுதான் அவன் பெண்ணி
மட்டும் போய்ப்பாதுகணம். என்னை என்
மருமகன் அனாதையி தெரிஞ்சிவிட்டது
இவ்வளவு ஈழிய அப்பதான் இருந்தேன்
என்று ஒரு லுமின் பட்டவென்று கோயலி
தித்தன் வந்ததாம்.

அந்த போட்டியை கைப்பிடித்த துணிவான போட்டி. சந்திரன் கைப்பிடித்த உயர்ந்த இறுதி. இதே "சந்திரன், உன் பெற்றோரைப் போலவே நான். ஆறு வருஷத்துக்கு முன்னாலே, நான் நோய் போட்டுத் தான் உயர்ந்தேன், என்மட்டுமே வேங்கு இருந்தான் அப்பா! இப்போது இன்னும் போட்டி எப்போதோ கிடைக்காது" என்று கைப்பிடித்தேன். மெய்யே பரிசுதான் போனது.

இதற்காக பல பத்து மணிக்கு வந்து
செல்களாக தங்கின.

உத்தரவு எண்: 100/1999, "தமிழக அரசின் மின்னியல் மற்றும் தொலைக்காட்சி சேவைகளை மேம்படுத்தும் பற்றிய சட்டம், 1999" பற்றி.

“என்றால் கேட்காமல் கீழே தீர்மானித்த விடாய் போதும்; பிழைக்கும்; சாபத்தினை அளிக்கும் வகை போலக் கொண்டு, கீழே பணித்தவன் எல்லாம் போதும்போதும் வந்த விடாய் போ” என்று சொன்னான் கணபதி.

“கொடியவர் வருவதற்கு” என்ற க. விஞ்ஞானியின் போட்டியில் தோல்வி அடைந்தார். அவர் அந்தவருக்குச் சொக்கிய கணபதியை அகக் கண்ணில் வென்றார் என்பதையும் காண்பதற்கும் அந்தத் தந்தைக்குத் தோல்வி கிடைத்தது. அப்படி ஒருவரைக் காலம் எதற்குத் தாமதமாக இருக்கிறது என்பதைக் காண்பதற்கும் அந்தத் தந்தைக்குத் தோல்வி கிடைத்தது.

¹¹ "67 Jahre als Opfernachbeter, aus dem 1"

“பொருத்த தெய்வம்” — இதை உப
யோகித்து விவரணம் செய்தார் அங்கு.

கனாபதி விவாப்புடன் அவரது கோத்திரம், ஆம், சந்தோசமேனென்று. அதே சீர்ப்பு. அதே நூலிலும் கவிதாக்கள், ஒருவனாயுமே மட்டுமே செல்வாக விளங்கிப் பார்த்தது.

‘உன் குறி என்ன மட்டு அல்லவா?’

¹¹ *non patet* id; — *Quod est idem*." *ibid.*

இப்பத்தொகையுள் “எக்ஸ்” எனப்படுகிறது.

ஒரு சீமியன் அவரை கைத்புடன் கொண்டு
அவன். மறு ணமே அவருக்கு உரித்தான சித்
புப் போக்சி உதவிட்டது. "வருமேன்
ஆனால் காள் இப்பொழுது கொல்லா; அது
சீமியன் மறக்கக் கூடாது" என்று.

இப்பெருமை அளப்பதற்கு நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்.

ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த உபகண்டத்தில் 20 லட்சத்திற்கு மேலான ஜனங்கள் மலேரியாவிலிருல் கொல்லப்படுகிறார்கள்

மலேரியாவிலிருல் சாற்படும் மானங்கள் ஒருபுறமிருக்க இக்கொடிய விபாதி அதனாகப் பீடிக்கப்படுபவர்களைப் பறவையாக்குத்தே இந்த விபாதிக்குத் தாக்குதலுக்கு முன்பே கொன்றுவிடுவதென்பதைத் தெரிந்துகொண்டால் இந்த பயங்கரமான எண்ணிக்கை மேலும் குக்கியதுவாய் அடைகிறது. மலேரியாவில் பயம் எப்பொழுதும் உங்களைக் கற்றியிருக்கிறது. ஏனெனில் அது உங்களுடைய சீரத்தில் தொற்றிக் கொள்வதற்கு ஒரு கொக்கடியே போதும். தங்கள் இந்த அபாயத்தை ஒருபொழுதும் அடைசியம் செய்யக்கூடாது.

இப்பொழுது 'பாஷுடர்ன்' மலேரியாவிலிருந்து உங்களுக்குப் பாதுகாப்பை அளிக்கிறது. ஒரே அளவு நீளவுள்ள ஒரு மாத்திரையை வாரம் ஒருமுறை உட்கொண்டு வந்தால், அது அந்த நோயை அணுவிடாது. தங்களும் உங்களுடைய குடும்பமும் வாரத்திற்கு, ஒருவருக்கு மிகக் குறைவான ஒரே அளவு செலவில் மலேரியாவிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம். அளவு குறைவாக இருே கொடுக்கப்பட்டுக்கொண்ட.

அபாயத்தின் சின்னங்களைக் கவனியுங்கள்:

குழலில் குளிராக் தடுக்கம் உண்டாகும். ஜூன் ஆரம்பமாதம், இதுலக் உடம்பு முறுவதும் விபக்கும், தேயும் முறுவதும் வரிக் உண்டாகும். இந்த அறிகுறிகள் ஒரு பொழுதும் அடைசியம் சாம்பாதினை—உடனேயே டூட்டர்ன் அநீகாரணியாகப் போதுங்கள். மலேரியா வந்துகொண்டால், 'பாஷுடர்ன்' எப்படி, உங்களுடைய ஜாதத்தை நெ நாட்டினில் நீக்குவதை எப்பதையும் சந்தரவர்த்திக் மலேரியா உங்கள் அணுசெய்க் சர்ப்படி பாதுகாப்பை அளிக்கிறது எப்பதையும் அவர் சொல்லுவார்.

தமிழகத்தைக்குடந்த 'பாஷுடர்ன்' மாத்திரைகள் சத்தமான, தெளிவானத் தெரியும் வலித உறுதலானக் கற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு மாத்திரை விட ஒரே அளவு தான்.

'பாஷுடர்ன்'

மலேரியாவை வீழ்த்துகிறது

அளவுமுறை

இந்தக்காலத்தில் வயதானவர்களுக்கும் 12 வயதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் ஒரு மாத்திரை, மேலிருந்து 13 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு அரை மாத்திரை, 5 வயதிற்கு கீழ்ப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு அரை மாத்திரை சிதம் தவறாததும் ஜூன் குறைவாகவும் வரை கொடுக்கவும்.

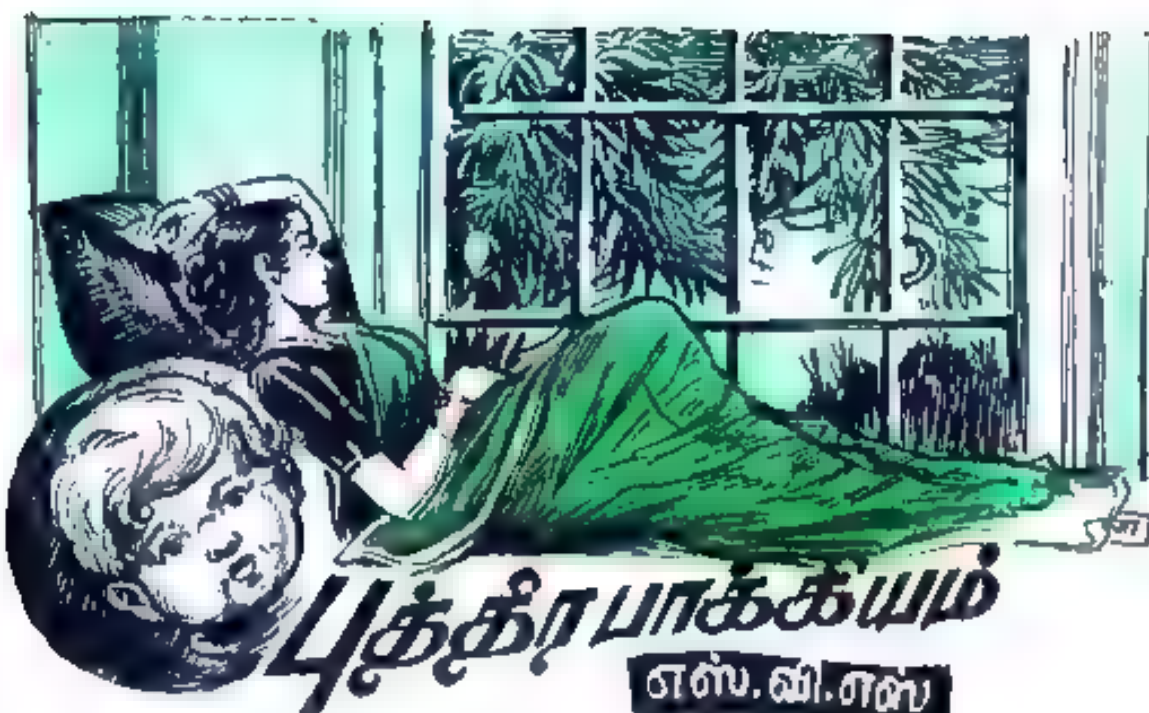
பாதுகாப்பிற்கு மேலே குறிக்கப்பட்ட, அளவுகளை அனுசரிக்கவும். ஆனால் வாரம் ஒருமுறை அநே நினைத்திக் சாம்பிட வேண்டியது.

சம்பொழுதும் 'பாஷுடர்ன்' சாம்பாட்டதற்கும் சிறகு அதிக அளவு தான் இருட்டு அல்லது பாதுகாட்டு உட்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அபாயத்திக் கவனித்திருங்கள்.

தமிழகம் மேலகக் துண்டக்டர் (இந்தியா) சிமெட்.

1955

புத்திரபாக்கியம்

எஸ்.வி.எஸ்

நீர்தை. முருகத்தின் கைப் பிடித்த வன் முதல் முருகத்தின் திணைத்துக்குத் தினம் அறிவிட்ட ஏனையின் ஏறிக் கொண்டிருந்தான். ஆம், கல்யாணமான ஐந்து வருஷத்துக்குள் அவன் விவாபாசம் பெருகியது; லாபமும் அளவு கடந்து செலுத்த வந்தது. ஊரில் கொஞ்சம் சிலம் வாய்க்கிடை. மாம்பலத்தில் பெரிய மனை வாய்க்கி சொந்தமாக வீடு கட்டிக் கொண்டான். ஒரு கல்லு புதுமாதிரி கார் கூட வாய்க்கிடை. இப்படி எல்லாச் செலவுகளையும் செய்து கொண்டான். ஆயினும் தானைக்கு மனசுக்குள் ஒருகுறை— தனக்கு ஒரு குழந்தை இல்லையே என்று. தானைக்குக் குறை யென்றால் முருகத்தனுக்கு குறையில்லாமலா இருக்கும்? அவனுக்கும் எவ்வளவோ குறைதான்.

காசி முதல் தாமேகவரம் வரை யாத்திரை போய் வந்தான். காசிப் பிரதிஷ்டை செய்தான். சில கோயில்களில் சக்திதெனில், தங்கத் தொட்டியில் எட்டுவதற்குக் கூட யெண்டிக் கொண்டான். ஆயினும் அந்தத் தெய்வங்கள் என் திறத்த பார்த்தவிலும்.

ஒருகால் ஒரு குடுகுடுப்பைக்காரன் வந்தான். "அம்மா! மனசுக்குள்ளே ஏதோ கவலை இருக்குது. அது அம்மா மனசைச் சொம்பையும் அரிக்குது—குடுகுடு குடுகுடு" என்று.

"ஆமாமடாப்பா" என்று சொன்னான்.

"வீட்டிலே 'குவா! குவா!' என்று கத்த ஒரு குழந்தை இல்லையே என்ற கவலைதான் மனசைப் பிரச்சப் பிடுங்குகிறது" என்று.

"அதுவேதான்! எனக்கு அந்தக் கவலை சிக்குமா?" என்று கேட்டான்.

"கல்லு கவலைப் பிறக்குது; கல்லு கவலைப் பிறக்குது. மனக் கவலை சிச்சப் போகிறது!

வீட்டிலே குழந்தை தவழ்த்து குடுகுடுப் பாண்டி விளையாடப் போகுது" என்று.

"எனக்குத் தோணவில்லை. என்னைப் போய் வந்தான். தாமேகவரத்துக்குப் போய் வந்தான், இன்னும் என்ன என்ன பரிசாரம் உண்டோ, அப்பளவும் செய்து பார்த்தான். ஆனால் குழந்தையைத்தான் காணோம். என்ன பாவம் செய்திருக்கிறோமோ?" என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான் தானை.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை, நான் சொல்றபடி செய்யுங்க, அம்மா, அப்பறம் வீட்டிலே குழந்தை கொஞ்சிவிளையாடா வீட்டாக எல்லாத்துக் கேளுங்கமா!" என்று.

"என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறது?"

"ஒரு துட்டுமால் கன்று வாய்க்கி, எட்டுத் தினம் தன்னின் வீட்டு வாய்க்கி, அம்மா! அது பூப்பூத்து, காயாகக் குறுங்குவதற்குக் உங்க குக்கும் ஒரு குழந்தை..." என்று.

என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, தானைக்கு அவன் கூறிய மொழிகள் மனசுக்கு ஒரு சிம்மதெய்யும், கதறிவந்ததையும் அளித்தன. உடனே வீட்டுக்குள் சென்று பெட்டியை கீழ்த்து ஒரு குப்பா காயாததை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு அவன் மெழிச்செயுடன் வெளியேறினான். அதைக் கொடுத்ததில் அவனைவிட தானை அதிக மெழிச்செயற்குள்.

"என் கவலாக் கொண்டு வட்டாக், மான் கன்றின் தாசி எனக்கு வரும் என்று கினைத்தேன். ஆனால் என் தாசியல்லவா இந்த மாமரத்துக்கு ஏற்பட்டு விட்டது! எட்டு வருஷம் ஐந்தாகிறது. இன்னும் பூ விட வில்லையே!" என்று வருத்தப்பட்டான் தானை.

ஒட்டுமொத்தமே கங்குல வளர்க்கிடுகிறது. எப்பும் கிளைபுமாக தழைப்புப் பட்டித் தாமர மாக வளர்க்கிடுகிறது. ஆனால் ஏனோ தெரிய வில்லை, வருஷம் ஐந்தாவியும் பூண்டிவிட்டது.

முருகுதன் விவசாயத் துறையில் எடுபட் டிருப்பவர்களை யெல்லாம், 'மாமரத்துக்கு என்ன செய்தால் பூ விரும்' என்று கேட்டு வந்தான். அவரவர்கள் தங்களுக்குத் தோள் திய போளிகளை யெல்லாம் உறிஞ்சினர். அவற்றை யெல்லாம் காசியாமரத்தின் செய்து பார்த்து விட்டார்கள் அவர்.

அவற்றின் பலனுக்குத் தானே என்னவோ ஐந்து வருஷத்துக்குப் பிறகு ஒரு வருஷம் பூ விட்டது. பங்குனி மாதம் மாமரம் குழுவும், செம்மண் கிற்றில் பூ பூத்துக் குதும்பெய்து. அதைக் கண்டு சாதத அப்படியே மனம் பூரித்துப் போனார். தன் வயிற்றையும் ஒரு முறை தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான்!

ஆனால் என்ன ஏமாற்றம்! செடி முழு தும் பூத்திருந்த பூக்கள் ஒரு வாரத்தில் ஏனோ தெரியவில்லை. அப்படியே எய்தது, உதிர்ந்து விட்டன! செடியில் ஒரு பூக்கூட கிடை வில்லை; ஒரு பிஞ்சுகூட விடவில்லை!

இதைப் பார் த்த சாததயின் மனம் கோர் க்து விட்டது. அவனாம், இக்

தக் காட்சியைப் பார்த்த முடியவில்லை. 'என் னுடைய தோஷம், நான் கையால் தொட்டு கட்ட தோஷம் இந்த மரத்தையும் படுத்துமே ததே' என்று சொல்லவும் வகுத்தப்பட்டான்! அதற்கடுத்த வருஷமும் மரத்தில் பூக்கள் தோன்றின. ஆனால் முக்கூட வரும் போல் அக்க! கொஞ்சமாகத் தான் பூத்திருந்தன. அவையும், பிஞ்சுகள் பரிணாமிகளாய் உதிர்ந்து விட்டன.

எனவே, சாதத 'இனி இந்த மாமரம் கார்க்கப் போவதில்லை. தன்டமாகத்தான் கிதல் போகிறது எல்லாம் எம் பூஜா பலன் தான்!' என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டான்.

அடுத்த வருஷம், மாசி பங்குனியில் அந்த மாமரம், ஏராளமான பூத்துக் குதும் பெய்து. சாதத, இந்தத் தடவை அதைக் கண்டு பூரிப்பு அடைபயில்லை; சந்தோஷப் படவும் இல்லை.

"ஒரு பலனுயிற்றி அப்படியே உதிர்ந்து போகப் போகிறதா! இந்த வட்சணத்தில் புஷ்யிப்பானேன்?" என்றுதான் கினைத்தான்.

ஆனால் பதிலாகத் காட்களில் மரம் கிதை யப் பதைப் பிசைக் என்ற பிஞ்சுகள் குதும் பெய்து. சாததக்குத் தான் காண்பது உண் மைக் காட்சியா அல்லது கனவுதானோ என்ற சந்தேகம் வந்து விட்டது! கண்களைக் கசக் கிக் கொண்டு பார்த்தான்! காண்பதெதி னேயே மரம் முழுதும் ஏராளமான பிஞ்சுகள் விட்டுக் குதும்பிக் கொண்டிருந்தன.

அவளுக்கு அளவு கடந்த சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. அந்தச் சந்தோஷத்தில், தன் வயிற்றைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்ட மறத்து போனார். தான் மலிபாக இருப் பதைப் பற்றி மறத்து போய் விட்டான். தான் 'மலிடி' என்று பெயரெடுத்தாலும் பரவாதிக்க; தன் கையால் எட்ட மரம் மலட்டுமரம் என்று பெயர் எடுத்துவிட்டான். அவன் உண்மை ஆகுது போகிறதது! மாமரம் மலட்டு மரமாக இராமல் தப்பிப் இழைத்ததே! தன் கையால் எட்ட செடி, மலட்டுச் செடி என்ற அபவாதத்திலிருந்து தப்பிப்பதே என்று பூரித்துப் போனார்!

மறுபடியும் விதி குறுக்கிட்டது. சாதா, பாவம்! அவன் சந்தோஷப்படும் அடுத்த கிழிஷம் வகுத்தம் வந்து அவனைக் கவலி விழுகவே பார்த்தது!

ஒருகாள் இரவு நிகர் என்று ஒரு புயல் அடித்தது. புயலில் மாபெரும் மரங்களை சீர்த் தன; உரைகள் பறந்தன. கட்டிடங்கள் இடிந்து தரை மட்டமாயின!—என்றால் சாததயின் வீட்டு மாமரம் என்ன பாடு பட்டிருக்க வேண்டும்?

மரம், வேருடன் பறிக்கப்பட்டுக் காற்றில் பறந்துவிட்டதோ என்று கினைக்கத்தோன்று கிறதல்லவா?—ஆனால் அப்படி யெல்லாம் ஒன்றும் கிடைக்கா விடவில்லை. மரம் காற்றில்

பறக்கவில்லை; மரத்திலிருந்து பிடுக்கம் எல்லாம்தான் உதிரிந்து விட்டன!

இதைப் பார்த்த சாதை, கடவுள் தன்கூட சொம்பவும் சோதனை செய்வதாகக் கருதினான்! அவனால் இந்த அதிர்ச்சியைத் தாங்க முடியவில்லை. பித்துப் பிடித்தவன் போல் எடமடலானான்! பத்தாவது நாள், அவனுக்கு ஒரு இடத்தில் உட்காரச் முடியவில்லை! தலைவயிற் சற்றியது. வயிற்றை ஏதோ செய்தது, படுக்கையில் படுத்து விட்டான்.

அவன் அறையிலிருந்து பார்த்தால், வெளியுலகம் நன்றாகத் தெரியும். அதுவும் அந்த மாமரம், ஐக்கன் வறியாக நன்றாகத் தெரியும்! ஆனால் அந்த மரத்தையப் பாரக்கும் போதே, அவனுக்கு வேதனை அதிகரித்தது. அதனால் ஐக்கன் கதவுகளை நன்றாக மூடிவிட்டுப் படுத்துக் கொண்டான்.

அன்று மாலை முகுந்தன் மனசில் அளவிறந்த உற்சாகத்துடன் விட்டுக்குள் நுழைந்தான். சாதையிடம் என்ன என்னவோ சொல்ல வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்துக் கொண்டு உட்கொண்ட நுழைந்தான். "சாதை! சாதை!" என்று உப்பிட்டான். அவன் "உம், உம்" என்று குரல் கொடுத்தானே தவிர

எழுந்திருந்து வரவில்லை. ஆம், அவன் எழுந்திருந்து வரக்கூடிய நிலையிலே இருந்தான்?

"எங்கே விருக்கிறாய்? என்ன செய்கிறாய்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே சாதையின் அறையுக்குப் போனான்.

அவன் படுக்கையில் படுத்திருப்பதைப் பார்த்ததும் முகுந்தனுக்கு மிகவும் தாக்கி வாரிப் போட்டது.

"என்ன சாதை? உடம்புக்கு என்ன? என்ன செய்கிறது? ஏன் படுத்து விட்டாய்?" என்று கேள்விக்கு மேல் கேள்வி கேட்டான்.

"காலையிலிருந்து, மயக்கம் மயக்கமாக வருகிறது. உட்காரச் முடியவில்லை, எடக்க முடியவில்லை" என்று சொந்தது.

முகுந்தன் அவன் சொந்தியைத் தொட்டுப் பார்த்தான். "உடம்பு அளவாகக் கொதிக்கிறதே! டாக்டரை அழைத்து வருகிறேன்" என்று புறப்பட்டான்.

"டாக்டரும் வேண்டாம்! ஒன்றும் வேண்டாம். எல்லாம் இரண்டு வானில் உடம்பு சரியாகிவிடும்" என்று சொந்தது.

முகுந்தனு கைமா இருப்பவன்? உட்கொண்ட காட்சை வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்தான்.

டாக்டர் வந்தார். சாதையின் அறையுக்குச் சென்று, அவன் உடல் நிலையைப் பரிசோதித்தார். பிறகு, "உடம்பு இப்படி விருக்கும் போது, கொஞ்சம்கூடக் காற்று வராமல் ஐக்கன் எல்லாம் சார்த்திக்கொண்டு படுத்திருக்கிறீர்களே! கதவை நன்றாகத் திறந்து விடுங்கள்!" என்று சொல்லித் தாமே ஐக்கன் கதவுகளைத் திறந்து வைத்துவிட்டு வெளியே போனார் டாக்டர்.

ஐக்கன் கதவுகளைச் சார்த்தி வைத்ததற்குக் காரணம் சொன்னால் இந்த டாக்டருக்கு எங்கே புரியப் போகிறது! என்று எண்ணிக் கொண்டே ஐக்கன் பிசகாக ஐக்கன் பக்கமாகத் திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டான் சாதை. அப்பொழுது, அவன் கண்கள் ஏதேனாவதாக மாமரத்தில் மீது சென்றது. ஆகா! என்ன ஆச்சரியம்!

அதே சமயம் வெளியே இருந்து டாக்டரின் பேச்சுக் குரல் கேட்டது! "மிஸ்டர் முகுந்தன்! உங்கள் மனைவிக்கு உடம்பு ஒன்று மில்லை. நீங்கள் இன்னும் ஆறு ஏழு மாதத்தில் தகப்பனார் ஆகப் போகிறீர்கள், அவ்வளவுதான்!"

இதைக் கேட்ட சாதை அப்படியே மெல்புனவிற்பப் போனான்.

உடல் முழுதும் ஓர் பேர் ஆனதும் பரவியது. அவன் கண்ணிலும் இரு துளிகண்ணீர் முத்துப்போல் சொத்து நீர்ந்தது. இதற்கன்றோ ஆனந்தபாஷ்பம் என்று பெயர்!

ஆம், அந்த மாமரத்தில் என்ன அதிகவந்தைக் கண்டான்!

அந்த மாமரத்தில் உச்சாளிக் கொடியில் 99, 99 மங்களா சாதையைப் பார்த்துப் புன்முறுவல் செய்து கொண்டிருந்தது!

“ஓ வதா அழகவா? இங்கே எங்கே வந்தாய்?” என்று பரிஷுடன் கேட்டான்.
வதா இவ்வளவு கணைத்தான். “கேள்வ அண்ணா! என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டு விட்டாய்? பேஷ்! நான் உங்களைப் பார்த்த உடனேயே புரிந்து கொண்டு விட்டேன். ஆனால் என்னுடைய

வித்தத் தானே உத்தியோகம் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? அதனும்.....” என்றும்.

பக்கத்திலிருந்து ‘ஆஷ் டிரே’யில் கேசவன் செதெட்டைப் போட்டான். பிறகு கைவிருத்த ‘மென்ட்’ போட்ட கைகுட்டையை எடுத்து ஒரு முறை முகத்தைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டான். ‘கம்’ என்று அதை முழுவதும் ‘மென்ட்’ வாசனை பரவியது.

“வதா! நீ சொம்ப ஈன்றாகப் பேசக் கற்றுக் கொண்டு விட்டாயே! அன்றாடத்துச் சண்டைக்காய் போலச் சிறிய பெண்ணு

யிருந்த உனக்கு இன்றைக்கு அப்பப்பா! எவ்வளவு பணிக்காகப் பேச வந்தாய்? சரி, நீ போல் வெளியில் உள்ள அதறையில் சிறிது நேரம் உட்கார்க்கிறது. இன்னும் இரண்டு பேருக்கு ‘இண்டர்வியூ’ பாக்கியிருக்கிறது. அதையும் ஒரு வகையாக முடித்து விடுமேன்!” என்றும் கேசவன்.

அதற்கு மேல் வதா அங்கே வேறு சொம்ப வதா உட்கார்க்கிறாள் வேண்டிய அவசியம் நேரவில்லை.

பத்த நிமிஷத்துக் கெல்லாம் ஆயில் செவகன் ஒரு சிறு காகிதத் துண்டை வதாவிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அதுகேசவன் எழுதியது. இரண்டுபேரும் சேர்ந்து புறப் பட்டால் அது என்னுடையது என்றும், ஆகவே, வதா குறிப்பிட்ட கார்பி நோட்டீஸுக்கு எதிரே போல் நின்று கொண்டிருக்கட்டும் என்றும், இரண்டு நிமிஷத்தில் நான் வந்து அவனைக் காரில் அழைத்துக்கொண்டு போவதாகவும் குறிப்பிட்டுத்தான்.

கார்பி நோட்டீஸ் வாசலுக்குப் போன வதா, தனக்கு முன்பாகவே கேசவன் தனக்காகக் காத்திருக்க கொண்டு சிற்பதைக் கண்டான். காரின் கதவைத் திறந்து கேசவன், “வா, வதா! உட்காரு!” என்றும்.

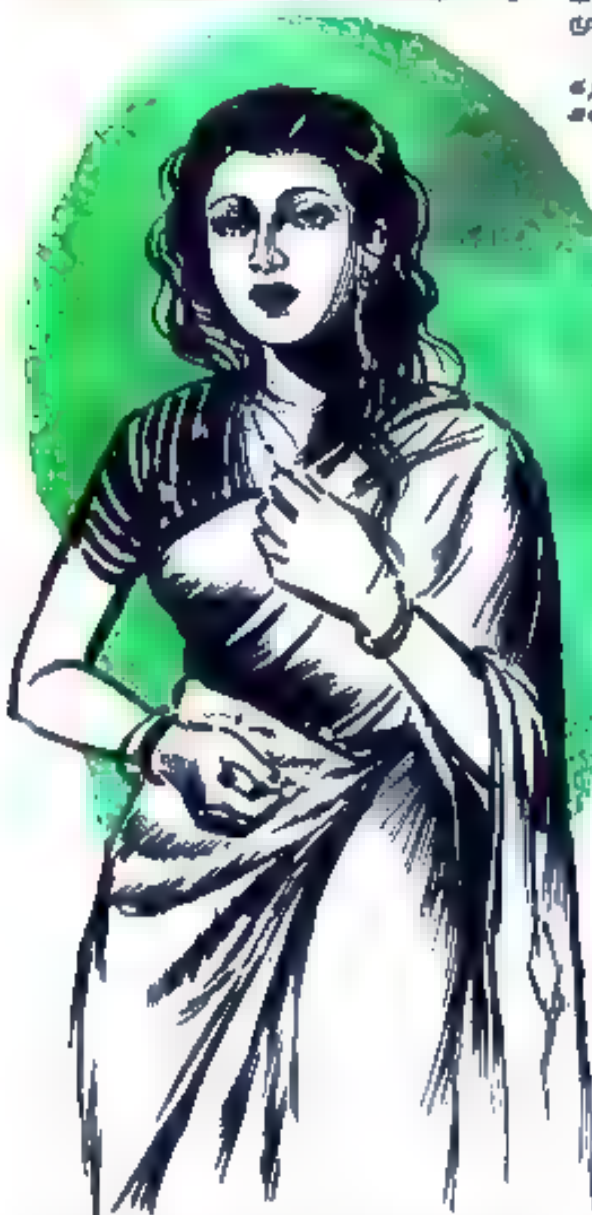
காரில் ஏறி உட்கார்க்கதவன் னாமே வதா, “‘இண்டர்வியூ’ முடிந்த விட்டதல்லவா?” என்று கேட்டான்.

“ஓ! ஏதோ ஒரு வகையாக முடிந்து விட்டது. ஆனால், கவலைப் படாதே! உத்தியோகம் உனக்குத் தான்!” என்றும் கேசவன்.

வதா நோட்டீஸின் கதவுகள் வறியே தடுக்க வைக்கவேண்டிய

வண்ணம், “வேண்டாம், அவர்களேயே யாராவது ஒருத்திக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். அவர்கள் என்னைக் காட்டிலும் தகுதி வாய்ந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள்” என்றும்.

“அது வாய்தவம்தான். ஐக்கு பெண்கள் ‘இண்டர்வியூ’ பரீட்சையில் தேறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு பேர் ‘கேம்பிரிட்டு ஸீனியர்’ பரீட்சை பாஸ் செய்தவர்கள்.

உத்தியோகம் வேண்டி. உங்களை நாடி வந்திருக்கிறேன், எனவே, இந்தச் சமயம் என்னைப் பற்றி அறிமுகம் செய்து கொள்ள எனக்குத் துணியு உண்டாகவில்லை, இதுவே ‘இண்டர்வியூ’. இங்கே தனக்குத்தேவிர்த்தவர் என்பதற்காகத் தவிர்ப்பு தனது அறிமுகப்படலத்தைய அவிழ்த்து விடுவதும் உசிதமாகத் தோன்றவில்லை, ஏனெனில் இங்கே தகுதியைக் கவ

இந்தும் இரண்டு பேர் பி. ஏ. பரீட்சையே உட்படுத்தியவர்கள். ஆனால் பட்டம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாதல்லவா?" என்றும் கேள்விக்.

"அப்படியானால் தகுதி எப்பது என்று?" இந்த கேள்வியை கேட்கும் போழுது வதாவுக்குச் சிரிப்பு வந்து விட்டது. "சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு என் மனுவைத் தனது வதாவுக்குக் கொடுத்தேன். இப்பொழுது நான் இருவரும் முன்பே அறிமுகம் ஆனவர்கள் என்பதற்காக நான் தகுதி உள்ளவனாக அறிவிட்டேனா, என்று?" என்றும் வதா.

"இல்லை, அதற்கு இது அரிதம் இல்லை" என்று சொன்ன கேள்விக், சற்று வெட்டம் கலந்த குரலில் தன் எண்ணத்தைத் தெளிவாகக் விளக்கும் போல், "மேற்குப் பஞ்சாபிலிருந்து வந்திருக்கும் அடிகைப்பொறத்தவரை எங்களுக்குத் தகுதி உண்டா, கல்வா?" என்றும், பிறகு, "சரி, அதெல்லாம் அப்பறம் பேசிக் கொள்ளலாம். அவன்—அது தான் உன் மகன்—உன்னைப் பார்த்து எவ்வளவு சந்தோஷப் படுவான், தெரியுமா?" என்றும் சந்தோஷத்துடன்.

விதானைப் பார்த்துச் சந்தா சந்தோஷப் பட்டானா, இல்லையா என்பதைச் சொல்வது கடினம். ஆனால் ஒன்று. வதாவைப் பார்த்து அடையாளம் புரிந்து கொள்வதற்குக் கேள்வனுக்கு எவ்வளவு சாழினை ஆயிர்தே, அதைக் காட்டிலும் அவனுக்கு அநித சாழினை ஆயிர்தே. அவனுக்கு சினிமா வந்த பொழுது. "அட! ஹி! இவன் அந்த வதா தானா? லாஸ்பூரில் உங்கனிடம் இருக்காக்குப்பின்னா இருக்காரோ, அவருடைய பெண்ணா? இப்பொழுது பெரியவன் ஆகி

விட்டானோ, இல்லையோ? அதனுடைய எட்டென்று என்னால் அவரை அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை!" என்றும்.

"கணக்குப் பின்னாயின் பெண்ணைப் புரிந்து கொள்வதென்றால், கொஞ்சம் நேரம் பிடிப்பது இயலுபதான், மகனி! சில பேருக்கு எவ்வளவு முயற்சித்தாலும் அடையாளமே கண்டுபிடிக்க முடியாது. கடைசியில் உங்களுக்கு சினிமாவை வந்ததே, அதுவே பெரிது!" என்றும் வதா.

அந்தக் குந்தல் பேச்சைப் புரிந்து கொள்ளாத பாலகையாவே, சந்தா, "என், வதா! இன்னும் உனக்குக் கல்வானம் ஆகவில்லையா! உனக்கு இப்பொழுது வயது என்ன, இருபது இருக்குமா? அல்லது இருபத்தொன்று....." என்று கேட்டாள்.

"மகனி! என் வயதை எத்தனைக் குறைத்துச் சொல்கிறீர்கள்? இப்பொழுது எனக்கு இருபத்து எண்ணாவது வயது கட்டிற்றேது. சீக்கன் என்னை முதன் முதலாகப் பார்த்த பொழுதே—சீக்கன் பார்த்துக் கிட்டத்தட்ட எட்டு வகுக்கும் இருக்கலாம் என்று என்னுடைய நேன்—எனக்குப் பதிலாகப் பதிலுறு வயது இருக்கலாம்" என்றும் வதா.

"இருபத்து காண்கா?"—இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கும்போழுது சந்தாவின் குரலில் ஆச்சரியமும் விவியும் தாண்டலுமாகின. "ஆனால் பார்ப்பதற்கு அவ்வளவு பெரிய வனாகத் தோன்றுவீரையா! சின்னவனாகத் தானே தோன்றுகிறார்!—ஆமாம், எனக்கும் தான் அப்படி என்ன அதிகமாக வயது ஆகி விட்டது? இருக்கிறதும், பார்! எவ்வளவு மிழை தட்டிய போய்விட்டேன்!" என்றும்.

சந்தாவின் பட்டுப் புடவைகளையும் வழவழ வென்றிருந்த சிவந்த எண்ணெயையும் பார்த்த வதா ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. இதற்குப் பதில் சொல்லாமல் இருப்பதே தான் அவளுக்கு வேறு உத்தமமாகப் பட்டது.

இதற்குக் கடை மாற்றிக் கொண்டு கேள்விக் அவ்கே வந்து விட்டான். "இரண்டு பேரும் சிந்தனாவதே பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே! உட்கார்த்து பேசக் கூடாதோ?" என்று கேட்டவன். "வதாவுக்குச் சிறு துண்டிக்கு ஏற்பாடு செய்தாயா? இல்லை, பேசுவில் வயிற்று எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டாயா?" என்று தன் மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் சிறு துண்டி தயாராகி வந்துவிட்டேனா, மூலமும் உட்கார்த்து அருகிலுள்ளார், நேரம் அருகிலுள்ளாரே கேள்விக், "வதா! என்ன விசேஷம்? இவ்வளவு நேரம் ஏதோ உதவாக்கரைப் பேசிக் கார்ப் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டோம். பேச வேண்டியதைப் பேசாமலே இருந்து விட்டோம். உன் குடும்பத்தில் என்னோரும் சௌக்கியமா? அப்பா இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறார், எப்படி இருக்கிறார்? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்? எல்லாவற்றையும் கவனமாகச் சொல்" என்றும்.

"கிட்டி, இந்தக் காரியை வதா பாரும். ஒரு கட்டு மிதந்தேது!"
"ஹி! அது ஒன்றும் பண்ணுது, வதா! அது சேத்துப் போய் விட்டது!"

“அப்பா காலமாகி எத்தனையோ காலமாகிவிட்டது. ஒருவேளை உங்கள் வரை அந்தச் செய்தி எட்டவில்லை போயிருக்கிறது.”

வதா குரலில் தாழ்ந்திக் கொண்டு மேலும் கூறினாள். “வெகு நாட்களாகவே அப்பா வேலைவிட்டு இருந்தார். வயது காலத்தில் வேறுவாரிடம் சென்று அவர் கணக்குப் பிள்ளை வேலையோ வக்கில் குமாஸ்தா வேலையோ பார்க்க முடியுமா? ஆறிலும் அவர் ஏதாவது வேலை கிடைத்த விட்டால் கல்வது என்று என்னிடம் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தார். இந்த வேலைக் கெடை அவருடைய ஆரோக்கியத்தையே உறிஞ்சத் தொடங்கியது. தினம் ஒன்றிலாவா விட்டால் ஒரு விவாதி அவரைப் பிடுங்கித் திணைத் தொடங்கியது. சாவதற்கு ஆறு மாதத்துக்கு முன்னால் ஒரு கடைமீய் கணக்கு வழக்கு எழுதும் வேலைகளை மேற்கொண்டார். அந்த வருவாயைக் கொண்டு குடும்பச் சக்கரம் ஒருமிதமாக ஓடியது. ஒரு வேலையும் இன்றி உயோட்டுவதை விட, காச குறைவாகக் கிடைத்தாலும், அவ்வது கிடைக்காமலே இருந்தாலும், வேலை வேண்டு என்று செய்து கொண்டிருப்பது கல்வதல்லவா? அதனால் அவர் கள்...” என்று சொல்லி நிறுத்தினாள்.

“அதற்குப் பிறகு என்ன ஆயிற்று?”

“அதற்குப் பிறகு என்ன?”

அது யாரோ மூன்றுவது மணித னுடைய கைத் போலையும் அரைந் தாக் சொல்வது போலவும் வெறுப்பு விரும்பு அற்ற குரலில் வதா மேலும் சொல்லவானாள்: “கொஞ்சம் கற்பனை செய்து பார்க்கிறீர்களா? ரிங்ஸே தெரிந்து கொள்ளுவிடுங்கள். வயதோ ஆகிவிட்டது. கைகாக்கள் கடுக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. கணக்குக் கூட்டிப் போடுவதில் ஏதாவது தவறு தப்பித் தவறி கேட்கத் திட்டால், அதற்கு இல்லாத வசவெல்லாம் அவர் கேட்கும்படியாகி விட்டது. அந்த வயது காலத்தில், இவ்வளவு சிரமத்துக்கும் கூலி பாக்கி கிடைத்த சம்பளம் எவ்வளவு ரூபாய். தெரியுமா? மாதம் ஐம்பதே ரூபாய்தான். உடற் கொள்கை காரணமாக எவ்வளவு காலது அவர் கணக்குப் போக முடியாமற் போய்விட்டால், அதைக் கணக்கிட்டு அதற் குச் சம்பளம் பிடிப்புச் செய்து பாக்கியைத் தான் கொடுத்து வந்தார்கள்.

“இதற்கு மேலும் என் குடும்பத்தைப் பற்றிக் கேட்க விரும்புகிறீர்களா? என் தம்பி தமையை உங்களுக்கு விளையுக்கிறதல்லவா? ரிங்ஸன் அவனைப் பார்த்த காலத்தில் அவன் ரோம்பையும் சின்னவனாக இருந்தான். அவன் மூன்று தடவை ‘மெட்ரிக்’ கோட்டையை முற்றுகை விட்டும் பிடிக்க முடியவில்லை.

பாக்கிரா பண்டித மோதிலால் மூலிபெல் கிளாஸ்கின் கருடாத்திரக் கோட்டைட்டம் ஓக்கினாயின் மாஜி லேனர் ஸ்ரீ வி. பி. மேனன் தலைமையின் பிப்ரவரி 19௨௨ ஒற்பாக நடந்தேறியது. அக் கோட்டைட்ட கைபவத்திற் பன்னி மானவின் இருவர் தாது இருந்து வடமாயடிபவதைப் படத்திற் காணலாம்.

தெருவில் உள்ள கைபவங்களுக்குத் தலைவ னானாள். பகல் முழுவதும் தெருப் பிள்ளைகளை இழுத்துக் கொண்டு எங்கேயாவது ஊர் சுத் திப் போய்விடுவான். அவ்வது விளைவாடப் போய்விடுவான். விட்டையே எட்டிப் பார்க்க மாட்டான். உப்பாட்டு வேலையில் குருவிக்கு மூக்கில் விபத்தாதபோல் விட்டுக்குத் துறைவான். சாப்பிடுவான்; பிறகு விளை வாடப் போய் விடுவான். காள் ஒருத்திரான் விட்டுக்கு, காலுக்குவான் காள் வளர்க்கு கொண்டிருக்கேன். அதற்கெதிர்த் போல் அப்பா - அம்மாவின் - கையையும் வளர்க்கு கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் வேலை வளர்க்கு கொண்டிருக்கிறேன் தவிர. அப்பாவின் வரு வாய் வளரவில்லை. அப்பா காள் வளருவதைக் கவனித்தும் கவனிக்காதது போல் இருந் தார். ஆறிலும் அவரைக் கைங் கஞ்சுற வாட்டிக் கொண்டுதான் இருந்தது. இராத் துக்கம் கிடைவது அவருக்கு. கடைமீயில் அதே கைவியில் உழன்று காயலாகப் படுந் தார். படுத்தவர் ஆறுமாதம் படுத்த படுக்கை யாகவே உயிர் வாழ்ந்தார். அப்பறம்.....”

கேசவனும் அப்பறம் தேர் அருக்த முடிய வில்லை. அவனுக்குத் துயரம் தொண்டையை

பாததாட்டிய அங்கேற்றம்

பிரதிபிதி பேற்ற கிரீக்கெட் ஆட்டக் காரர் எஸ்.வி.டி. சாமி அவர்களின் புதல்வி குமாரி மாலதியின் ஈட்டிய அரங்கேற்றம் சென்ற பிப்ரவரி மாதம் 28-உ அன்று சென்னை, மலிவாப்பூர் தனிக் தஞ்சாவளி கைபு தாலிக் கிமரிசைபாசு நடத்தேற்றியது. மேற்படி அரங்கேற்ற கைபுபவத்துக்குத் தலைமை வகித்த மல்திரி ஸ்ரீ எஸ். பி. பட்டாபிராமி சாங் அவர்கள் குமாரி மாலதியின் ஈட்டியத் திறமைகளை வெகு வாகப் பாதாட்டிக் குழங்குதக்கு ஆடி உறிஞர். சிறியி மாலதி ஈட்டிய ஆட்கிரி யர்களை ஸ்ரீமதி தன மாணிக்கம்மாள் ஸ்ரீ சாமஸ்த்தி இவர்களின் கிண்பை.

அடைத்தது. வதாவைப் பார்த்து அன்பு தோய்ந்த. ஆனால் காகரத்துப் போன் குர லிம், "போதும், போதும். என்னுள் இரத்தத் துயரக் கதைகளை இனி கேட்க இயலாது. — அதற்குப் பிறகு பாவில்தான் பீசிர்த்தது. நீங்கள் எப்படியோ தில்லி வந்து சேர்ந் தீர்கள். இரத்தக் கதைகளைத் தானே சொல் வப் போகிறாய்? நீ சொல்லாமலே அதைத் தெரிந்து கொண்டு விட்டேன். அம்மாவும் இங்கே தானே இருக்கிறான்? இப்பொழுது ரமேஷ் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான்?" என்று கேட்டான்.

"அம்மா இங்கேதான் இருக்கிறான். காங்கள் 'கிங்ஸ்லே' அகதிகள் விடுதியில் தங்கி யிருக் கிறோம். ரமேஷ் இப்பொழுதும் பழைய மாநிலியேதான் இருந்துவருகிறான். ஒன்றும் செய்வதில்லை. வேலையில்லாமல் கத்தித் திரி கிறான். அவன் படித்த படிப்பும் பிசக் குறையு. அவனுக்கு யாரி வேலை கொடுக்கப் போகிறார்கள்?" என்று கேட்டான்.

சிறிது நேரம் வரை அங்கே மௌனம் நிலையது. வதாவே அந்த மௌனத்தைக் கலைத்தது. "ரங்குவது, கேசவ அண்ணா! நான் போய் வரட்டுமா?" என்று கேட்டாள்.

கேசவன் சங்கோசத்துடன், "எத்தியோக விஷயம்....." என்று ஆரம்பித்தான்.

"எங்களுக்கு இஷ்டம் இருந்தால் கைத் துக் கொள்ளுங்கள். தகப்பனாரும் எங்கள் னிடத்தில் வேலை செய்திருக்கிறார். பெண் ணும் செய்துவிட்டுப் போகிறேன். இதில் வேட்கப் படவேண்டிய" விஷயம் என்ன?" என் னன். பிறகு ஒரு முறை கத்தி மூற்றும் பார்த்துவிட்டு, "உங்கள் குழந்தைகள் எங்கே? இங்கே யாரையும் காணோமே!" என்று கேட்டான்.

"எனக்கு இரண்டே குழந்தைகள் தான். ஒருவன் தேராதலில் படிக்கிறான். இங் குறை குழந்தையை வேலைக்காரன் எங் கேயோ கற்றிவர அதைத்துப் போயிருக்

கிறான். இங் றும் கொஞ்ச நேரத்தில் வந்து விட லாம்" என் னான் கேசவன்.

"இன்றைக்கு இல்லை விட்டால் என் கதை காவது ஒரு நான் அவர் களை பார்த்துக் கொள்கிறேன். இன்று என் க் குக் கொஞ்சம் சிக்கிரமாகப் போக வேண் டும்" என்று சொன்ன வதா

சொல்லுயத்துடன், "வேலை கொடுத்தாலும் கொடுக்கா விட்டாலும், நான் உன்னைப் பார்த்து வருவேன். தெரிந்ததா?" என்னான்.

"வரட்டுமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டா ரி வரவேண்டும்? உனக்கு எப்பொழுது சௌகரியமோ, அப்பொழுது அவசியம் வர. நீ வராவிட்டால் நானே நேரில் வந்து உன்னை இழுத்து வருவேன். தெரியுமா? வேண்டிய லார்கள் எவ்ளும் சொல்லிக் கொண்டா வரு வார்கள்?" என்று சொன்ன கேசவன் சார்தா கவைப் பார்த்தது. "ஏன் சார்தா, நான் சொல் வது என்ன?" என்னான்.

"ஆமாம். வேண்டியவர்கள் என்னால் அப் படித்தான் இருக்க வேண்டும். அதுதானே வேண்டியவர்களுக்கு அழகு?" என்று அவன் சொல்லி ஆமோதித்தான் கார்தா.

கேசவன் வதாவை வர சந்திப்படி வரை கொண்டு விட்டு வழி அனுப்பினான். சில ரென்று வதா திரும்பி, "ஏன் அண்ணா! இந்தப் பங்களா உன்னுடைய சொந்தப் பங்களாதானே?" என்று கேட்டாள்.

கேசவன் சற்று வெட்கத்துடன், "ஆமாம், இது என்னுடையதுதான். ஏன் கேட்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஒன்றும் இல்லை. அம்மாத்தான் கேட் டேன். அப்படியானால் இந்த யோட்டாசு, இந்த நாதகாலி முதலிய சாமான்கள் எல்லாம் உன்னுடையதாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இதிலிருந்து உன் தொழில் நன்றாக நடக் கிறது என்பதே கனிக்கவேண்டிய யிருக்கிறது. நான் உதோ கேட்டு கைத்தேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. வீத்தியாசாராசு எடுத் துக் கொள்ளாதே. உன் கர்ப்பெளியில் வேலை செய்வது என்று ஏற்பட்டால், கர்ப்பெளியில் நிலையை நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியந்தானே?" என்னான் வதா.

பிறகு கேசவனிடமும் கார்தாவிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு அகதிகள் விடு தியை நோக்கிப் புறப்பட்டான். (தொடரும்)

கொடிய இருமல்

**‘மெய்ன்’ சுருத்துங்கள்’
என்று டாக்டர்
சொல்லுகிறார்**

இருமல், ஜஸ்தாஸம், தொண்டம்புண், சளி, திசுபுரூபேதாசை, மத்தும் தொண்டை, மரபு, கம்பத்தாசை, தாய்க்கல் வளரும்படி, விட்டுவைக்காதீர்கள். அடிவயல் உட்காள் இதுவற்றிற்கும் கொள்கைகளுக்கும் அபாயகரமான தொல்பயங்கமாகிவிடுகின்றன. மெய்ன் உபயோகித்து உட்காள் குணம் செய்து உபாஸங்கள், தங்கம் பெய்னைக்காப்பிதும் போது தாய்நீர்க்கும் மருத்துவத்தின்ன ஐவரணங்கள் உங்கள் மரபுகளுக்கும், கொள்கைகளுக்கும் போய்விடுகின்றன. மெய்ன் இருமல் தடுத்தி, புண் கிண்குவித்து, எரிச்சல்தணிப்பவைக்கிறது. அபாயங்களும் சிலை இருமிக்கை அடுத்தவைக்கிறது. டாக்டர்கள் பெய்னைக் போடக் கொய்கிறார்கள், இவ்வகையான்களும் தொண்டை, மரபு மாதிரிக் கிண்கு.

மெய்ன் தங்கு சுருத்துங்கள்.

PEPS

தொண்டை, மரபு வளி, திசுபுரூபேதாசை

மத்தாவித்து விதிபாசைக்கல் : மெய்ன் தாது ௩ கம்பெனி, மத்தாள்.

B.I.S.N.CO.LTD.

கென்னை - தாகப்பட்டினம் - பிளங்கு - சிங்கப்பூர்

S. S. “ரஜுலா”

கென்னை புதற்புதம் 3நதி - 1953 மார்ச் 18௩
தாகப்பட்டினம் புதற்புதம் 3நதி - 1953 மார்ச் 19௩.

கம்பம் புதற்புதம் 3நதிபுதம் ௩௩ 1 மணிக்கு கேல் வளங்கல் கத்தரிபு. மரபுபு. கம்பமேதேவதாசை கத்தரிபு:

கென்னிவிதிக்கு 18-3-53: கேல் வளங்கல் தாய்நீர்க்கல் ௩ மணிக்கும் ஹைன் தாய்நீர்க்கல் வளங்கல் பரிசோதனைக்கும், கம்பமில் கத்தரிபுதும் பகல் 12 மணி முதல் பகல் 1 மணிக்கு மேற்படாமல் கத்தரிபு. கேல்கும்.

தாகப்பட்டினத்திற்கு 19-3-53: கேல் வளங்கல் கத்தரிபுதும் கேல் ௩ மணிக்கும், ஹைன் கத்தரிபு உகவங்கல் 1 மணிக்கும் கம்பமேதாசை.

கென்னிவிதி கம்பம் தாய்நீர்க்கல் 18-3-53 பகல் 1 மணிக்கு கேல் கத்தரிபு வளங்கல் பரிசோதனைக்கு தாய்நீர்க்கல் கெல்கும். ஆகவங்கல் அகல்கல் கம்பமேதாசை.

பிளங்கு, சிங்கப்பூர் தாய்நீர்க்கல் கத்தரிபு கெல்கல் அகல்கல் கேல்கல் கம்பமேதாசை. தாய்நீர்க்கல் தாய்நீர்க்கல் கெல்கல் கத்தரிபு கெல்கல் கம்பமேதாசை. தாய்நீர்க்கல் கெல்கல் கத்தரிபு கெல்கல் கம்பமேதாசை. தாய்நீர்க்கல் கெல்கல் கத்தரிபு கெல்கல் கம்பமேதாசை.

பிளங்கு & கேல், (மத்தாள்) கெல்கல் | மத்தா கம்பெனி கெல்கல்
1. அகல்கல் கத்தரிபு தேது. மத்தாள் | கத்தரிபு பரிசோதனை, தாகப்பட்டினம்

உங்களை

எப்பொழுதும்

முன்னேற்றப்

பாதையில்

வைத்திருக்கும்

அன்றாட

முதலீடு

உங்கள் பணம் மேலும் மேலும் விரைந்தி
டாயதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள் — வார்தான்
விரும்பவில்லை—அதையும் அதிகப்படி. பணத்துக்கு
எடுதான வி இல்லை எத்தும்போது, ஆகவே
தேசிய சேமிப்புப் பத்திரங்களை வாங்கிக் கொண்டு,
திருங்கள். இன்றைய தினம் முதலீடு செய்யப்
படுகிற பிரதி 100 ரூபாயும் பன்னிரண்டு வருடம்
கனம் 150 ரூபாயாகிறது.

உங்கள் பத்திரங்களை முழு காலத்திற்கும்
அப்படியே வைத்திருக்கிறீர்களானால், அவைகள்
வருடத்திற்கு 4.1% சதவீத வட்டி அளிக்கின்
றன. உண்மையிலேயே இது உயர்ந்த வட்டிதான்.

உங்களால் முடிந்ததை யெல்லாம் வாங்குங்கள்;
ஆனால் காலவரையறைக்குள் பணமாக மாற்றா
கிறீர்கள்; ஏனென்றால் அவைகள் இன்னும் கல்வ
வட்டி சம்பாதித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன—
மேலும் மேலும் அவை மதிப்பில் உயர்ந்து
கொண்டு போகின்றன. நீங்களும் உங்கள்
குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் எல்லவையு சிறிய
சேமிப்பைக் கொண்டும் கணிசமான தொகையை
காலடைவில் காணலாம்.

5, 10, 50, 100, 500, 1,000, 5,000 ரூபாய்
மதிப்புகளில் இப் பத்திரங்கள் தயார் ஆயினால்
கிடைக்கும்.

அங்கப்பொழுது திருத்தப்பட்ட 1944-ம்
வருஷத்து தேசிய சேமிப்புப் பத்திர விதிகளின்
படி வழங்கப் படுகின்றன.

பன்னிரண்டு வருட
தேசிய சேமிப்புப்
பத்திரங்கள்

மேற்கொண்டு சேமித்
களுக்காகவும் அல்லது இந்த முத
லீட்டைக் குறித்த விதிகளுக்காகவும்
"கார்டன் காஸிம்", சிம்லா - 8 என்னும்
விலாசத்திலுள்ள காலுனல் ஸேவியல் கமிஷனருக்காவது
உங்கள் தாழ்பத்தின் மாகாண காலுனல் ஸேவியல் ஆபீஸருக்காவது
தயவுசெய்து எழுதிக் கேளுங்கள்.

AO 438 TM

அபூர்வ மனிதர்

பரிக் கதை: ஜாக் பீக்லி
(அமெரிக்கா)

மொழிபெயர்ப்பு: ஞானசூர்

அன்று சனிக்கிழமை ஆகஸ்டில் நான் வேலைக்குச் செல்லவில்லை. நான் காலை ஆகாரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். என் மனைவி ரெல் ஓரோ விட்டு அதுவரைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஜான்ஸ் வழியாக வெளியே பார்த்த அவன், "வந்து விட்டார்கள், அவர்கள் வந்து விட்டார்கள்" என்று பரபரப்புடன் கூறினான். உடனே நான் அப்படியே அவரையும் அவரை மாக் எழுத்து சென்று வெளியே பார்த்தேன்.

அங்கு விட்டுக்கு பார்க்கு வகுமீனாகக்? அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? இதை யெல்லாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆர்வம் ஏற்படுவது எனது அங்கவா? அடுத்த விட்டுக்கு நோவ்லன்பெக் தம் பதிகன் குடி வரப் போமீனாகக் என்பது எனக்கு ஏற்கெனவே தெரியும்.

நோவ்லன்பெக் மோட்டாரிக்குத் தீழ இறங்கியதும், தன் மனைவிக்கும் கூட கொடுத்து அவளை இறங்கி விட்டார். இரு வரும் ஈடை பாதையைக் கடந்து விட்டுக்குச் சென்றபோது, அவர்களுடைய மூக்கை நான் கண்டுபிடி பார்த்தேன் மூடித்தது.

நோவ்லன்பெக் தம்பதிகளுக்குச் சந்தேகக் குறைய எங்களுடைய வயதே இருக்கும். அவருக்கு வயது முப்பத்திரண்டு, மூப்பத்து மூன்று இருக்கலாம். அவரது மனைவிக்கு இருபத்தைந்து வயது இருக்கும்.

அவர்களுடைய மலரிட மூக்கை அவர்கள் மிகவும் இளிய பொயம் உள்ளவர்கள் என்பதைக் காட்டினர்.

"இவர்கள் புதிதாகக் கலியாணம் செய்து கொண்டவர்கள் போல் தோன்றுகிறது" என்றும் நெல் என் காதோடு காதாக.

"அது எப்படி உனக்குத் தெரியும்?" என்று கேட்டேன்.

"அவர்களுடைய உடைகள் யாவும் புத்தம் புதிதாக இருக்கின்றன, பாகுக்கள், பூட்ஸ் உட்ப் புதிதாக இருக்கின்றன. அவன் கையில் கைத்துக் கொண்டிருக்கும் கை உட்ப் புதிதாக இருக்கிறது."

நெ வினாடி நேரத்துக்கு நெல் அத்தனை விஷயங்களையும் கவனித்துக் கூறியது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

உடனே புத்தியில் அவருக்கு நான் சந்தேக வகுமீ விடக் கூடாது அல்லவா?

"இவர்கள் இந்த காட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல" என்றேன்.

"அதை எப்படிச் சொல் பிடித்தீர்கள்?" என்று கேட்டார் நெல்.

"நோவ்லன்பெக் கையில் உள்ள பணத்தி விடுத்து தட்டுத் தடுமாறிக் கிங்குறை எடுக்கித் தருகவா? எம் காட்டைச் சேர்ந்தவராக இருக்கும் பட்சத்தில் அவ்விதம் ஏன் தடுமாற வேண்டும்?"

ஒரு கதிரி:—நாய்கள் வேறு தன்ம இடத் தங்கு சென்றுபுறத்திற் தன்ம துளங்கம் வளிக் குழம் இடமாய் பார்த்துக் கொண்டு வருத்தமாய் போய் போகிறோம், விடுவோம் திடீர் திடீர்!

மந்தன் (பெருமையாக):—நாய்களும் கூட நாய்க் தன்ம இடம் பார்த்துக் கொள் றுக்குகிறோம்!

முதல் கதிரி (ஆச்சரியத்துடன்):— தங்கள் கூட வேறு விட்டுக்குப் போகி றீர்கள்?

மந்தன்:—இங்கு, இங்கு! தங்கள் போகிற திரைமம் என்று தெரிந்ததும், நாய்கள் இந்த தன்ம இடத்தை விட்டுப் போவதாக இங்கு!

நான் இய்யிதம் கூறியதோ, செம் கூறி யதோ இரண்டும் சரியல்ல. அவர்களுக்குக் கல்யாணம் ஆகி ஐந்து ஆறு வருஷங்கள் ஆகின்றன. அவர்கள் பிறிது வளர்ந்தது அமெரிக்காவில்தான். இவ் விவரங்கள் எம் வாய் பிறகு எங்களுக்குத் தெரிய வந்தன.

அவர்கள் வந்த அவர மனைக்குப் பிறகு அவர்களுடைய குடும்பத்துக்கு வேண்டிய சாற்காவி, மேனஜர், அலமாரி முதலியனவும் இதர சாமான்களும் வந்து சேர்ந்தன. அவை எல்லாம் புதியவைவாகவே இருந்தன.

அண்டை வீட்டுக்காரர்களான அவர்களை அறிமுகம் செய்து கொண்டுவந்ததாக நான் அடுத்த வீட்டுக்குச் சொற்போது, நெல்லவன் பெக் தம்பதிகளுக்குத் நடந்த சம்பவத்தை என் காதில் விழுகிறது.

"இந்தப் பத்திரிகையில் உள்ள ப்ருமன் படம் எங்கு இருக்கிறது" என்று நெல் லவன்பெக்.

"ப்ருமனு! அது யார்?" என்று கேட்டான் ஸ்ரீமதி நெல்லவன்பெக்.

"அவர்தான் நம் நாட்டின் ஜனாதிபதி."

"ஆமாம், ஆமாம். ப்ருமன், பிறகு ரூஸ் வெஸ்ட், அதன் பின்....."

"என்னோ! அப்படி இங்கு. முதலில் ரூஸ் வெஸ்ட், இப்போது ஜனாதிபதியாக இருப்பவர்தான் ப்ருமன்."

"இங்கு, இங்கு. உங்களுக்குத் தெரி யாது. முதலில் ப்ருமன், பிறகு ரூஸ் வெஸ்ட், இப்போது....."

அதற்குமேல் ஸ்ரீமதி நெல்லவன்பெக் என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்பதைக் கேட்க எனக்கு ஆவலாக இருந்தது. ஆனால் அதற் குள் என் காலடிச் செத்தம் அவர்களுக்குக் கேட்டு விட்டதாக, இருவரும் ஏககாலத்தில் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

ஜனாதிபதி யார் என்பதுகூடத் தெரியாத வயதான ஒரு பெண் அமெரிக்காவில் இருக் கிறாள் என்று என் மனம் மிகுந்த அதிர்ச் சிக்கு உள்வாங்கியது.

அவர்கள் என்னைப் பார்த்ததும், "நான் அடுத்த வீட்டில் வசிப்பவன். என் பெயர் ஸ்ரீமன். நீங்கள் புதிதாக வந்திருப்பதால் சாமான்களை ஒழுங்காக வைப்பதில் உங்க ளுக்கு ஏதாவது உதவி செய்வலாம் என்ற உத் தேர்த்துடன் வந்தேன்" என்று கூறினான்.

நான் இவ்வாறு கூறியதும் நெல்லவன்பெக் கிற்கு உற்சாகம் தாங்க முடியவில்லை.

"வாரியர்கள், ரொம்பவும் சந்தோஷம். நான்தான் நெல்லவன்பெக்" என்றார்.

கூடனே அவர் தமது மனைவியைப் பார்த்து, "ஆக! நமக்கு ஆண்டை விட்டுக்காரர்கள் கல் வலர் களா க வாய்திறுக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்.

அவரும் புன்முறுவலுடன் என்னை வா வேற்றான். அன்று வேறு நேரம் வரையில் அவர்களுடைய சாமான்களை யெல்லாம் ஒழுங்காக வைப்பதற்கு, என் உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் தென் அமெரிக்காவில் வசித்து வந்ததாக நெல்லவன்பெக் கூறினார். எந்த ணரின் வசித்தார்கள் என்று நான் கேட்க வில்லை. அவர்கள் உடுத்திக் கொண்டிருந்த உடைகளைத் தவிர, மற்றும் ஒரு சில முக்கிய சாமான்களைத் தவிர மற்றவை யாவையுமே விற்று விட்டதாகவும், இங்கு எல்லாம் புதிதாக வாங்கியதாகவும் அவர் கூறினார்.

அய்யிதம் செய்ததற்கு அவர் கூறிய காரணம் மிகவும் சீயாவமாக இருந்தது. தென் அமெரிக்காவிலிருந்து வட அமெரிக்காவுக்குச் சாமான்களைக் கப்பலில் கொண்டு வர வேண் டும் அல்லவா? அய்யிதம் கொண்டு வருவ தற்குக் கொடுக்க வேண்டிய கப்பல் கட்ட ணத் தொகையைக் கொண்டு புதிய சாமான் களை வாங்கி விடலாம்!

ஆனால், சில நாட்கள் கழித்து அவரது மனைவி ஆன் செவ்லீடம் கூறிய தகவல்கள் வேறுவிதமாக இருந்தன. தென் அமெரிக் காவில் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த வீடு எரிந்து, அதிலிருந்த சாமான்கள் யாவும் நாசமாகி விட்டன என்று அவன் செவ்லீடம் துயரத்துடன் கூறினாள்.

அவர்கள் குடியுந்த மறுதலாம் நான் என் மனைவி செவ்லீடம் நெல்லவன் பெக்

விட்டுக்கு அகழ்த்துச் சென்றது. அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தேன்.

சில நாட்களில் எங்கள் குடும்பத்துக்கும் ஹெல்ஸன்பெக் குடும்பத்துக்கும் கெருப்பிய கட்டி ஏற்பட்டு விட்டது. ஆறாம் நேர்தும் அடிக்கடி சேர்த்தே கடை முதலிய இடங் களுக்குச் சென்றனர்.

ஒருநாள் ஆன் ஒரு துணியினால் மேனது, நாற்காலி, ஈன்ஹல் முதலியவற்றில் இருந்த துணியைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான். மேற்படி சாமான்களில் உண் புழுதியைத் துடைத்து விட்டு, அவன் அந்தத் துணியை ஈன்ஹலுக்கு வெளியே உதறியபோது, அதி விருத்த துளியெல்லாம் அறவே போய் விட்டது. அந்தத் துணி மறுபடியும் கத்த வேண்டியவாடி விட்டது.

இதைப் பார்த்த எனக்கும் கெல்லுக்கும் மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. துணியில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் துளியெல்லாம், அதை உதறியதும் அறவே போய் விடுவ தில்லை. விரிதாவது துணியில் ஒட்டிக் கொண்டதான் இருக்கும், எவ்வளவு உதறி னாலும் காண்டலில் அது அழுக்காடி, உை வைக்குப் போடவேண்டி யிருக்கும். ஆனால் இரத்தத் துணியோ துளியை உதறியதும், மறுபடியும் முன்போல் கத்த வேண்டியவாடி விடுவது கித்தையாக இருந்தது.

"இத்தகைய துணியை என் பார்த்ததே யில்லை. இதை எங்கிருந்து வாங்கினீர்கள்?" என்று கெம் ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான்.

இந்தக் கேள்வி ஆன் என்னவோ சொ் திருக்க வேண்டும். இக்காலடியில் அவன் அப்படி ாகத்ததை நிரூபிக்கக் கொண்டிருக்க

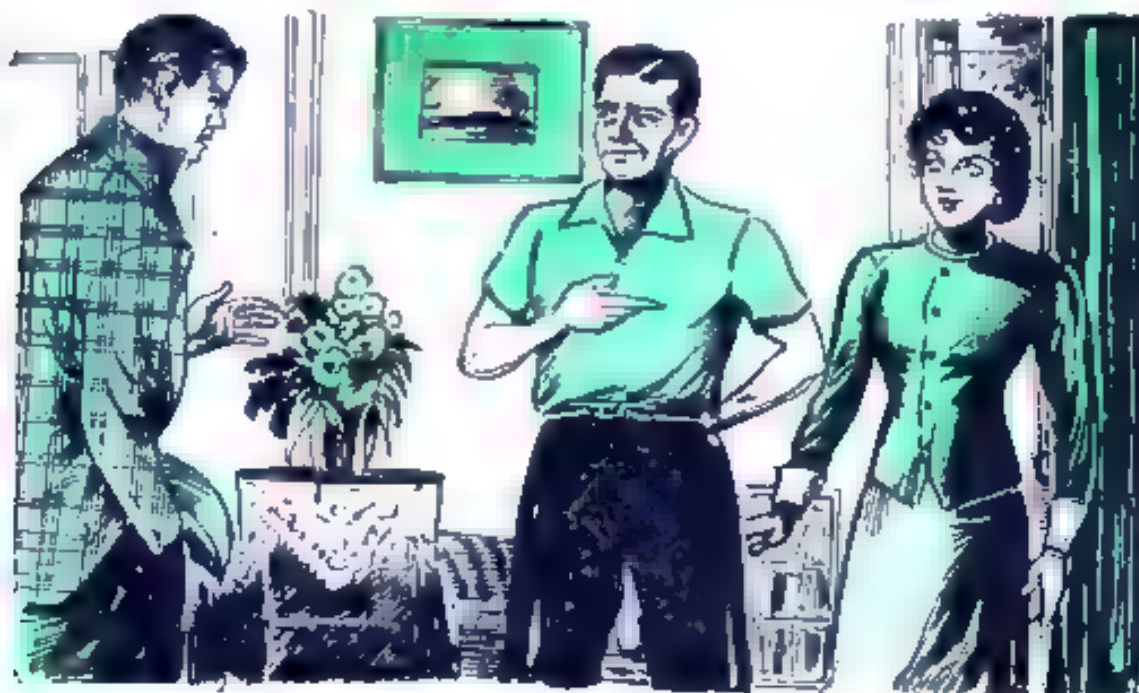
மாட்டான். அப்போது ஆன் கண்களில் நீர் ததும்புவதை என் கவனித்தேன்.

வேறு சாதாரணமான அந்தக் கேள்வி அவன் மனத்தை என் வேதனைக்கு உடனாக்மி யது என்ற மர்மத்தை என்னால் அதிர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை.

சில நாட்கள் சென்றபின்தான் ஹெல்ஸன்பெக் புதிது புதிதாகச் சாதனங்களைக் கண்டு பிடிப்பதில் சிபுன் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. ஆனால் தான் கண்டு பிடித்த சாதனங்களைக் கொண்டு காபம் பெறும் வழி மாத்திரம் அவருக்குத் தெரிவதில்லை. அதிக லாபத்தை அவர் காடுவதும் இல்லை. அதன் விளைவாக அவர் வாழ்க்கை கடத்து வதே சிற்றிலை மொல்களில் சிம்மமாவியது.

துளிகளைத் துடைத்து விட்டு உதறினால் மீண்டும் கத்த வேண்டியவாடி விடும் அபூர்வ மான துணி ஹெல்ஸன்பெக்கினால் கண்டு பிடிக்கப் பட்டதுதான். அத்தகைய துணியை உதறத்தி செய்யும் இரகசியத்தை அவர் சதாவது ஒரு கம்பெனிக்கு வித்கும் பட்சத் தில், அவருக்குப் பதினாயிரக் கணக்கில் தொகை கிடைக்கும். ஆனால் அவர் அங் விதம் சொல் விரும்பவில்லை, அப்படி ஒரு மனிதர் இந்த உலகில் இருப்பது எனக்கு விசித்திரமாகத் தென்றியது.

ஒருநாள் அவர் கையில் ஒருவிதமான கம்பியை வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அது என்னவென்று என் கேட்டபோது, அது தாம் கண்டுபிடித்த "ஸெல்டி. 13ன்" என்றார்.

அதைப் பார்த்ததும் என்னுடைய ஆச்சரி யத்துக்கு எல்லையே இல்லை. அவர் ஒரு சாதாரணக் கம்பியில் புதிய முறையிற் கிற்ற 'லேம்படி பிங்'ஊத் தயாரித்திருந்தார்.

அப்போது அவருடன் எனக்கு கெடுவிலிய லுப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. அவரது ஆதிபுத்தி கரமான பொருளாதார சிந்தனையும் எனக்கு ஓரளவு தெரிந்தது.

எனவே, அவரிடம் "அதைப் பெரும் தொகைக்கு ஒரு கம்பெனிக்கு விற்று விடக் கூடாதா?" என்று கேட்டேன்.

"இதைப்பற்றி ஒரு கம்பெனிக்கு எழுதி விடுகிறேன். அவர்களிடமிருந்து இவ்வுதராகப் பதில் வந்தது. அவர்களுள் ஆயிரத்து ஐந்தாறு டாலருக்கு இதை வாங்கிக் கொள்ளத் தயா ராக இருக்கிறார்கள்" என்றார்.

"அந்தத் தொகைக்கு நீங்கள் இதை விற்றுவிடப் போகிறீர்களா?"

மேற்படி 'லேம்படி பிங்'ஊத் போல் அந்தக் கம்பெனியினர் டீட்டைக் கணக்கில் உற்பத்தி செய்கிற, பதினாயிரக் கணக்கில் வரப்படும் பெறு முடியும். அப்படி சிறுக்க அற்பத் தொகை யான ஆயிரத்து ஐந்தாறு டாலருக்கு அதை அவர் விற்கத் தீர்மானித்தது என் மனத்தை என்னவோ செய்தது.

தெலங்காடுவெங்கிள் மலிக் கலால் அழகி தான். இவிய சபாசுமம் உன்னவன். ஆயினும் என்ன? யார் அமெரிக்காவின் ஐந்துபதினாறு என்பது கூடத் தெரியாத மன்னவா? இருந்தால், தெலங்காடுவெங்கிள் மலிக், தாது திறமையின் மதிப்பைப் தாம் அறிந்து கொள்ளாதவராக இருந்தார். அந் தகைய தம்பதிகள் அமெரிக்காவில் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதை நீங்கள் என் மனம் வேதனைக்கு உள்ளாகியது.

"நாங்கள் இங்கு வரும்போது எங்கெங்கும் அதிகத் தொகை இல்லை. ஆகவே கைகளை விற்றுச் செலவை ஓடு செய்கிறேன். இப் போது, மரர் சாதனங்கள் வாய்க்கை கம்பெனிக்கு அவசரமாகத் தொகை கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தீர்ப்பளிப்பது படுத்தி இருக்கிறேன். அதனடிப்படையில் தொடர் போதும் என்று இதை விற்கத் தீர்மானித்த விட்டேன்" என்றார் தெலங்காடுவெங்கிள்.

அவர் உதவதை மறுத்துக் கூறினும் வானொரு பவனும் ஏற்படாது என்பது எனக்குத் தெரியும். அவரது இயற்கைச் சபாசுமத்தை என்னும் மாற்ற முடியுமா? அவருக்குச் சிறிதே மேதையைக் கொடுத்திருக்கும் கூடவும், அதைக் கொண்டு இந்த உலக வாழ்க்கையைச் சுவை கா போகக்கூடாது இப்போது அனுபவிக்கும் ஆற்றலை அளிக்கவில்லையா?

கமார் ஆயிரம் டாலர் பெருமானும் உன்ன ஒரு சாதனத்தை ஒரு விவாபாசி தூறு டாலருக்கு விற்றால் அவன் உதி என்ன ஆகும்? அதுவிவாபாசியை பதினாயிரக்கணக்கில் சம்பா திக்கக்கூடிய மேதை இருக்கும். தெலங்காடு வெங்கிள் அதைச் சரிவர உபயோகிக்கும் வழியை அறிந்து கொள்ளவில்லை. எனவே, 'உட்கிற்ற

படி உட்கிற்றும், நாம் என்ன செய்வது?' என்று கான் பேசாமல் இருந்து விட்டேன்.

தெலங்காடுவெங்கிள் விஞ்ஞான சம்பந்த யான அபூர்வமான கட்டுமானம் எழுதுவதி லும் தேர்ச்சி பெற்றவர் என்று எனக்குப் பிறகுதான் தெரிய வந்தது.

எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அவரது கற்பனைகள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன, என்னும் அவர் உதவதை வெறும் கற்பனை என்று எனக்கும் தள்ளிவிட முடியவில்லை.

"இன்னும் தூறு வரும் காலத்துக்குத் இந்த உலகத்தில் எத்தனை மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிடும், தெரியுமா? அப்போது இந்த உலகத்தில் இருக்கவேண்டியிருக்காது. ஒவ்வொரு வரும் தினசரி பன்னிரண்டு அல்லது பதினாறு மணி வேலை செய்வார்கள். ஒவ்வொரு வருகையிலும் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியும் வரிக்குக்குப் போய்விடும். மீதியுள்ள தொகை வாழ்க்கைச் செலவுக்கே போதாது. சாதனங் களின் விலை அம்மளவு அதிகமாக உயர்ந்து விடும். சேவதகைப் பற்றுக் குணங்கள், பல விதமான கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் சேர்ந்து வாழ்க்கையில் கோஞ்சு கஞ்சம் சந்தோஷம் கூட இராமத் செய்து விடும்."

இவ்விதம் தெலங்காடுவெங்கிள் கற்பனை யிடுகிறது பல கதைகள் இருக்கின்றன.

உலகிலே மானிட வாக்கீகமே இராத காலம் வரும் என்று கூடச் சொல்லுவதற்கு தெலங் காடுவெங்கிள் தலங்கையில்லா அந்தகைய உலகில் மிகுதல்கள், புது, புச்சிகள் மாத்திரமே வளக்கும் என்றும் கூறினார்.

தேயிப்பை உண்டாக்கும் அவரது கற் பனைகள் எங்கெங்கும் கெடுவிலியும் ஆச்சரியத் தில் ஈழச்சி செய்கின்றன. மேற்படி கற்பனை களைக் கேட்டுக் கொண்டு வரும்போது ஆன் கைகளில் நீ துன்புறுது உண்டு.

தெலங்காடுவெங்கிள் மேதாவினா, ஞானியர், அல்லது வெறும் கற்பனை உலகிலும் கணவு உலகிலும் சஞ்சரிக்கும் ஒரு கைப்பத்தியக்காரராக என்று எனக்கு அடிக்கடி சந்தேகம் எழுவது உண்டு. எனினும் உயர்ந்த குணம் படைத்த அவரது எட்டை நான் மிகவும் மேலாகக் குறிப்பினை என் பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஒருவர் திடீரென்று தெலங்காடுவெங்கிள் தம்பதிகள் அடுத்த விட்டைக் காவி செய்து விட்டனர். அவர்கள் எங்கெங்கும் விடை பெற்றுக் கொண்டு வந்த போது, தெலங்காடு வெங்கிள் எப்போதும் போல் புன்முறுவலுடன் இருந்தார். ஆனால் ஆனின் கண்கள் லைட்டு விருத்ததை நானும் செல்லும் கவனித்தோம்.

அப்படியும் பட்ட உயர்ந்த குணம் வாய்க்கப் பட்ட தம்பதிகள் யாழ் வனையறிவாமல் அடிக்கடி ஊர் ஊராக மாற்றிச் செல்லுவதை கண்டது என் மனம் பதைத்தது.

இந் அங்கு விட்டுக்கு யார் குடியவரப் போகிறார்களோ? யார் வந்தாலும் தெலங்காடு வெங்கிள் தம்பதிகளைப் போல் எங்கெங்குடைய பிறகுதலத்தை வருவதற்கு முடியாது.

யாரோ ஒருவர்

பிரிட்டானியா

பிஸ்கோத்தை
சாப்பிடுகிறார்கள்

சிறந்த பிஸ்கோத்து
பிரிட்டானியா

©C 3598

“எட்டுமாதங்களாகவனது கீழ் முதுகுப் பாகத்தில் பொறுக்க முடியாத வலி யிருந்தது. சில சமயங்களில் வலியின் கோடு மையாகக் கன்னம் ஒன்றும் முடியாமலும், மிகுந்த கடின மாகவும் இருந்தது. பிறகு “க்ரூஷன்” உபயோகித்துப் பார்த்தேன். இரண்டு வாரங் களுக்குப் பின்னர் நான் ஒரு வேற்றுமனிதனாக இருக்கிறேன். எனது வலி முழுதுமே விட்டுக் கொடுத்தது விட்டது.—H.W.B.

முத்திரைக் காய்கள் சரிவரக் கழிவு பதார்த்தங்களை வெளியேற்றுவதில், ரத்தக் குழாய்களில் விஷச் சத்துக்களில் சேமிக்கப்பட்டு அவை முதுகு வலியை உண்டாக்குகின்றன. “க்ரூஷன்”-இன் ஆறுவித உப்புக்கள் மந்திரித்துப்போன முத்திரைக் காய்களை மெதுவாகத் தூண்டி அவற்றைச் சரிவர இயக்கி ரத்தக் குழாய்களை சுத்தமாக்கச் செய்கின்றன. தினந்தோறும் ஒரு சிறு அளவு “க்ரூஷன்” உட்கொள்வது உங்களை முதுகு வலியிலிருந்தும் விடுவிக்கும்.

“க்ரூஷன்” உங்களை ஆரோக்கியத்திற்கும் ஆனந்தத்திற்கும் உற்ர உதவி

பிரபல நூல்கள் கடைபாச 'மகமாய் நூல்' கில் கொடுத்த மீதப் பணத்தைச் சேலா இரத்தொடா என்று கூடப் பார்க்காமல் பணத்தைத் தன் அழகிய நோடும் கையில் செலித்துக் கொண்டு படிப்பை விட்டுக் கீழே இறங்கினான். அவன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான் வெளிப்பத விட்டதைக் கண்ட 'மகமாய் நூல்' சிப்பந்திகள் உண்மையில் பிரயித்து விட்டார்கள். வான் கடைக்கு வந்துவிட்டால் ரீரோக்கிக்குத் தன் தன் புடையவனும் கீழே இறங்கினான்! அப்படி ஏன் அவனுக்குத் திருப்தி இராது. இப்படியப்பட்டவன் அன்று சேர்ந்த கடைபாச விட்டு வெளிப்பத பணத்தைக் கண்டு சிப்பந்திகள் பிரயித்துப் போனது உண்மையில் ஆச்சரியமாகக் கூடிய விஷயமாகும்.

வானிலே அவரத்ததற்கு ஒர் முட்டை வானம் இருந்தது. அன்று மாதச் சங்கத்தில் கடை இருக்கும் ஆண்டு ஒன்று விழாவுக்கு வான் தலிளம் வரக்கேண்டி இருந்தது. அதனால் தன்னை அவ்வாறும் செந்து வெள்ளை நோடும் வென்றும் என் பத தனக்குத் தன் நூல்கள் கடைபாச விட்டு விதாவில் விட்ட கடைத்தாகும்.

"வானி, ஒரு நூல் இருந்தால் கேட்டுக் கொடுக்காவிடுவான் இருக்கும்போதே அவர்களைக் கடைத் தெருவக்கு அனுப்ப வேண்டும்" என்று வரவேற்றுள் அவன் தாயார் மீதுபி.

"எப்போ பார்க்கிறதும் உனக்கு நூல் தாகும்" என்று முழு முழுத்துக் கொண்டு தன் அழகிய நோடும் கையில் திறந்து, அதிலிருந்து ஒரு நூல் கொடுத்தால் கையில் இருந்ததன் தன் தாயாவிடம் கொடுக்கப் போனான் வானி.

என்ன ஆச்சரியம்! அதன் சிறிதளவு வெள்ளை வாக இருக்குமிடத்தில் "வானி என் வந்தி."

- தாது" என்று வழுதி விருந்தது. உண்மையில் அதைக் கண்டு பிரயித்து விட்டான் வானி. நேரம் இவர் அவ்வாறு தாத்தக்கு வந்து விட்டான்! அதன், இந்த நோட்டு எப்படி என் கிடம் வந்தது. இம்மாதிரி பலவகை எண்ணக் களம் மகத்தைக் குழப்பிக் கொண்டு இருந்தனர். அதன் அது மையம் மேலும் மகத்தை உடைத்துக் கொண்டு அவனுக்கு அவ்வாறும் இல்லை. வேறு ஒரு நூல் கொட்டு ஒன்றைத் தன் தாயா கிடம் கொடுத்த விட்டு, மாதச் சங்க ஆண்டு விழாவில் என் நோட்டுவண்டும் என் பதைப் பற்றி என்ன ஆரம்பித்து விட்டான்.

விட்டுவிட்டு தன்மனு ஒரு பெரிய கம்பெனில் விட்டு மாடுதேர். மாதம் பிறந்தால் கொடுக்காத நூல் பக்கம் கொட்டுக்களை வான், உபவர், தன் குறி பெண்ணு வானிவைக் கட்டும் என்பது என் என்று தெரியாமல் வளர்ந்து விட்டார். வானியும் தன் அழகிய நோடும் வளர்ந்து விட்டான் என்று பெறுமீதம் அடைந்தானே தவிர, அவன் தன் பெற்றோர்களுக்கு வேறு ஒரு நோட்டாவும் தன்னை. வான் பத்த மனக்குக் கத்தார்க்குச் செவ்வதும், மான் வந்தவுடன் மாதச் சங்கத்திற்குச் சென்று "மென்னை" ஆடு வதமாவத் தன் எவந்தைக் கழித்து வந்தான்.

இப்படி அவமதிப்பிட்டுச் சென்று கொண்டு வந்த அவன் வாழ்க்கையில் தாது என் தாது மானி புத்தகம், திருச்செய்யப்பன்மீது இருந்த பி. ஏ. வழுதி பிட்டு கொண்டு வரும் மதுவாக்கு வந்திருந்தான்.

ஒரு நாள் வான், வானி வானில் உட்கார்த்து கொண்டு ஏதோ ஒரு வானில் படித்து கொண்டு இருந்தான். குறித வந்தி போன்று அவன்

பார்த்த அவர் அப்படியே கிதம்பித்து சிந்து விட்டார். ஏனெனில் அங்கு "ராமு என் காதலன் - வாணி" என்று எழுதி யிருந்தது. ராமு தன்னை மறந்து அந்த ஒரு ரூபாய் கோட்டை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு மிழைந்தான்.

இந்த நகரின் உருங்குடொடின. வானிலேன் கல் தூசி கொடை விழுமுறைதான் ஒருபட்டது. ஏதோ சித்திரையில் ஏதோயுள் வந்துகொண்டிருக்கிறான் யானை. அவன் பின்னால் ஒரு வாரி வேலமாக வந்து கொண்டிருந்தது. வாரி புதைவாரி தோரன் சத்தம் வானிலே சித்திரையைக் கவித்ததாசை தெரிபயிக்கும். வானை வட்டியம் செம்பாமல் கடு விதியேயேயே வந்து கொண்டிருந்தான். வாரி வெகுநேரம் வந்து விட்டது. எவ்வளவோ மூலம் மூலம் புதைவாரிகள் வானை சிறுத்த முடியவில்லை. பயன்பாடு சித்திரைகள் வானை சிறுத்தவென வந்து இருந்த இடத்துக்குப் பத்தடிக்கு அப்பால் வாரி சித்திரை. அதற்குள் வானை ஒரு வாரிபன் குழந்தை போலத் தூக்கிக் கொண்டு போய் அவனாக கம்பாத்தி விட்டார். உயிர்த் திரை மாக மிதித்த அந்த வாரிபனுக்கு வாரி கூற அவன் முகத்தை சித்திரை பார்த்தான் வானை. அவன் வேறு யாருமில்லை. என்சைத் ராமுதான். அவனாகப் போ முடியவில்லை. ஆனால் அவன் கண்ணுப் பெண், அவன் உன்னம், உடல் எல் வான் பெண். அகமும் மூலமும் மலர அவனுக்குப் போமல் பெண் வாரி கூறினான்.

ராமு மட்டும், "விதியில் தூக்கிதையாக எட்டிக் கொண்டு" என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றான். அவன் உன்னம் ஏதோ ஒரு புது இன்பத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

இந்தச் சம்பவங்களின் செயல்கள் விட்டு வானில் சிந்து கொண்டிருந்த வானிலேன் தகப்பனுர் பார்த்து விட்டார்; வானை விட்டை அடைந்த தும் "என்ன, வானை! ஏதேனிலேன் கண்ணில்லா இல் எட்டிக் கருகிறேன்! இப்பொழுது அந்தப் பிள்ளை இப்பொழுதில் உன் கை கைவாழ் விருக்கும்!" என்று கண்டித்தான்.

அப்பொழுதுதான் வானிலேன் விட்டைத் தான் விட்டு சென்று கொண்டிருக்கும் ராமுவைக் கண்டிப்புக் கூப்பிட்டார் அவன் தகப்பனுர். ராமு தப்பிவிடாமல் அங்கே வந்தான்.

"உன்னே வர, தம்பி! சிறை என் வாரி தில் பார்ப்பு வார்த்தைகள். சி மாதிரித் துத்தச் சம்பவத்தில் இருக்கிறாயிட்டு...!" என்று இருந்ததா போல் சென்றார்.

"என்ன, வாரி! இந்த அந்த உதவிக்க ஆபத்தான சம்பவத்தில் சென்ற விட்டை அப்பறம் மணிதான் என்று சொல்லிக்கொண்ட என்ன இருக்கிறது!" என்று கேட்டான் ராமு.

பிறகு, இவரும் பல விஷயங்களைப் பற்றி வேறு வேறு பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

வானிலேன் தகப்பனுர் மெதவாக அவனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டான். முடிவில் "காங் வட்டியம்" என்று ராமு கேட்டபோது "கொஞ்சம் இரு, தம்பி! என்னை சம்பந்திட்டுவிட்டுப் போக வாயில்" என்று கூறி வானிலைக் கூப்பிட்டுக் கவனிச் சொன்ன கருவ்படிக்க கூறினார். ஒரு தடவை ராமுவைக் கண்டித் கண்ணில் பார்த்துக் கொண்டே உன்னம் சென்றான் வானை.

வினாக்கள் கதைகள் வளர்ந்துவரவேண்டும். வானிலேன் தந்தைக்கு ராமுவைப் பிடித்து விட்டது. எப்படியாவது இந்த விழுமுறைக்குள் வானிலேன்

அம்மா!—என்னை, மாமாமை எழுப்பி இருக்கிறேன்? அந்தத் தங்கும்போது எழுப்பிக் கூட்டாது!
தாய்மார்:—இக்கூட, அம்மா! மாமாமைத் தேன் கொட்டி விட்டாது! அந்தச்சைத் தான் எழுப்புகிறேன்.

எப்போதாவது முடித்து விட வேண்டும் என்று நினைப்போடு இருந்தான். ஒரு வார விழுமுறை பெற்றுக் கொண்டு திருச்சிக்குச் சென்று ராமு வின் தந்தையார் பார்த்துப் பெண்கள், மறு முகத்தத்தில் வானிலேன் ராமுவிற்கும் வேறு விமரிசையாகக் கவிவாணம் உட்கிறது.

இவர பாய்போல் போய்ந்து கொண்டிருக்கிற து. வானிலேன் ராமுவின் மொட்டை மார்பில் உட்கார்க்கு கொண்டு இருந்தான். "இதோ பார், வானை!" என்று தன் கட்டைப் கண்ணிலிருந்து ஒரு ரூபாய் கோட்டை எடுத்துக் காண்பித்தான் ராமு. அங்கு "ராமு என் காதலன் - வாணி" என்று எழுதி யிருந்தது. அவன் ஆச்சரியத்தில் ஒரு சிறிதும் கெட்டாய் போய் உட்கார்க்கு விட்டான். இதே தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு "அது சரி! இது கண்ணுக்கு எப்படிக்கி கெட்டத்து!" என்று கேட்டான்.

"அந்தச் சி புத்தகக் கடைக்குக் கொற்போது என்னும் அப்போதுதான் ஒரு சாக்கடைவைத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று வந்தான். வந்ததற் காகக் கிவ்வதா மாற்றினேன். அந்தப் புத்தகக் கடைக்கு தான் இந்த ஒரு ரூபாய் கொட்டு கெட்டத்து!" என்றான் ராமு.

வானை தன்னிடம் இருந்த ஒரு ரூபாய்க்கொட்டை எடுத்துக் காண்பித்தான். ராமு அதைப் பார்த்துப் புல்லுறுவல் புத்தான். பிறகு, "உனக்கு எப்படி இந்த ஒரு ரூபாய் கொட்டு கெட்டத்து?" என்றான்.

"அதுவா! 'மாண்பு மருவன்' குறளிக் கடைக்குக் கொடுத்தார்கள்! இது உன்னை முன் ஏதோ ஒரு தானே!" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்!" என்றான் சித்திக் கொண்டே.

வானை அந்த இரண்டு புது ரூபாய் கொட்டுகளை புது தன் மனையினில் வந்தது விட்டு, "இதோ பாருங்கள்! இந்த இரண்டு ஒரு ரூபாய் கொட்டுக் கிவ்வதா புத்தகமாக வைத்துக் கொண்டுப் போகிறேன். இதுதான் நான் வந்தச் சித்திக் வைத்தது!" என்று கூறிவாணமாய் புல்லுறுவல் புத்தான்.

இந்த இரண்டு தம்பிதனுக்கு இடையில் சித்திக் கூடாது என்று சிவப்பது பிவாணம் புறந் சித்திக் மெதத்துக்குக் மறைந்தான்.

தலை வலியா ? !
 விரைவில் 2^{ஆவது} ஆவ்வா
 விலைகள் சாப்பிடவும்

ASPRO

அவனுக்கு ஆனந்தம் அளிப்பதற்கு
 கையோடு ஒரு புட்டி வைத்திருங்கள்

நுரத்தத்து வலிப்பு
 கொடு இரத்திடுப்ப
 தவி அகல் தந்தையா
 விடுக்கோம். நுரத்த
 தந்தையா பிடுப
 தவி தாயாகும் த
 தந்தையா பிடுக்கோம்.

சுரைப் ஸிரப்

தயாரிப்பாளர் :

த. கமலா இண்டஸ்ட்ரீஸ் & லெடர்ஸ் எயரேட்டர்ஸ் லிமிடெட், மகேசுவரம், பெங்களூர்

விநாயக சங்கரம் :

பெங்களூர் & கம்பெனி லிமிடெட், தயார் பெட்டி. தெ. 63, சென்னை

3 வாசனைக் கலாரத்தனங்கள்
கம் கம் ஜவாஜ் • கம்பால் • கமகர்
அகார்பத்திகள்

டி. எஸ். சுகந்தாலயா,
 வாசனைதிரவிய வியாபாரிகள், செங்களுர்-2

"இவ்வேகம் தான் எத்தப் பத்தவத்தக் குப் போகப் போவதற்கு!"
 "உன் வேகம் தம்ப குடியாது!"
 "போவதில் இருக்கிறேன். உன் பத்தவம் எட்டுகிறேன்!"

மேலே அவனுக்கு இங்கு, ஒருவருக்குமே கெட்ட காதல் தனிப் பேரே தவறுக்குக் கெட்டது விட்டதைப் போலவே என்னி மெழுக்தான் சொல்லி.

புதுவாசு பத்து மாதத்தையும் கடந்த காலமாக விரலிட்டு என்னிடம் கொண்டிருந்த விட்டுப் பிறகு மணி, கீழிடம் காலமாகவும் அது விடும் கிணமலில் வந்திருந்தது.

உயிர்போரும் கோவையும் பொருட்டிடுத்தாமாகி தன் செல்வத்தைக் காணத் துடித்ததோடொன்றாகி தன் அவன் மனம், நேரம் வந்தது. எதிர்பார்த்த கால அளவும் தாண்டியிடவே பெரிய பட்டை அளவுக்கே வேண்டிய கிண ஏற்பட்டு விட்டது.

முடிவில் ஆப்பிரைவுச் செய்த குழித்தலை— இங்கு உயிரற்ற குழித்தலை எடுக்க வேந்தது. இத்தல் உயிர்ப்பத்தில் அவன் உயிர் பிழைத்ததே மறு பிறவி என்றால் பளி. ஆனால் அவனுக்கு ஏன் தன்னுயிர் மட்டும் பிழைத்ததோ என்று ஆகுத் துயரமாக இருந்தது.

குழித்தலில்லாத வாழ்க்கை வாழ்வே முடியாதே தவறு ஏன் உன் காலக் ஆக அவன் இறப்பதை அது அதுவாய் அக்கேத் தொடங்கியது. வேதம் போலிசைவிலுள் மட்டும் அவன் உடம்பு நேரவாயும் இருந்தால் அவன் காலம் வந்திடக் கொடுத்திருந்த மருத்துவனிலேயே உடம்பு நேரி எழுந்த உடம்பு விருப்பாக.

அவன் விசைம் அவன் வாழ்க்கையைக் காப்பாக அடிக்கப் போவது தெரிவித்ததால் ஒரு வேளை தன்னைத் திருத்திக் கொண்டிருப்பான்.

ஏற்கெனவே கட்டப் பிரவத்தாகக் காத்த போலிருந்த அவன் உடல் உணர்ந்ததைக் குறை வாடும் கவலை என்றும் கார்பாலும் போக்கு அக்கேத் தொடங்கியே விவாதிசின் உருவாக எழும்பும் தொழுவாக மாறி வந்தான்.

தன் உயிர்க்கு மீதும் வைத்தலம் செய்து அது துப் போவ அவன் காலம் அவனைக் கண்டிட்டு

விட்டான். தன் எதிர்பாரக் இவற்றையெல்லாம் இங்கே மறுமலம் செய்து கொண்டான்.

பிறகு இடத்து ஆதாய நேர அவனதுக்கு எழுதி அனுப்பினான். எங்கே அவன் தாயார் படுத்திய கொடுமைகளை மனத்தில் வைத்துப் பொருகிவிடத் தான்வான் மனவி உத்தரப் பத்தவம் காக்கா வைத்து இடத்துக் காட்டிக் கடும் காலத்து விடவே தாயும் மனமும் மட்டும் தனிக்குடித்தான் வைக்க வேந்தது.

செல்வத்தில் தாயர் வயதான கெட்ட மனமில் ஆதாயத்த கிணவை என்னிபென்னி ஏங்கிவே அவரும் கெட்டவைப் போட்டு விட்டான். அது தவறு தனி வாழ்வு கடத்தலிடக் செல்வத்தில் பாதையிலே கிண தவறுகாக பாது குறிக்கி விட்டிருந்தான். பாது வேறு பாதுமலம், செல்வத் தில் காலவகை மனத்து கொண்ட இவைய மனவி பிழைக்கிவிட செல்வம் புத்தவம்.

காலவகை மறுமலம் செய்து கொண்டான் என்பதைப் பற்றிக் கோவிப்பாட்டிருந்தானே தவிர அதன் பின்பு அவர்களைப் பற்றியோ அவர்கள் குழியத்ததைப் பற்றியோ செல்லம் என்னிதர் செய்தியும் அறியான்.

இருதிருப்பென்று ஒருவன் அவன் விட்டு வரவில்லை ஒரு வாரியன் வந்து கிணவான். "வாரியர் கீ" என்று கேட்டு முகப்பாவே "என்றைத் தெரிவ விக்கியா பெரியமலர் வந்ததான் உங்கள் மகன் பாது" என்று உரிமையோடு கூறிக் கொண்டே பாய்விதி விட்டிருந்து கட்டினான்.

அவனுக்குமே! என்ற காலத்தில் ஒருவே, "கீ...கீ..." என்று தடுமாறினான் செல்லம்மலன்.

"என் முருகோம் பிணவின் மகன் பாது. உங்கள் மகன். கீழ்ப்பத்தில் தான் தெரிந்து கொண்டே, கிணக் உயிரோடிருப்பதை, பார்க்கும் போகலாமென்று வந்தேன்" என்று கூறிய கமத்தலி ஆகிய போய்க் கிறித்துப் பார்த்தான். உயிர்ப்பு உணர்ச்சியால் வந்தையும் உயிர்ப்பாய்க் கவனித்து அவன் முகமொரு அங்க அலையினும் தன் காலவகை பிழைப்பைக் கண்டு பூரித்துப் போனான். கிணவித்த கிணவின் கிண அவன் அவனுக்கு என்னித மறுமலாறி அளிப்பதெனவே தெரிவாய்க் தடுமாறி கிணவான்.

அதன் பின்பு பாலுறை வந்து போய்விட்டான். அப்படி வந்தபொது தான் அவனுடைய கீழ்ப்பக் கிணவின் போய்க் தவறு வாழ்க்கை வரவாது முழுமைதையும் விக்கிக்க கூறிவிட்டதான்.

பெரியமலரின் கோக கிணத்ததைக் கெட்டது முதுகி அவன் மனம் பண்பல் என்னக்காலக் குழியித் தனித்தான். ஒரு பெண்ணை அபிவாய மனவித் தனித்தெட்ட பாதையில் மனது கான் என்ன கிணவத் அவன் கொடும் குறுகலாக. அப்படியாகத் தனித்தலின் முகத்தில் கிறித்துவும் கிறிப்பாதலையுட்க் தனிவாக வந்திகத் தொடங்கி விட்டான். அதோடு அவன் மனம் திருப்பி அடைவக்கிண. தன் பெரியமலரைக் கொடுமைப் படுத்தியவர்களை வெல்லும் பரிக்குப் பரி வரக்கே குறிப்பது அவன் மனம்.

"பெரியமலர், உங்களுக்கு ஒரு கவோதான் இருப்பதாகக் கூறிவிட்டேன்! அவர் எங்கிருக்கிறார் தெரியுமா?" என்று கேட்டு வைத்தான் பாது.

"இங்கிருந்து பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள கிராமத்தில்தான். அங்குக்குக் கூடக் கல்பாதத் துக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறது. அதற்காக வாதுக்கு அகிண கொண்டிருப்பதாகக் கேள்வி."

அப்பொழுது அவர் கேள்விப்பட்ட விஷயம் அவர் மனத்துக்குச் சரிவரப் போகாமலாய் நெடிச் சென்றது.

"அப்படியா?" என்று கேட்டவர் சிறிது நேரம் பயமாய் சித்திரத்தில் முழுவீழ் போனார். "ஏன் பெரியம்மா, அந்தப் பெண்ணை ஏன் மணந்த கோண்டாய் கங்களுக்குச் சந்திரனும் தரவே?" என்று கேட்டார்.

"கருங்குடி சாத்திரம்! என்று கேட்டது போனதற்குக் கிறதப்பா, உன் கேள்வி, என்ருக்குக் கூட உன்னைப் பார்த்தது மூலம் அந்த சித்திரம் தான். ஆனால்..."

"ஆளுமென்ன, பெரியம்மா! அப்பாவிடம் உரி வானே முடிந்ததுவிட்டு வந்த விடுகிறேன். விவரம் மட்டும் எழுதிச் செலுங்கன்" என்று கேட்டு வரங்கிச் சென்றார்.

அங்குமாமல் திரிவாமல் வரன் தானாகவே விட்டு வரவில்லை வந்து முடிந்ததை நீண்டது உன்மேல் மெழுகைச் செல்லவில்லை. தம் மகன் குழந்தையின் அழிந்தபடி எந்தப் பெண்ணுக்குமே இருக்க முடியாதென்று மனைவியிடம் ஆவிரம் தட்டைய உரிச் சென்றார், அதுவும் தன் தங்கை யின் பிள்ளைகளை! அவள் பிள்ளையானது என்ன அவள் சகலத்திலும் பிள்ளையானது என்ன! எவ்வாறு இன்றுதான் எப்பது அவரது அப் பொருளை வெள்கித்.

அவள் பிள்ளைக்குத் தன் பெண்ணைச் செல்லுப் பதற் குறும் - இவ்வீய் தங்கைக்குச் செல்வ தீமைக் குப் பரிசுதராமலும் இருக்குமென்பது அவரது உள்முற என்னும். அதை வாய்விட்டு மனைவி யிடம் கூறிவிட்ட முடியுமா!

அவளுக்குத் மாய்சித்திரம் பிள்ளையாண்டா லீடம் பரம் இருப்பி. கண்ணுக்கு வட்டணமாக இருக்கிறதோடு பட்டத்து உத்திரியாகும் என்று ஒன்றுமும் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்தப் பட்டம் செல்த வகையிலும் மொடியிலும், மேலும் ஆதி காலில் மலியைச் மணலுக்கு அகிர்ப்படியாக வாரிச் செலுத்தும் போலும் கஷ்டப்படுத்தி விட்டான் என்று வருத்தப்பட்டதற்கு, இப் பொழுது தன் மகன் அந்த விட்டியைப் போல் அந்தப் பொருளில் ஆர்ப் போனதன் என்பதை நீண்டது குழவரது இருப்பி அடைகிறிருக்க அவர் மனம் அதற்காக வேறும் அந்த விட்டியேயே கெய்தும் முடிய வேண்டுமென்று பட்டதரவு பட்டார்.

"பெரியம்மா! அந்தப் பெண்ணையே தீயா லீத்து விட்டேன். இப்பொழுதுதான் என் மனம் திருப்தி அடைந்தது" என்று உரிச் சென்றே அங்கிருக்க கட்டிலில் அமர்ந்தான் பாது.

"உனக்குப் பெண் செலுக்க பார்த்தான் மறுகெப் போனதற்கு! அப்படியே இருந்தப் பெண் முடியா விட்டால் கூட வேறு பெண்ணை அப்பபாது என்ன!" என்று கேட்ட செல் லம் ஒரு கணம் அந்தப் புஷ்டியோடு தன் சகலத்திலும் மகன் பாதுகையைப் பார்த்தான்.

"வேறு பெண் கெட்டக்கும், பெரியம்மா! ஆனால் பழி வரக்கும் சகலத்தையும் கெட்டகாது அவ்வா" என்று பாது கூறவும் செல்லம் திருக்கிட்டு சிங்கும்.

"என்ன செல்கிறாய்?" என்று தருமரீதி விழித்த பெரியம்மாவைக்கு ஆறுதலாகவும் முறையில் ஆத்திரத்தோடு பேசினார் பாது.

"ஆமாம், பெரியம்மா! உங்கள் கஷ்டத்தையும் தனிமையையும் பழித்துக் காட்டிய அவர்கள் பெண்ணை ஏன் மணந்த கோண்டு அவன் வரமு

கெட்டவர்களைப் பழி தீர்த்துக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்று பாது உரிவதைக் கேட்டதும் துக்கி வாரிப் போட்டது, செல்கைத்து.

"அதென்னாம், உடரப்பா! பெண் பாவம், ஒருபொழுதும் கவியா விட்டாது!"

"பாவமாவது புண்ணியமாவது. அவர்கள் பரவ புண்ணியம் நீண்டது வட்டி செல்கைத்தார்! பெண் பாவம், இப்படி செல்கைத்தேன். அப்படி, வரவும் உங்கள் பெண்ணிடமிலாம்! உங்கள் பாவம் அவர்களின் கயிமா விட்டுவிடுமா!"

ஏதோ பேசினார் பாது. ஒன்றுமே பதிலாகில் அவன் மனத்தில். "தன் அக்கனனின் பெண் வரமு கெட்டபாடு வரங்குக்கை முழுதும் அவனிடையுதர! கூடாது; கூடவே கூடாது. அந்தக்குச் காணம் காமாவே இருக்க வேண்டுமா! வரவே இரு என்று சொன்ன!" என்று மனம் கெய்கிறது. எப்படியும் இரக்கம்வரணம் வட்டகாமம் தடுத்த விடவேண்டியது தான். தன்னுடைய கடமை என்ற எண்ணம் உத்தவே காலம் தாழ்த்தாமல் கடமையைச் செல்ப விதார்த்தன். வேன்மம் பெருகிப் போகுமார் அண் போட்டத தடுத்த விடக் கருதி விஷயத்தைச் கருக்கமாத் எழுதி அக்கனனுக்கு அனுப்பினார்.

"உன் கண் தங்கைக்கு இருக்கும் துர் எண்ணம் வரக்குமே இருக்க முடியாது. தான் கெட்டது மயிலாமல் ரீதி வரமுமும் கெட்ட மாட்டாமல் தடவிகல் செல்கிறேன்!" என்று வரை மாசி பொழித்த கோண்டிருந்தான் கோண்டில்மம் பிள்ளையின் மனைவி கஷ்டப்பாடுமார்.

"கூட ஏன் கயிமா குதிக்கிறது! ஏதாவது விவரம் மிலுவாமல் என் தங்கை எழுதாது!"

"தங்கை விஷயத்தை அக்கனன்தான் மெய்க்க கணும். அக்கனன் மகன் கல்ய இடத்தில் வரங்கி

யானோது: தன் அப்போதே தீர்த்தேன்! பொருளின் மேல் 'கயம்'கன் அருககி செல்கு, அதன் மனதில் அசைவோடு வேத்திரிப் போட்டுக் கொண்டு ஆனந்தமாத் வேல் செய்வாமல் உட்காத்திருப்பீர்கள் என்று!

கனம் பட்டு கங்குல இருக்கலாமா என்ற பெட்ட எண்ணம் வேறொன்று!" என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டிருந்தான் ஈசர்லிவாள்.

தன் விவாக விஷயமாகக் கலந்து பேச வந்த பாது தற்செய்வாக அவர்கள் சம்பாஷணையைக் கேட்க நேர்ந்தது. விஷயம் முழுவதையும் அறிய முடிவாகவிட்டாலும் பெரியம்மா ஏதோ கடிதம் எழுதி விடுக்கிறார்களே என்பதை மட்டும் அவளுக்கு அறிய முடிந்தது. அந்தக் கடிதம் என்னவா விடுக்கலாம். ஒருவேளை தன் கல்யாணத்துக்குத் தடையாக எழுதி அனுப்பி விடுக்கலாமோ! அப் படித்தான் கவனிக்க முடிந்தது. அவர்கள் சம்பாஷணையின் மூலம். வந்த காலிட தெரியாமல் அவ் விடம் விட்டாகண்டு கோரகத்தன் பெரியம்மாவின் விட்டை ரோக்கி நடத்தான்.

"உங்கன் அண்ணாவுக்கு நீங்கள் ஏதாவது எழுதி விடுகிறா, பெரியம்மா!" என்ற கேள்விபடல் உங்கே துறந்திருந்த பாதுகையைக் கண்டு திசைத்து விட்டான் செல்வம்.

"ஐயோ! யார் சொன்னது!" இவனுக்கு எப்படி அது தெரிந்தது என்ற போசனியில் ஆழ்ச்சி தது அவன் மனம்.

"என்னிடம் மறைக்க வேண்டாம், பெரியம்மா! நான் அங்கிருந்த சமயம் உங்கன் கடிதம் கிடைத்தது. ஆனால் என்ன எழுதி இருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்து விடுங்கள்" என்று பாது கூறி முடிந்ததும் ஒரு வித முடிவுக்கு வந்தான் செல்வம்.

இனிமேல் மறைத்துப் பணியில்லா என்று உண்மையைக் கூறத் துணிந்தான் செல்வம்.

"அப்பா பாது! நீ என்னை எப்படி சினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? என் செவ்வகமாக என்னை வெறுத்து உதறித் தள்ளினாலும் சரி. அவ்வாறு ஒரு பெண்ணின் வாழ்வு பாழாவதை அறிக்கும் அமைதத் தருக்க மூலம் செல்வாணிக்குக் என்னும் முடிபுளியில். உம்மால் உதவி செய்வ முடியும் என்று தெரிக்கும் சம்பாஷிடுக்கதான்

அது மனிதத் தன்மைக்குப் புறம்பானது என்று என் மனத்துக்குப் பட்டதாய் கனம் செல்வ வேண்டிய கடமையைச் செய்து முடித்து விட்டேன். என் அண்ணனின் பணியி என்னை ஏனாவம் செய்து என் மனத்தைப் புண் படுத்தினான் என்பது உண்மையான. ஆனால் அதற்காக ஒரு குற்றம் மறவாத அவர் பெண் தண்டனை அனுபவிப்பதை என் மனம் ஒப்பவில்லை. ஆகவே விஷயத்தை அவர்களுக்கு எழுதி விட்டேன். அதற்காக நீ என்னை மன்னித்துவிடு. மன்னிக்கத்தான் வேண்டும். உன் பெரியம்மாவின்மீது உண்மையான அன்பிருக்குமாயினும் நீ மன்னிப்பாசெய்தே எதிர் பார்க்கிறேன்" என்று கூறினான் செல்வம்.

"மன்னிக்க வேண்டுமா! நீங்கள் அல்லவா பெரியம்மா என்னை மன்னிக்க வேண்டும்! உங்க ளுக்கிருக்கும் பெருந்தன்மையில் ஒரு தனி எனக் கில்லாமல் போய்விட்டதே என்பதுதான் என் வருத்தமெல்லாம். உங்களை அடைவதில் செய்த அவர்களே சீர்களை மன்னிக்கத் துணிந்து விட்ட பிறகு என் மனம் மட்டுமே அப்படியே இருக்குமா, பெரியம்மா! என் போக்குக்கும் அனுசாரனை காட்டி என்னை மிகுமையாகமல் மனிதனுக்கிய பெருமை உங்களுடைய சாரும், பெரியம்மா" என்று கூறிய பாதுகை அன்பும் ஆதரவும் பொங்க ரோக்கினுள் செல்வம்.

"எப்பொழுது தவறை புணர்ந்தது மனம் இருந்து இருமோ அப்பொழுதே மனிதர்களாகி விடுவீரேயும் பாது! நீ மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. பாது! பெரிய பெண் விட்டுப் போகாமல் அவளையே நீ மணந்து நீங்கள் கைவாழ்வு வாழ்வதைக் கண்ணால் காண வேண்டுமென்பது என்று ஆவம். நீ விருப்பினால்..."

"என் விருப்பம் என்ன பெரியம்மா! உங்கன் விருப்பம் எதுவோ அதுவேதான் என் விருப்பமும்" என்று பாது கூறிவிட்டே அப்பொழுதே அந்தச் சந்தோஷச் செவ்நிறை அவிக்க அவ்வான் விட்டைத் தேடிப் புறப்பட்டு விட்டான் செல்வம்.

பம்பாயில் புது ஆஸயம்

கடக்கு பம்பாயில் உள்ள ஆஸ்திக சமாஜம் ஸ்ரீ சாமச்சந்திர ஸுந்தரி சின் ஆஸயமாக மாறி விடுவது அங்குள்ள பக்தர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கிறது. மேற்படி சமாஜத்தினர் 1924-ல் வகுைத்திருந்து கை, காலசார, சமுதாய அபிவிருத்தி அறையங்களில் ஈடுபட்டு பன்னேர குடைய தன்மதிப்பாக்கும் பாத்திரமாகி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப் போது சமாஜ மண்டபத்துக்குள்ளேயே கல்பகிருதாந்தை திரிமாணித்து, அதின் ஸ்ரீசாமர், சிதை, கங்கமணி, ஸுதுமார் விக்கிரகங்கள் பித்தியை செலுதிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இத்தப் புனித முயற்சிக்கு கார்த்திகைமீகாடி வீடம் ஸ்ரீ ஸுதந்திர சங்கராச்சாரிய கவரமீகனின் ஆசீர்வாதமும்கிடைத்திருக்கிறது. மார்ச் 2-த் தேதி ஆரம்பமாகி புன்ன பிரதிக்ஷை தையபனம் 23-த் தேதி ஸ்ரீசாம தயாமி யன்று முடிவுறும்.

சாந்திர சத்தாகா மகா மகோபாசயாய பன், அனாத்கிருஷ்ண சாந்திரிகள், சாந்திர சத்தாகா பண்டித சாஸ்திரி, ம. வெங்கட்டகவா திக்ஷி, முத்திய பிப்பா பண்டிதர்களின் மேற்பார்வையின் கீழே, சாந்திர ஆஸயம் களின் படி செல்ப ஸ்தூதரம் தேதி குர்பார்ப்பேக தையபனம் நடைபெற்றது. அதை ஒட்டி இருபத்திரண்டாம் தேதி புது வந்தத் தேயபனம் நடைபெற்றது.

நாள் முழுவதும்

உயர்
மேலிடிக

புத்துணர்ச்சி

மீதப்படுக

அளிக்க...

இரவு

குழுவாய்வு நேரம் தொடர்

ஹிமாலயா புகை

வெளடர்களை

உபயோகியுங்கள்

இரவு நேரத்திலும் இரவு நேரம் தொடர்

ஹிமாலயா புகை உட்கு வகை போதுமானதெனினும்
உருமத்தைப் பாதுகாக்கிறது.

இரவு நேரம், மீத, உயர்மேலிடிக இரவு நேரம் தொடர்

KBP, 6-X30 TM

[illegible]

மருந்து எங்கே?

கடகம்

நீர் புதிதாக அந்த ஊருக்கு மாற்றத
லாபிப் போனேன். குடிநீருக்கு வீடு வேண்டு
மென்று ஏன் அப்பா துறையு
பாக்கியில்ல. ஊரெல்லாம் சுவைகூட போட்
டுச் சலித்துப் பார்த்து. ஒன்றும் கிடைக்
காமல் அலுத்துப் போனேன். வீடு பார்த்தும்
என்னாலும் தானாகவே என்னை மருந்து
மூலிக் கொண்டது.

அப்பொழுதுதான் ஒரு சிறிய அநிர்ஷ்டம்
என்னைத் தேடி வந்தது. ஓட்டையில் சாப்பி
சாப்பிடப் போனபோதுதான். அங்கே ஒரு
வருக்கு எதிரில் உட்கார்கிறேன். அவரைப்
பார்த்ததும், அவரிடம் எனக்குக் குடிநீருக்கு
விடு கிடைக்காத குதறையைச் சொல்லி ஒரு
குரல் அழவேண்டும் போல் தோன்றியது.

எல்ல வேண்டும் எனக்கு அழுதவரையிலும்.
அதற்குப் பதிலாக, அவரைப் பார்த்து
"சார், இந்த ஊரில் எங்கேயாவது வீடு காலி
யிருந்தால், உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால்,
சொல்லுங்கள்" என்று துறியேன்.

"ஏன் காலிருக்கும் வீட்டுக்கே வந்து
விடுங்கள். எனக்கும் மாற்றலாகி விட்டது.
இன்றும் இரண்டு மூன்று காட்களில் போய்
விடப் போகிறேன்" என்று அவர்.

கண்ணில்லாதவன் கண் பெற்று, அடை
யும் இன்பம் என்று சொல்வார்களே, அதை
விடப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்ட இன்
பத்தை விவரிக்க வர்த்தகனிலும்.

அபேயப்பா, அந்த வீட்டை எனக்குக்
கொடுக்க அந்த வீட்டுக்காரர் என்னென்ன
தகராறு, கிராக்கி பண்ணினார் தெரியுமா?

அந்த வீட்டை வர்ணிக்கத் தொடங்கினால்,
இப்படி, அப்படி என்று எந்த உபமான,
உபமையங்களைக் கொண்டும் சொல்லிவிட
முடியாது. வீடு அந்தந்த அறத்த பழக,
ஒரு மாற்றி மாமாக்கள் கணக்காகத்தா
னிருக்கும். மறை காலத்தில் வீடுகளாம்
ஒரே ஒழுக்கு. வெவ்வேறு காலத்தில் ஒரே
புறக்கம். எந்த கிமிஷமும் கம் தனியில்
விழுந்து விடுமோ என்ற பயம் வேறு.

எனக்கு முன்பு குடிநீருக்கான ஒரு ஏக்க
ரிக்கையையும் சொல்லிப் போனார்.

"சார், ஏதாவது உபரே இருந்து சொத்
தென்று விழுகிறால், அவட்சியமாக இருந்து
விட்டாகிடுங்கள். இந்த வீட்டில் தேன் பயம்
அதிகம். இரவில் கையில் ஒரு டார்க்கிங் வீட்டு
இருப்பது எல்லது" என்று அவர் சொன்ன
தும், அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த என்
மனைவி என்னைக் கம்மா விடவில்லை.

"போயும், போயும் இதை விட்டுவிட்டு
பார்த்தீர்களே, சொல்ப சமீபத்துதான்
போய்க்கள்" என்று கூறி அவன் தன் தலையைத்
தொனில் அடிக்கடி இடித்துக் கொண்டான்.

"பேசுக்கும வீட்டில் வேண்டுமானாலும்,
இருந்து விடுவேன். தேசிருக்கும் வீடு
என்னால் பயம் இருக்கிறது. முதல் வேலை
யாக இதைக் காலி பண்ணப் பாருங்கள்.
இந்தக் குழந்தை குட்டிக்கடி வைத்துக்
கொண்டு, எப்படி இதில் காலம் தள்ளுவது?
கம்மைத் தேன் கொட்டி விட்டாலும் பாலா
யில்லை. குழந்தைகளைக் கொட்டி விட்டால்,
துடிதுடித்துப் போய் விடுவார்களே"—
இதைச் சொல்லும்போது என் மனைவி தடித்
ததைப் பார்த்தால், அவளைத் தேய்தான்
கொட்டி விட்டதோ என்று என்னிடம்
பயப்படும்படி வீசுத்தது.

"கமக்கென்று, புது வீடு கட்டி வைத்துக்
கொண்டு, 'வாருங்கள், வாருங்கள்' என்று
வேற்றிவை பாக்கு வைத்து அழைப்பார்களாத்
தான் காலும் தேடிச் கொண்டிருக்கிறேன்.
வாரும் கண்ணில் படமாட்டேன் என்னை
களை, ஏன் என்ன செய்வது? இதை
விட்டால், இதைவிட வேறு பழம் வீடு
கூடக் கிடைக்காது போயிருக்கிறதே! என்னை
என்ன செய்வச் சொல்கிறீர்கள்?" என்று
கொஞ்சம் கடுமையாகவே சொன்னேன்.

"சொல்லுகிறது என்னவாம், வேறு வீடு
பார்க்கிறது. கிடைக்காவிட்டால், கிடைக்குப்
போகிறது. எல்ல தேன் கடி மருத்தால்
வாங்கிக் கொண்டாவது வருகிறது. கையில்
மருத்து இருந்தால் ஆபத்துக்கு உதவும்.
கொஞ்சம் கைசியமாக இருக்கலாம்" என்னுள்.

"எல்ல வேண்டும் மருத்தோடு விட்டாரே,
உங்களுக்கு வேறு வீடு கிடைக்கும் வரையில்,
எனும் குழந்தைகளும், என் பிறந்த வீட்டுக்
கூடப் போயிருக்கிறோம். ஓட்டையில் சாப்பிட்டுக்
கொண்டு சகமாக இருங்கள்" என்று சொல்
லிப் பிறந்த வீட்டுக்குப் புறப்படாமல் இருத்
தானே, அதுவரை எனக்குத் திருப்திதான்."

குமாந்தா:—உம்முடைய கணக்காக நம்ம
வக்கீல் கேசரிங் ஆஜராக வேண்டும் என்றும்
அவரத்தின் சொட்டுக்குத் தனியில் ஒன்றும்
இன்னாமல் புறப்பட் விட்டார். பார்த்தீரா?
கட்சிசார் (சொபத்துடன்):—தனியே
ஒன்றும் இன்னாமல் சொட்டுக்குப் போனார்
அங்கே போய் கண்காணக குமா, போய்
போனாரே! எத்துமைய கேள் அக்கார
தொத்துப் போய் விடுமீ!

ஒருவர்:—குபா, அந்த என்ட் போதையைச் சீக்கிரம் ஒருநிமிசம் கொல்லிக் கொடுங்கள்! எனக்கு அகரையாட எலிசும் சிடிக்கணும்!

கடைக்காரன்:—சரிசும் சிடிக்க அது உபயோகம் படவதுக்கு! அதில் என்னைத் தான் சிடிக்கணும்!

வேறு விடு தேடி என் அலகித்ததான் பிச்சம். எந்தப் புண்ணியத்தையும் எனக்கு விடு தருகிறேன் என்று முன் வரவில்லை.

அடுத்தபடியாக, தேன் கடி மருத்து யாங்கு வதைத் தவிர எனக்கு வேறு வழியில்லை. நல்ல மருத்தாகப் பார்த்து வாங்கலாம் என்றாலும், நம்பிக்கையான மருத்து வியாபாரியும் கிடைக்கவில்லை எனக்குத் தெரிந்த இங்கிலிஷ் மருத்துக் கடைகளில் விசாரித்தும், என் கோரிய நல்ல தேன் கடி மருத்து கிடைக்காது என்பதுதான் தெரிந்தது. தெருவில் கூட்டம் கூட்டி, பாய்புக்கடி மருத்து, தேன் கடி மருத்து விற்கும் சாமத்தியக் காரர்களிடம் மருத்து வாங்கவும் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

இரயில் சாப்பிட்டு விட்டு, படிப்போம் என்று உட்காங்க்தால், “என்னமே போத் தென்று மீழே விழுந்தது. கொஞ்சம் டர்ச்சி கூட்டை அடித்துப் பாகுங்கள். தேனாக இருக்கப் போகிறதா?” என்று என் மனைவி பயம் காட்டி விடுவாள்.

போல்ப் பார்த்தால், பல்லி மீழே விழுந்து ஊக்கது கொண்டிருக்கும். இப்படி இந்தப் பல்லி எத்தனையோ தடவை விழுந்து, என் கணப் பயம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

அந்த எண்பா கொண்டதுதான் போய்விர, அம்வது ஏதாவது சத்தியத்துக்குக் கட்டுப் பட்டோ, எந்தத் தேனும் எங்கும் கண்ணில் படவில்லை. அந்த மட்டும் பிழைத்தோம் என்று காவிரித்தேன். ஆனால் என் மனைவியோ “இன்னுமா உங்களுக்குத் தேன் கடி மருத்து கிடைக்கவில்லை?” என்று என்னைத் திணறும் எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மறுபடியும் மருந்தைத் தேடிவருகிறேன். ஒருநாள், எனக்கு மிகத் தெரிந்த மருத்துக் கடைக்குப் போயிருக்கிறேன். “தேன் கடிக்கு சிவாரணம். கைகண்ட மருத்து” என்று கொட்டை அச்ச எழுத்துக்களுடன் தொல்லை போட்டு என் கண்ணில் பட்டது. சஞ்சிவி

மலைமுகி கண்டவன் போல எனக்கேற்பட்ட மழிச்சினைப் கொல்லி முடியாது.

ஒரு ரூபாய் கொடுத்த மருந்தை மனத் திருப்பியோடு வாங்கிக் கொண்டேன்.

அந்த மருந்தைப் பார்த்த என் மனைவிக்கு ஏற்பட்ட மழிச்சி எல்லையைக் கடந்து, அதற்கு அப்பாலும் போய்விட்டது.

ஒரு நாள் இரவு, சாப்பாடு முடிந்து, என் கவரான்யமாய்ப் பாதியில் விட்டு வந்த காவலி மறுபடியும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மருந்தைக் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவன் மட்டும் கைமயலதையில் ஏதோ வேலுவாக இருந்தான்.

திடீரென்று என் மனைவி “உன்” கொட்டுவது என் காதில் வந்து விழுந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அவன், “அப்போடி, அம்மோடி, உன், உன், ஸ்யோ, அம்மோடி” என்று அவநிபதைத் கேட்டு, நான் எழுந்து போனேன்.

“என்ன, என்ன?” என்று பரபரப்புடன் கேட்டேன், “காலி உன்டு கிரானில் தேன் கொட்டி விட்டது. பாரும் தேன்” என்று அழ ஆய்வித்து விட்டான்.

“இரு, மருத்து எடுத்து வருகிறேன்” என்று அலமாரியில் போல்ப் பார்த்தேன். மருத்து சீசா காணப்படவில்லை.

“எங்கே வைத்தாய் மருந்தை?” என்று என் மனைவியிடம் கேட்டேன், “அங்கே தான் வைத்தேன். சீயாகப் பாகுங்கள்” என்று கத்தினான்.

அலமாரியில் ஒரு இடம் பாக்கி யில்லாமல் தேடினேன். அதைறியிடும் தேடினேன். கடைசியில் ஒரு மூலையில் அந்த அருமைத் தேன் கடி மருத்து சீசா உடைந்து கிடந்தது.

“என்ன இது, மருத்து சீசா இங்கே உடைந்து கிடக்கிறது! இது யாச் வேலை!” என்று இரைந்து கத்தினேன்.

“நினைப் பையன் சீறு, சீயாந்திரம் அலமாரியைக் குடைந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய வேலை போல இருக்கிறது” என்று அவன் உன் போட்டுக் கொண்டே.

“இரு, டாக்டரிடம் மருத்து வாங்கி வருகிறேன்” என்று என் டாக்டரிடம் ஓடினேன். டாக்டர் கொடுத்த மருந்தைப் போட்டேன். அவனும் “உன், உன்” என்று போட்ட சத்தத்தை சிறுத்திக் கொண்டான்.

கல்ல தேன் திது! மருத்து விட்டில் இல்லாத யகார்க்குப் யதாயும் கொட்டவில்லை, மருத்து வந்தவுடனும், தன் கைவரிசையைக் காண்பித்தது. தேன் அந்த மருந்தைப் பரிந்தா சேய்று பார்த்த சினைத்தக்தா மன்னமோ? எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்த மருத்துக்கும் என் சாமத்தியத்துக்கும் என் மனைவியிடம் நல்ல பெயர் வாங்க முடியாமல் போய்விட்டதே என்று வருத்திசோன்.

அது நல்ல மருத்திதா, இல்லையோ மறுகாணே திண்ணொரு சீசா வாங்கிவிட்டேன். மேலும் ஒரு ரூபாய் தன்ட்ம்!

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

53. சந்தேக விளக்கம்

வேலை: வயிற்றில் அலிசைக் தொத்தரவு உள்ளவர்கள் எந்தெந்த ஆசனங்களைச் செய்யலாம்? உணவுப் பத்திரமுண்டா?

பதில்: இந்த வியாதி ஆசனங்களைக் குறைமனையுமேனாலும், முகிசையால் உணவுப் பத்திரம் கட்டாயம் அனுசரித்துத்தான் வரவேண்டும். முகிசையால் வாயுவை உண்டாக்கும் ஆசனங்களைச் சாப்பிடக் கூடாது. காரம், மசூரிகள், பெருங்காயம், கருகு தானியப் பருதிய உறுத்தும் வஸ்துக்களைச் சேர்க்கக் கூடாது. புனிக்குப் பதில் எலுமிச்சை சேர்க்கலாம். நெய், எண்ணெய் முதலியவைகளால் வெக்த, பொறித்த பலகாரங்களைச் சாப்பிடக் கூடாது. ஆறியில் வெக்தது சாப்பிடலாம். முழுத் தவிட்டுடன் கூடிய அரிசியைக் கஞ்சி வடிக்காமல் சமைத்துச் சிறிதளவும் மற்றும் காய்கறி வேர வகைகள் அதிகமாகச் சாப்பிட வேண்டும். முதல் முதலில் இவைகளை நீரளவாகும் அளவு சாப்பிட்டு, ஆசனப் பயிற்சிகளால் உடலில் தெம்பு ஏற்பட்டபின் அளவை அதிகமாக்கலாம். பால் அருகிதவது நல்லது. இப் பத்திரங்களுடன் புதுங்காயை, பல்லிமோத்தானை, சிவாங்காயை, மதலியானை, சிரசானை, அரித மதலியேந்திரானை, திரி கோணானை, சாத்தி ஆசனம் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். நாடி, கத்திரும் செய்ய வேண்டும்.

வேலை: முழுத் தவிட்டுடன் கூடிய அரிசியை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி விடுகிறீர்கள். அப்படி வேண்டுமென்றால் தவிட்டுடன் கூடிய அரிசியை அப்படியே மென்று சாப்பிடுவது என்று அத்தமா? அல்லது அம்மாதிரி அரிசியைச் சாதமாகச் சமைத்து உபயோகிப்பது என்று அத்தமா? என்பதை விளக்க வேண்டும்.

பதில்: எல்லா வேண்டியோர் அப்படி தவிட்டுடன் கூடிய அரிசியை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று ஆரோக்கிய ரகசியத்தில் பல இடங்களில் வருவதைப் படித்து, அவர் இவ்

சரி தவிட்டுடன் கூடிய அரிசியை ஒரு பிடி எடுத்து மென்று மென்று சாப்பிடுகிறார்கள். இவருடைய ஆரோக்கிய ஆர்வத்துக்காகச் சந்தேகமும், தப்பாதிதம் செய்து கொண்டதற்காக வருத்தமும் அடைகிறேன். அரிசியை நாம் எப்போதும் அப்படியே உபயோகிப்பதில்லை. சாதமாகச் சமைத்துத்தான் உபயோகிக்கிறோம். அந்த அத்தத்துடன் தான் சொல்லப் பட்டது. எனவே முழுத் தவிட்டுடன் கூடிய அரிசியைக் கஞ்சி வடிக்காமல் அப்படியே பொய்ச்சிச் சாப்பிட்டு வரவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வேலை: ஹன் 'கலியிலி' என்ற ஆரோக்கிய ரகசியக்

கட்டுரைகளைப் படித்து ஆசனங்களைச் செய்து பல குணங்கள் கண்டிருக்கிறேன். ஆனால் உணவில் தாங்கள் சொல்வதைப் போல முழுத் தவிட்டுடன் அரிசியைக் கஞ்சி வடிக்காமல் சமைத்துச் சாப்பிடித்தான் முடியவில்லை. என் மனைவியிடம் சொல்லிச் சில சமயம் அம்மாதிரியும் கஞ்சி வடிக்காமல் சமைப்பைச் செய்தார். சாதம் ஒரே மொத்தையாகப் போய் விடுகிறது. சில சமயம் ஒன்றும் பாதிபும் வேகிறது. அடி பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. எனவே என் மனைவி மறுபடியும் தன் வழியே அதாவது கஞ்சி வடிக்கும் வழியையே கடைப்பிடித்து வருகிறார். எனக்கு வடித்த கஞ்சியைப் பாரிக்கும் போதெல்லாம் சத்து வீணாகி விடுகிறதே என்று வருத்தமாய் இருக்கிறது. தாங்கள் தயவு செய்து சாதம் சமைக்கும் விதத்தைப் பட்டமுடன் ஒரு தடவை பன்னியிடலாம் என்று, மற்றும் எல்போலிய பல்பாசிரக் கண்டிசனாவர்களுக்கும் உபயோகமாய் இருக்கும் என்பது என் கோரிக்கை.

பதில்: நம் தேவனுடைய அருமையின்போர் விட்டதும் இட்டதில் அண்டா இருக்கத்தான் செய்யும். அதன் உள்பே தாராளமாய் வைத்து எடுக்கக் கூடிய பரத்திரம் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். உதாரணமாக, அப்பாத்திரம் இரண்டு படி ஐலம் கொள்ளும் என்றால் அதில் அரைப்படி அரிசியும் ஒரு படி ஐலமும் விட்டு, மீதி அரைப்படி கொள்ளக் கூடிய இடத்தைக் காலியாக விட்டு விடவேண்டும். அதாவது ஹல் பங்கு அரிசியும் அரைப் பங்கு ஐலமும் ஹல் பங்கு காலியாகவும் விட்டுவிட வேண்டும். அரிசியை ஒரு தரம் மட்டும் தண்ணீர் விட்டுக் கஞ்சி மேலே சொக்க அளவு தண்ணீர் விட்டு அப் பரத்திரத்தை ஒரு தட்டு போட்டு முடி. இட்டிலி பாரிக்குள் வைத்துவிட வேண்டும். இட்டிலிப் பாரியில் நாலு இடது அங்குல உயரம் ஐலம் விடவேண்டும். சித்திரத்

தைக் கவனியுங்கள். இட்டிலிப் பாரிக்குள் அறிமாய் ஐலம் விட்டால் அடுப்பில் வைத்துக் கொடுக்கும் போது உள்பே வைத்திருக்கும் அரிசிப் பரத்திரத்திற்குள் ஐலம் போய்விடும். அதனால் சாதத்திற்கு ஐலம் அறிமாய் விடும். ஆனால் இட்டிலி அண்டாவில் விடக் கூடிய தண்ணீர் அதிகம் குறைத்து விட்டாலோ சாதம் வேகாததற்கு முயற்சி என்டி, அடி பிடித்து விடும். ஆகையால் ஒரு கண்ணாளை அளவில், கொடுத்தாலும் அரிசி யிருக்கும் பரத்திரத்துக்குள் சென்று விடாதபடி, தண்ணீர் விடவேண்டும். அடுப்பில் ஏற்றிக் கொடுக்க ஆரம்பித்த பின் ஒரு மணி நேரம் அப்படியே கொடுக்க

1. அரிசி. 2. ஐலம். 3. இட்டிலி அண்டா. 4. பரத்திரத்தில் காவி இடம். 5. ஐ இட்டிலி அண்டாவில் காவி இடம். 6. பரத்திரத்தின் மேல் தட்டு.

“இது உண்மை...”

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்
உபயோகித்தால் நீங்கள் அதிக

அழகோடு
விளங்குவீர்கள்”

என்று கூறுகிறார்

மங்களம்

மங்களம் கூறுவதாவது: “லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பின் சருமத்திற்கு ஊட்டமளிக்கும் சக்தி என் சருமத்தில் அற்புத மாறுதலை ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் காண்கிறேன். இந்த சத்தமான, மென்மையான டாய்லட் சோப்பை நான் தினமும் உபயோகிப்பதால் என் சருமம் மிகவும் மென்மையாக இருக்கிறது.”

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்

தெளிவான நட்சத்திரங்களின்
அழகு தரும் சோப்

**தினசரித்தொல்லையான அழுக்கிலுள்ள
கிருமிகளிலிருந்து உங்கள் ஆரோக்கியத்தைக்
காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள் ...**

**லேப்பாயின்
பாதுகாக்கும்
நுரையினால்!**

தீவகர் எம்மையு நாக்கிரதயாவிருந்தாலும்கூட,
தவிர்த்தொம்பையான அழுக்கிலுள்ள கிருமிகளின்
அபாயத்துக்குள்ளாக நேரிடும். லேப்பாய் சோப்
உபயோகித்தத தவறாமல் கஞ்சம் செய்து உங்கம்
ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ளுங்கள். லேப்பாய் சோப்
பின் பாதுகாக்கும் நுரை அழுக்கி
யிருக்கும் கிருமிகளை விட்டுக்கொண்டு,
உங்களை நன்றமுதும் புத்தியைக்
கிழடன் இருக்கச் செய்கிறது.

லேப்பாய் சோப்

தொழில்நுட்பவியல் அமைதிக்கெழு துறையுடைய நல்லொருபொருள்